

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr ~~XIX~~/135/2001
RADY GMINY TUCZĘPY z dnia 28 grudnia 2001 r.

ZARZĄD GMINY TUCZĘPY

S T U D I U M

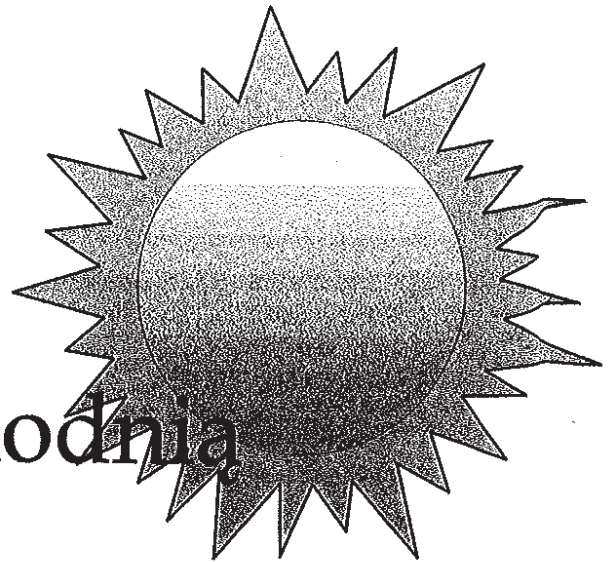
**UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAROSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY TUCZĘPY**

marzec 2001 roku

ZAKŁAD PROJEKTOWANIA I WYKONAWSTWA BUDOWLANO INSTALACYJNEGO -
„PROBUDIN”

...nad rzeką Wschodnią

SKŁAD ZESPÓŁU AUTORSKIEGO:

- mgr inż. arch. **Lucyna Zdybiowska** - główny projektant planu
upr. urb. nr 941/89
- inż. **Marian Stefański** - ochrona środowiska i zag. wod-kan, gaz
- inż. **Elżbieta Kwas** - infrastruktura społeczna , leśnictwo i rolnictwo
- mgr inż. **Włodzimierz Biernacki** - komunikacja
- mgr inż. **Ryszard Knapczyk** - ekofizjografia
- inż. **Władysław Zdybiowski** - sieć energetyczna, teletechniczna i energia cieplna
- mgr **Paweł Zdybiowski** - prace asystenckie i komputerowe opracowania graficzne

CZĘŚCI SKŁADOWE

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY TUCZĘPY:

GRAFICZNA, - obejmująca mapy w skali 1:10000, przedstawiające w granicach administracyjnych gminy Tuczępy :

- uwarunkowania przyrodnicze i kulturowe oraz kolizje wynikające z dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania przestrzeni gminy Tuczępy,
- kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy.

TEKSTOWA, - obejmująca niżej podaną problematykę:

<u>1. Informacje ogólne.....</u>	6
1.1. <u>Ustawowy zakres studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. ....</u>	6
1.2. <u>Założenia metodyczne i przyjęty tok opracowania „STUDIUM”.....</u>	11
<u>2. Zewnętrzne uwarunkowania wpływające na kształtowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i politykę przestrzenną gminy Tuczępy.....</u>	14
2.1. <u>Uwarunkowania wynikające z koncepcji polityki przestrzennej zagospodarowania kraju i województwa.....</u>	14
2.2. <u>Uwarunkowania wynikające z położenia gminy Tuczępy w strukturach ponadlokalnych. ....</u>	16
<u>3. Wewnętrzne uwarunkowania wpływające na kształtowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i politykę przestrzenną gminy Tuczępy.....</u>	17
3.1. <u>Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu. ....</u>	17
3.1.1. <u>Układ przestrzenny zabudowy i jej zasoby .....</u>	17
3.1.2. <u>Infrastruktura techniczna. ....</u>	18
3.1.3. <u>Sieć drogowa.....</u>	23
3.1.3.1. <u>Infrastruktura techniczna o znaczeniu ponadlokalnym. ....</u>	23

3.1.3.2. <u>Sieć drogowa o znaczeniu powiatowym i lokalnym</u>	25
3.1.3.3. <u>Pozostałe drogi powiatowa i gminne nie zaliczone do sieci podstawowej dojazdowych klasy D</u>	28
3.1.4. <u>Przemysł i drobna wytwórczość</u>	28
3.1.4.1. <u>Usługi i rzemiosło, handel gastronomia</u>	29
3.1.5. <u>Infrastruktura turystyczna</u>	30
3.2. <u>Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska przyrodniczego, jego walorów i zagrożeń</u>	30
3.2.1. <u>Funkcjonowanie i ochrona przyrody</u>	30
3.2.2. <u>Wody powierzchniowe</u>	32
3.2.3. <u>Wody podziemne i ich ujęcia</u>	33
3.2.4. <u>Warunki glebowe</u>	34
3.2.5. <u>Ocena środowiska leśnego</u>	35
3.2.6. <u>Zagrożenia w funkcjonowaniu środowiska</u>	36
3.3. <u>Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska kulturowego, jego walorów i zagrożeń</u>	39
3.4. <u>Uwarunkowania wynikające ze stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej</u>	42
3.5. <u>Uwarunkowania wynikające ze stanu leśnictwa</u>	44
3.5.1. <u>Charakterystyka lasów</u>	44
3.5.2. <u>Określenie zadań w zakresie zagospodarowania rekreacyjnego</u>	46
3.6. <u>Uwarunkowania wynikające z prawa własności gruntów</u>	47
3.7. <u>Uwarunkowania wpływające na jakość życia mieszkańców</u>	48
3.8. <u>Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji celów ponadlokalnych publicznych</u>	49
4. <u>Wstępne cele strategiczne rozwoju gminy Tuczępy</u>	49
4.1. <u>Założenia generalne</u>	49
4.2. <u>Dziedzina społeczno-ekonomiczna</u>	50
4.3. <u>Dziedzina środowiska przyrodniczego i kulturowego</u>	51

<u>4.4. Dziedzina funkcjonalno-przestrzenna</u>	51
<u>4.5. Dziedzina komunikacji i infrastruktury technicznej</u>	52
<u>5. Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy.</u>	
<u>5.1. Kierunki działań w obszarach dziedzictwa kultury</u>	52
<u>5.2. Kierunki kształtowania i ochrony systemów przyrodniczych</u>	54
<u>5.3. Kierunki polityki przestrzennej dla poszczególnych stref funkcjonalnych.</u>	56
<u>5.3.1. Strefa mieszkalno - usługowa, dotycząca terenów oznaczonych w części graficznej symbolem MU.</u>	56
<u>5.3.2. Strefa działalności gospodarczej – dotycząca terenów oznaczonej w części graficznej symbolem RPU-GO.</u>	58
<u>5.3.3. Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej – dotycząca terenów oznaczonej w części graficznej jako użytki rolne o dużej i średniej przydatności rolniczej.</u>	59
<u>5.3.4. Strefa lasów.</u>	60
<u>5.3.5. Strefa komunikacji.</u>	66
<u>5.3.6. Strefa infrastruktury technicznej.</u>	68
<u>6. Polityka przestrzenna na obszarze całej gminy Tuczępy</u>	72
<u>6.1. Wskazania obszarów do wykonania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:</u>	72
<u>6.2. Zasady polityki realizacyjnej do czasu sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.</u>	77

1. INFORMACJE OGÓLNE.

1.1. Ustawowy zakres studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Postanowienia art. 67 ust. 3, ustawy z dnia 7 lipca 1994 r o zagospodarowaniu przestrzennym(Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, Nr 41 poz. 412, Nr 111, poz.1279 oraz Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz.1268, z 2001 r. Nr 14, poz.124) zobowiązują do uchwalenia „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin”, przed utratą ważności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących w dacie 1.01.1995r.

Realizując powyższe postanowienia Rada Gminy Tuczępy podjęła uchwałę NrIII/14/97 z dnia 29 grudnia 1997 r. w sprawie przystąpienia do opracowania „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Tuczępy”.

W drodze przetargu, Zarząd Gminy na podstawie umowy z dnia 25 lutego 1999 r zlecił opracowanie „studium” ZAKŁADOWI PROJEKTOWANIA I WYKONAWSTWA INSTALACYJNO -BUDOWLANEGO „PROBUDIN”, którego głównym projektantem jest mgr inż. arch. Lucyna Zdybiowska, legitymująca się uprawnieniami urbanistycznymi nr 941/89.

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym, określa zakres oraz sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele i ustalania zasad ich zagospodarowania.

Przyjmując rozwój zrównoważony, jako podstawę tych działań w sprawach objętych ustawą, nakazuje w zagospodarowaniu przestrzennym terenów uwzględniać :

- wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury,
- walory architektoniczne i krajobrazowe,
- wymagania ochrony środowiska przyrodniczego, zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia,
- wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury,
- walory ekonomiczne przestrzeni i prawa własności,
- potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

W celu określenia polityki przestrzennej gminy:

- Rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- Zarząd gminy sporządza studium uwzględniając ustalenia strategii rozwoju województwa zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa,
- Zarząd gminy przedkłada studium do zaopiniowania organom właściwym do uzgadniania projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i innym jednostkom określonym w ustawie.

Studium uchwała rada gminy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest elementem miejscowego planowania przestrzennego.

Pomimo, że nie jest ono „przepisem gminnym i nie stanowi podstawy do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu” to jednak jego ranga jest bardzo duża w stosunku do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wykonywanych w następstwie jego ustaleń i stanowiących podstawę podejmowania wszelkich przesądzeń realizacyjnych w zakresie kształtowania polityki przestrzennej na terenie gminy.

Uznając, że „Studium” odgrywa ważną rolę w procesie rozwoju, przeobrażeń i użytkowania przestrzeni gminy przyjęto, że w jego treści winny być zawarte takie ustalenia dotyczące polityki przestrzennej, które są niezbędne dla osiągnięcia zamierzonych celów rozwojowych gminy.

Dlatego stopień ich szczegółowości dostosowano do strategicznego i operacyjnego charakteru „Studium”, określonego w postanowieniach ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Stanowią one, że w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające z :

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych,
- stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- prawa własności gruntów,
- jakości życia mieszkańców,

- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

W studium określa się, w szczególności :

- obszary objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych,
- lokalne wartości zasobów środowiska przyrodniczego i zagrożenia środowiskowe,
- obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym wyłączone z zabudowy,
- obszary zabudowane, ze wskazaniem, w miarę potrzeby, terenów wymagających przekształceń lub rehabilitacji,
- obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę, ze wskazaniem, w miarę potrzeb, obszarów przewidzianych do zorganizowanej działalności inwestycyjnej,
- obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wynikającą z potrzeb zaspakajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej,
- kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym obszary, na których będą stosowane indywidualne i grupowe systemy oczyszczania ścieków, a także tereny niezbędne do wytyczania ścieżek rowerowych,
- obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub ze względu na istniejące uwarunkowania,
- obszary przewidywane do realizacji zadań i programów wynikających ze strategii rozwoju województwa.

Studium zarówno w problematyce jak i w toku opracowania, uwzględnia wymogi nie tylko powołanej na wstępie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym lecz również ustaw wymienionych niżej:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – „Prawo ochrony środowiska”. /Dz. U. Nr 62, poz. 627/ oraz Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw /Dz. U.Nr 100, poz. 1085/.
- ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody /Dz. U. Nr 114 poz. 492, zmiany z 1992 r. Nr 54 poz. 254, z 1994 r. Nr 89 poz. 415, z 1995 r. Nr 147 poz. 713, z 1996 r. Dz.U. Nr 91, poz. 409, Nr 156, poz. 773, z 1997 r. Dz. U. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349, Nr 133, poz. 885, Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 3 poz. 21/,

- ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury /tekst jednolity z 1999 r. Dz. U. Nr 98 poz. 1150, zmiany Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268/,
- ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. –Prawo budowlane /tekst jednolity Dz. U. Nr 106, poz.1126 z 2000 r. zmiany Dz. U. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268/,
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych /Dz. U. Nr 16, poz. 78 z 1995 r. ze zmianami Dz. U. Nr 141, poz. 692, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505/,
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach /Dz. U. Nr 101, poz. 444 z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 141, poz. 692, Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 121, poz. 770, Nr 54, poz. 349, Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 49, poz. 484 oraz z 2000 r. Nr 12, poz.136/,
- ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia / Dz. U. Nr 73, poz. 763 i 764/
- ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /Tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838, zmiana Dz. U. Nr 86, poz. 958/,
- ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze /Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1994 r. z późniejszymi zmianami/,
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach /Dz.U. Nr 62, poz. 628/ oraz Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw /Dz. U.Nr 100, poz. 1085/.
- ustawa z dnia 24 października 1974 r. – Prawo wodne /Dz. U. Nr 38, poz. 230 z 1974 r. zmiany Dz. U. z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz.201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139, Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131, Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz.243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554, Nr 133, poz.885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 89, poz. 991, Nr 109, poz.1157 i Nr 120, poz. 1268/,
- ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 48, poz. 552, Nr 88, poz. 985, Nr 62, poz. 718, Nr 95, poz. 1041, Nr 91, poz. 1009/,
- ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej /Dz. U. Nr 9, poz. z 1997 r. z późniejszymi zmianami/,
- ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. Nr 115, poz. 741 z 1997 r./,

- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych /Dz. U. Nr 133, poz. 884 z 1997 r. z późniejszymi zmianami/,
- ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne /Dz. U. Nr 54, poz. 348 z 1997 r. z późniejszymi zmianami/,
- ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami tekst jednolity / Dz. U. z 2000 r Nr 46, poz. 543/ oraz rozporządzeń wykonawczych do wyżej wymienionych ustaw, jak też przepisy prawa miejscowego tj. rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie / tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140, zmiana Dz..U. Nr 44, poz. 434/
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 marca 1977 r. w sprawie ochrony przed powodzią /Dz. U. Nr 10 poz. 39 z dnia 31 marca 1977 r. zmiana z 1983 r. Dz. U. Nr 2 poz. 14/,

rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji /Dz. U. Nr 93, poz. 589/, które to inwestycje odpowiednio do art. 4.ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw należy rozumieć jako przedsięwzięcia

„mogące znacząco oddziaływać na środowisko”

- rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 5 maja 1999 r. w sprawie określenia odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew lub krzewów , elementów ochrony akustycznej, wykonywania robót ziemnych , budynków lub budowli w sąsiedztwie linii kolejowych oraz sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych i pasów przeciwpożarowych / Dz. U. z dnia 27 maja 1999 r. /.
- rozporządzenie Nr 14/94 Wojewody Kieleckiego z dnia 14 września 1994 r. w sprawie Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świątokrzyskich i Poniądzia /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 9 z 23 września 1994 r./
- rozporządzenie Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego z 6 listopada 1995 r, Nr 21, poz. 145/
- rozporządzenie Nr 2/97 Wojewody Kieleckiego z dnia 5 marca 1997 r. w sprawie zatwierdzenia planów ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świątokrzyskich i Zespołu Parków Krajobrazowych Poniądzia /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 8 z 14 marca 1997 r./
- rozporządzenie Nr 21/99 Wojewody Kieleckiego z dnia 30 czerwca 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zatwierdzenia planów ochrony Zespołu

Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich i Zespołu Parków Krajobrazowych Ponidzia /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 32 z 5 lipca 1999 r./

- rozporządzenie Nr 11/92 Wojewody Kieleckiego z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie określenia nieobwałowanych obszarów na niebezpieczeństwo powodzi /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 18 z 31 grudnia 1992 r./

Pomocniczo :

- miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy, uchwalony uchwałą Nr VI/25/92 Rady Gminy w Tuczępach z dnia 11.10.1992 r, ogłoszoną w DZ. Urz. Województwa Kieleckiego Nr 16, poz. 184, z dnia 16.11.1992 r. z późniejszymi jego zmianami.
- wnioski przesłane na skutek wystąpienia do jednostek organizacyjnych pismem z dnia 9 marca 1999 r.
- literatura przedmiotu i publikacje metodyczne jak „ Poradnik- gospodarka przestrzenna gmin „ Tom II – Miejscowe planowanie przestrzenne, Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej ,Oddział w Krakowie,
- „ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy – Poradnik metodyczny MGPI B Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej Oddział w Krakowie.

1.2. Założenia metodyczne i przyjęty tok opracowania „ STUDIUM”

Przy opracowaniu „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy” prace projektowe zgodnie z warunkami umownymi, wykonywane są w czterech etapach w ścisłym powiązaniu ze sobą :

- I. Etap wstępny - zgromadzenie i uporządkowanie informacji wejściowych
- II. Diagnoza stanu istniejącego
- III. Ustalenie uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
- IV. Wykonanie elaboratu końcowego i uchwalenie „Studium”

PIERWSZY ETAP OBEJMUJE :

- Zgromadzenie podkładów mapowych w skali 1:10 000, 1:25 000 oraz 1:50 000
- powiadomienie pismem z dnia 09.03.1999 r. zainteresowane jednostki i instytucje rządowej administracji ogólnej i specjalnej oraz samorządów sąsiednich gmin o przystąpieniu do sporządzenia studium, celem uzyskania uwag, wniosków i informacji o posiadanych materiałach do studium.

Na 23 jednostek, zawiadomionych za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, uzyskano 14 pism, które otrzymano od Urzędu Gminy Tuczępy protokołem z dnia 28. 05.1999 r.

- dokonano analizy zgłoszonych uwag i wniosków

DRUGI ETAP OBEJMUJE :

- opracowanie **DIAGNOZY STANU ISTNIEJĄCEGO** w formie graficznej na planszach w skali 1 : 10 000 i 25 000, obejmujących:

1. Stan zasobów przyrodniczych:
2. Stan zagospodarowania przestrzeni wraz z zasobami dziedzictwa kulturowego oraz terenami prawnie chronionymi,
3. Waloryzację obszarów rolnych i leśnych oraz stan władania ,
4. Stan infrastruktury technicznej,
5. Stan układu komunikacji,

i opisowej, obejmującą problematykę w zakresie:

- **Stanu środowiska przyrodniczego**
  - położenie geograficzne,
  - rzeźba terenu,
  - klimat,
  - stan czystości powietrza atmosferycznego,
  - klimat akustyczny,
  - gleby,
  - zasób krajobrazowy,
  - budowa geologiczna i zasoby surowcowe
  - warunki hydrologiczne
  - rekultywacja terenów poeksploatacyjnych,
  - dostępności terenowej dla celów budowlanych,
- **stanu zasobów kulturowych**
  - obiekty i obszary objęte ochroną prawną
- **demografii,**
- **mieszkalnictwa,**

- zasoby mieszkaniowe,
- ruch budowlany,
- standardy mieszkaniowe,
- **infrastruktury społecznej ,**
  - ochrona zdrowia i opieka społeczna,
  - oświata i wychowanie,
  - kultura,
  - sport, turystyka i rekreacja,
- **usług publicznych,**
  - administracja samorządowa i państwowa,
  - administracja gospodarcza,
  - bezpieczeństwo publiczne,
  - cementarnictwo,
- **infrastruktury ekonomicznej**
  - źródła utrzymania,
  - rolnictwo,
  - leśnictwo,
  - usługi handlu, rzemiosła, gastronomii,
- **infrastruktury technicznej,**
  - komunikacja,
  - system zaopatrzenie w wodę,
  - system odprowadzenia ścieków,
  - zaopatrzenie w energię ciepłą,
  - zaopatrzenie w energię elektryczną
  - zaopatrzenie w gaz,
  - telekomunikacja,
  - gospodarka odpadami,

- aspekty obronne,
- **struktury własności gruntów,**
  - rodzaje własności gruntów,
  - rodzaje użytków gruntowych,
- **konsultacje społeczne przeprowadzone z sołtysami w formie ankiet – wywiadów,**
- **analiza wniosków wynikających ze społecznego wywiadu,**
- **analiza stanu opracowań planistycznych na obszarze opracowania,**
- **analiza dokonanych przesądzeń realizacyjnych i zobowiązań formalno-prawnych,**
- **wnioski i postulaty dotyczące zmian w zagospodarowaniu przestrzennym.**

TRZECI ETAP OBEJMUJĄCY :

- zewnętrzne uwarunkowania wpływające na kształtowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i politykę przestrzenną gminy Tuczępy.
- wewnętrzne uwarunkowania wpływające na kształtowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i politykę przestrzenną gminy Tuczępy.
- wstępne cele strategiczne rozwoju gminy Tuczępy
- kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy.

CZWARTY ETAP OBEJMUJĄCY :

- uwzględnienie wniosków z zaopiniowania koncepcji uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz opracowanie studium w formie przedłożonej do uchwalenia.

2. ZEWNĘTRZNE UWARUNKOWANIA WPŁYWAJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I POLITYKĘ PRZESTRZENNĄ GMINY TUCZĘPY.

2.1. Uwarunkowania wynikające z koncepcji polityki przestrzennej zagospodarowania kraju i województwa.

Uwarunkowania rozwoju gminy wpływające na kształtowanie kierunków i polityki zagospodarowania przestrzennego gminy, stanowią kompleks

zjawisk mających istotny wpływ na procesy zachodzące w środowisku przyrodniczym, kulturowym i społecznym, nie tylko w skali obszaru gminy lecz często regionu, a także kraju. Z tego względu nakazem ustawowym, przy ich precyzowaniu należy uwzględniać cele strategiczne województwa, jak i kraju.

Główny materiał o charakterze studialno-planistycznym, kształtujący pogląd na politykę przestrzenną w skali państwa stanowi „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju, opracowana w formie raportu „Polska 2000 plus”, przez Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, Warszawa, lipiec 1997r.

Wg wymienionej koncepcji, rejon w którym położona jest gmina Tuczępy scharakteryzowany jest jako:

- Obszar o zagrożeniach ekologicznych, spowodowanych działalnością przemysłu siarkowego.
- Południowy obszar rolniczy, przewidziany do wielofunkcyjnego rozwoju, ze względu na korzystne warunki przyrodniczo-glebowe.

Do najistotniejszych uwarunkowań wynikających z koncepcji polityki przestrzennej zagospodarowania kraju i województwa zaliczono :

- Szczególną ochronę doliny rzeki Wschodniej , jako cennego przyrodniczo i ważnego w krajowym i wojewódzkim systemie przyrodniczym korytarza ekologicznego, łączącego Obszar Nidziański /węzeł ekologiczny o randze krajowej / z Doliną Wisły /międzynarodowy korytarz ekologiczny.

Zagrożeniem dla funkcjonowania doliny są pozaklasowe wody rzeki Wschodniej.

- Zahamowanie procesów degradacji, a następnie uzyskanie stopniowej poprawy jakości środowiska na obszarach ekologicznie zagrożonych, a także skuteczne przeciwdziałanie procesom degradacji środowiska, a w szczególności gruntów rolnych.
- Uwarunkowania wynikające z przebiegających przez obszar gminy tranzytowych nośników energii jak :
  - Gazociągu wysokoprężnego relacji Podgórska Wola –Sandomierz,
  - Linii energetycznych wysokiego napięcia 440 kV relacji Połaniec – stacja systemowa „Wierna”
  - Linii energetycznej 220 kv Połaniec – Chęciny.

Do uwarunkowań wynikających z polityki przestrzennej zagospodarowania województwa należy zaliczyć :

- Budowę zbiornika „Brzozówka” na rzece Wschodniej o pow. zalewu max. 94 ha , w ramach „Programu małej retencji wód powierzchniowych” opracowanym dla województwa Kieleckiego w 1996 r.

- Preferencje zalesieniowe terenów rolnych pozyskiwanych z rekultywacji obszarów pokopalnianych, zgodnie z „Wojewódzkim programem zwiększania lesistości na lata 1998 – 2020”.

2.2. Uwarunkowania wynikające z położenia gminy Tuczępy w strukturach ponadlokalnych.

Gmina Tuczępy położona jest w południowo-wschodniej części województwa świętokrzyskiego. Obszar gminy wchodzi w skład starostwa Buskiego. Od strony wschodniej sąsiaduje ze Starostwem Staszowskim i z gminami Szydłów, Staszów Oleśnica.

Pozostałe sąsiadujące gminy Stopnica i Gnojno, należą do Starostwa Buskiego.

Według regionalizacji fizyczno geograficznej Polski gmina Tuczępy położona jest w Niece Połanieckiej. Zajmuje obszar charakteryzujący się jednorodnym, falistym ukształtowaniem powierzchni terenu. Obszar gminy w całości leży w obrębie dużej jednostki regionalnej zwanej zapadliskiem przedkarpackim, które jest rowem przedgórskim wypełnionym utworami trzeciorzędowymi. Dominują tu ciągi płaskich wzniesień i garbów porozdzielanych siecią dopływów rzeki Wschodniej.

Według „Raportu o stanie środowiska w województwie kieleckim w roku 1996” wody rzeki Wschodniej w środkowym odcinku do miejscowości Strzelce nie odpowiadają normom ze względu na podwyższoną zawartość azotynów i wysokie miano Coli, co powoduje małą przepustowość oczyszczalni w Chmielniku. Duży udział w łagodzeniu i modyfikacji klimatu lokalnego posiadają lasy, stanowiące 27,96 % pow. gminy, które pełniąc wielorakie funkcje tworzą ekologiczne systemy o charakterze ponadlokalnym.

Dość dobrze rozbudowana sieć dróg stwarza dogodne połączenia z ośrodkami ponadlokalnymi. Podstawowymi powiązaniem z krajowymi korytarzami transportowymi są drogi wojewódzkie Nr 756 Starachowice Łagów – Stopnica i nr 757 Opatów- Staszów – Stopnica , łącząc gminę również z węzłami komunikacyjnymi o znaczeniu krajowym. Gmina posiada także dość wysoki poziom urbanizacji i wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Elementy te niewątpliwie sprzyjają uaktywnieniu gminy jako ośrodka wielofunkcyjnego rozwoju, stwarzając szansę przyciągnięcia kapitału zewnętrznego.

Tradycje przemysłowe oraz baza gospodarcza i społeczna gminy, a także dostępność gruntów stanowią o potencjalnych możliwościach rozwoju gminy.

Szansę dla rozwoju gminy Tuczępy stwarza fakt ustanowienia rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 września 1997 r. „Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN”, dla której Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 listopada 1999 r. ustalony został również plan rozwoju.

Strategicznym celem społeczno-gospodarczym ustanowienia strefy jest stworzenie podstaw prawnych umożliwiających wykorzystanie w nowych dziedzinach działalności gospodarczej zbędnego majątku przemysłowego, występującego na obszarach monokultury przemysłu siarkowego, w postaci budynków, budowli

działek gruntowych oraz zasobów siły roboczej i rezerw w zakresie mediów energetycznych .

3. WEWNĘTRZNE UWARUNKOWANIA WPŁYWAJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I POLITYKĘ PRZESTRZENNĄ GMINY TUCZĘPY.

3.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu.

3.1.1. Układ przestrzenny zabudowy i jej zasoby.

Główne elementy struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy stanowią :

- wiejskie obszary osiedleńczo-rolnicze,
- kompleksy leśne i rolne,
- tereny przemysłowe i wydobywcze,
- obszary wód otwartych, które tworzy rz. Wschodnia oraz liczne potok i ciekii,
- sieć komunikacji drogowej i kolejowej,
- sieć infrastruktury technicznej.

W skład gminy Tuczępy wchodzi 15 następujących sołectw: **Tuczępy, Brzozówka, Chałupki, Dobrów, Góra, Grzymała, Januszkowice, Jarosławice, Kargów, Nieciesławice, Niziny, Podlesie, Rzędów, Sieczków, Wierzbica.**

Jedynie w miejscowości gminnej Tuczępy występuje wyraźnie ukształtowany ośrodek usługowy.

Układ przestrzenny zabudowy sołectw stanowią utrwalone wzdłuż dróg, ciągi zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej w enklawach której rzadko kiedy występuje zabudowa usługowa o charakterze podstawowym.

Występuje niewielki stopień rozproszenia zabudowy. Na zwarty charakter zabudowy ma wpływ stan techniczny sieci dróg i oraz istniejące w ich pasach ciągi infrastruktury technicznej.

Wartość techniczna istniejących budynków jest zróżnicowana. Przeważają budynki w średnim stanie technicznym. Utrwalanie istniejącej zabudowy następuje na skutek sukcesywnej jej wymiany.

Układ przestrzenny gminy nie jest podatny na większe przekształcenia w związku z czym istniejący stan zainwestowania stanowi podstawową kanwę dalszego rozwoju struktury przestrzenno – funkcjonalnej obszaru gminy.

3.1.2. Infrastruktura techniczna.

Na system infrastruktury technicznej składa się:

- a) **wodociąg grupowy „Szydłów-Tuczepy”** zaopatrujący w wodę z ujęć podziemnych zlokalizowanych na terenie gminy Szydłów prawie całą gminę Tuczepy z wyjątkiem wsi Dobrów i Rzędów zaopatrywanych w wodę z terenu gminy Staszów. Eksploatacją systemu zajmuje się Związek Międzygminny „Ponidzie”.

Przez teren gminy poprowadzony jest także rurociąg wody przemysłowej.

- b) **istniejące lokalne systemy odprowadzania ścieków** z terenu wsi Tuczepy oraz Szkół Podstawowych w Kargowie i Jarosławicach. Praktyczne znaczenie ma tylko system kanalizacji wybudowany na terenie wsi Tuczepy. Ścieki bytowo-gospodarcze z tego terenu oczyszczane są na mechaniczno-biologicznej oczyszczalni o przepustowości $Q_{dśr} = 35,0 \text{ m}^3/\text{d}$. Systemy te posiadają uregulowany stan formalno-prawny. Z pozostałego terenu ścieki z budynków mieszkalnych wyposażonych w instalacje wodociągowo-kanalizacyjne odprowadzane są do nieszczelnych zbiorników bezodpływowych lub bezpośrednio do ziemi.

W związku z zaprzestaniem eksploatacji siarki zmniejszyła się ilość odprowadzanych ścieków, gdyż obecnie nie występują wody złożowe pochodzące z erupcji. W połowie 1996 r. oczyszczalnia ścieków w Dobrowie oczyszczająca ścieki z Zakładu Produkcji Dwusiarczku Węgla została przekształcona na przepompownię zbierającą część ścieków z Zakładu Produkcji Dwusiarczku Węgla i ścieki z pól górniczych, kierowanych następnie do zbiorników retencyjnych „Adamówka”, które obecnie należą do Kopalni Siarki „Grzybów” w Rzędowie. Część ścieków z terenu obecnego KiZChS „Siarkopol” w Grzybowie (ścieki sanitarne z budynków administracyjnych i ścieki deszczowe) odprowadzana jest obecnie przez osobny układ oczyszczania ścieków i nie przekracza dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń.

Na terenie gminy Tuczepy brak jest kolektorów deszczowych z wyjątkiem 300 m. odcinka kanalizacji deszczowej występującej w miejscowości gminnej –Tuczepy.

Odbiornikiem wód deszczowych w gminie Tuczepy są cieki powierzchniowe i rzeka Wschodnia. Na obecnym etapie zabudowy i zagospodarowania obszaru gminy nie przewiduje się zorganizowanego systemu kanalizacji deszczowej.

- c) **zbiorowy system zaopatrzenia w gaz ziemny wysokometanowy**, zasilany ze stacji redukcyjno-pomiarowej I^o zlokalizowanej we wsi Podlesie. Z systemu tego zaopatrywana już jest praktycznie cała gmina.

Dostawca gazu i właścicielem infrastruktury do jego przesyłu są Podkarpackie Okręgowe Zakłady Gazownicze.

- d) **systemy grzewcze.**

Podstawowym celem zaopatrzenia gminy w ciepło jest pokrycie zapotrzebowania na ciepło do ogrzewania pomieszczeń mieszkalnych,

administracyjnych i publicznych, przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz innych potrzeb związanych z gospodarką komunalną i sferą publiczną.

Większość odbiorców ciepła tj. mieszkańcy w zabudowie zagrodowej korzystają z urządzeń tradycyjnych jak kuchnia i piece na paliwo stałe. Dotyczy to w szczególności ogrzewania starszych budynków.

Nowo realizowane budynki wyposażane są już obecnie w indywidualne systemy grzewcze zasilane gazem płynnym.

Budownictwo jednorodzinne powstałe w ostatnich latach wyposażone jest często w wewnętrzną instalację centralnego ogrzewania z własnymi kotłowniami na paliwo stałe jak też gaz.

Lokalną kotłownię posiada Siarkowy Zakład Przemysłowy „Siarkopol” we wsi Dobrów oraz szkoła we wsi Kargów i Dom Nauczyciela.

Lokalizacja kotłowni jest znacznie rozproszona co nie przemawia w zasadzie za centralizacją systemu ciepłowniczego. Ze względu na istniejącą gazyfikację obszaru gminy zasadnym jest wykorzystywanie go jako nośnika energetycznego do celów grzewczych.

e) systemy zaopatrzenia gminy w energię elektryczną.

Obszar gminy Tuczępy jest zagospodarowany liniami tranzytowo - systemowymi wysokiego napięcia o znaczeniu ponad lokalnym i sieciami średniego napięcia.

Sieci SN stanowią układ przesyłowo - rozdzielczy dla zaopatrzenia odbiorców bytowo komunalnych gminy w energię elektryczną poprzez stacje transformatorowe 15/0,4 kV, najczęściej typu napowietrznego na słupach żelbetowych. Bezpośrednią sieć zaopatrzeniową – odbiorczą stanowią linie niskiego napięcia..

W skład sieci WN wchodzi następujące linie:

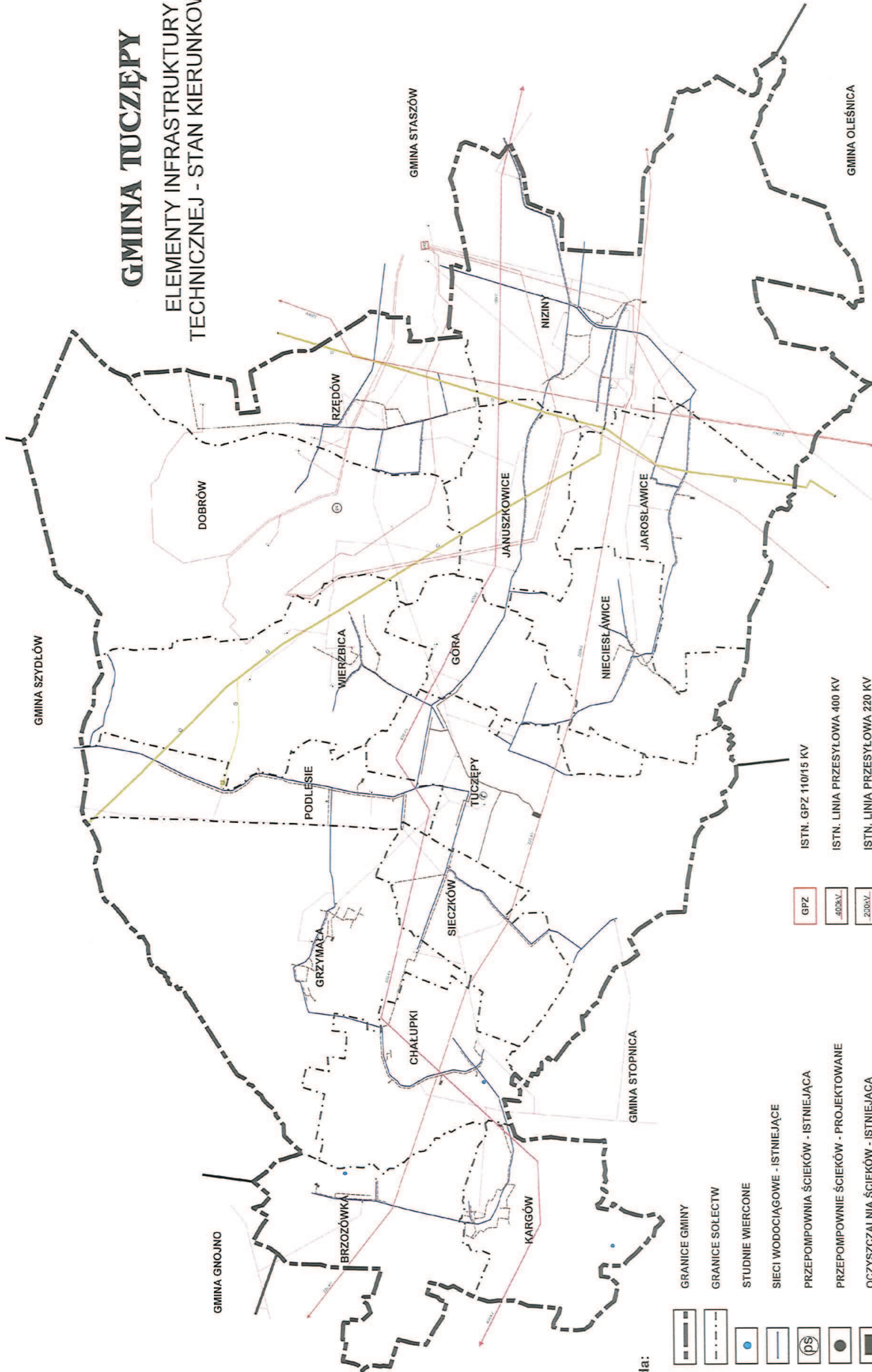
- linia krajowa 400 kV relacji Połaniec – stacja systemowa „Kielce 400”, przebiegająca przez teren gminy, z kierunku wschodniego na zachód, po północnej stronie wsi Januszkowice – Góry – Tuczępy i Zalówki.
- Linia ta nie ma powiązań z lokalną siecią przesyłowo – rozdzielczą SN.
- linia WN 220 kV biegnąca po południowej stronie wsi Niziny z kierunku wschodniego od Rzeszowa, na zachód do Częstochowy przez Radkowiec. Linia ta jako tranzytowa nie ma połączenia z siecią lokalną SN.

3 linie 110 kV - wychodzące z głównego punktu zasilającego GPZ w Grzybowie.

Jedna z nich biegnie w kierunku południowym do Tarnowa /z podejściem do Połańca/.

GMINA TUCZĘPY

ELEMENTY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - STAN KIERUNKOWY

Legenda:

- GRANICE GMINY
- GRANICE SOLECTW
- STUDNIE WIERCONE
- SIECI WODOCIĄGOWE - ISTNIEJĄCE
- PRZEPOMPOWNIA ŚCIEKÓW - ISTNIEJĄCA
- PRZEPOMPOWNIE ŚCIEKÓW - PROJEKTOWANE
- OCZYSZCZALNIA ŚCIEKÓW - ISTNIEJĄCA
- OCZYSZCZALNIE ŚCIEKÓW - PROJEKTOWANE
- GŁÓWNE KANAŁY SANITARNE - ISTNIEJĄCE
- GŁÓWNE KANAŁY SANITARNE - PROJEKTOWANE

- GPZ
- 400kV
- 220kV
- 110kV
- ISTN. GPZ 110/15 KV
- ISTN. LINIA PRZESYŁOWA 400 KV
- ISTN. LINIA PRZESYŁOWA 220 KV
- ISTN. LINIE PRZESYŁOWE 110 KV
- ISTN. LINIE 15 KV / STACJE TRANSFORMATOROWE 15 KV
- STACJA REDUKCYJNA GAZU
- CENTRALA TELEFONICZNA - ISTNIEJĄCA
- GAZOCIĄG WYSOKOPRĘŻNY 0,4 MPA Ø 300 MM

Linia ta, począwszy od wsi Jarosławice podwieszona jest na konstrukcjach wspólnych z linią SN 15kV – jako drugi tor.

Dwie linie przebiegające po różnych trasach do GPZ przy fabryce dwusiarczku węgla CS2 w Wierzbicy:

- w kierunku zachodnio – północnym poniżej wsi Rzędów,
- w kierunku południowo – zachodnio – północnym poniżej wsi Januszkowice,.
- linia 110 kV - od strony Buska poprzez wieś Jarosławice do GPZ przy fabryce CS2,
- 2 równoległe linie 30 kV - biegnące z Grzybowa po północnej stronie wsi Rzędów, przez wieś Dobrów do fabryki CS2 w Wierzbicy. Linie te rozdzielają się na wschód od Wierzbicy w kierunku Kolonii Rzędów. / linie te nie stanowią własności Energetyki Zawodowej /.

Istniejącą na obszarze gminy sieć przesyłowo- rozdzielczą SN 15 kV, stanowi szereg linii napowietrznych, tworząc układ zasilający odbiorców bytowo – komunalnych.

Główne linie magistralne SN przebiegają po trasach:

- GPZ 110/15 kV Grzybów – rozdzielnia sieciowa w Stopnicy,
- GPZ 110/15 kV Grzybów – rozdzielnia sieciowa w Szydłowie, z nawiązaniem do linii biegnącej w kierunku Stopnicy.

Z układu linii magistralnych SN wyprowadzonych jest szereg linii odgałęźnych i odczepowych, do których przyłączone są stacje transformatorowe 15/04 kV służące do zasilania poprzez sieci napowietrzne nN odbiorców bytowo- komunalnych gminy.

Są to najczęściej stacje typu napowietrznego na słupach żelbetowych.

Lokalizacje ich uwidoczniono w planszy „stan infrastruktury technicznej” stanowiącej część składową diagnozy stanu istniejącego gminy.

Stan obecny nie w pełni zaspakaja potrzeby odbiorców bytowo-komunalnych gminy w energię elektryczną, zarówno pod względem pożądanej mocy, właściwej jakości energii / nadmierne spadki napięć/ , niezawodności dostaw energii elektrycznej i zapewnienia należytego oświetlenia dróg i ulic. Ponadto część istniejących sieci średniego i niskiego napięcia wymaga modernizacji, polegającej na wymianie przewodów o niewystarczających przekrojach oraz wymianie słupów drewnianych na słupy żelbetowe. Zachodzi potrzeba budowy również nowych stacji trafo.

Eksploatacją obiektów i sieci elektroenergetycznej na terenie gminy Tuczępy zajmuje się Rejonowy Zakład Energetyczny Busko.

f) sieć gazowa.

Przez teren gminy przebiega gazociąg wysokoprężny ϕ 300 mm relacji Podgórska Wola –Sandomierz z którego doprowadzony jest gaz do stacji redukcyjno-pomiarowej we wsi Podlesie o maksymalnej przepustowości 250 Nm³/h.

Ze stacji tej gaz ziemny wysokometanowy GZ – 50 o ciśnieniu nominalnym CN 0,4 MPa rurami PE doprowadzony jest do wszystkich wsi.

Dostawcą gazu i właścicielem infrastruktury do jego przesyłu są Podkarpackie Okręgowe Zakłady Gazownicze.

g) **obsługa telekomunikacyjna** abonentów z terenu gminy Tuczępy odbywa się z nowo zainstalowanej automatycznej centrali telefonicznej o pojemności 600 numerów, czynnej od listopada 1999 roku. Obecna centrala zaspokoi potrzeby mieszkańców.

Z istniejących sieci telefonicznych aktualnie korzysta około 100 abonentów. Obecnie prowadzona jest rozbudowa tej sieci.

Na terenie gminy istnieje możliwość korzystania również z sieci telefonii komórkowej firm CENTERTEL, ERA GSM i PLUS GSM.

h) **system usuwania odpadów komunalnych** polegający na zorganizowanej zbiórce odpadów do worków, a następnie wywożenie ich na składowisko śmieci w Staszowie, przez uprawnioną jednostkę w tym zakresie. Tymczasowe wysypisko śmieci we wsi Jarosławice uległo likwidacji, a teren został zrekultywowany.

Dla prawidłowego funkcjonowania gminy, zgodnie z zasadami ekorozwoju, a w szczególności w związku z wprowadzeniem ustawy „o utrzymaniu czystości i porządku w gminach” i „o odpadach” gospodarka odpadami w gminie wymaga generalnego uporządkowania.

Winna ona polegać na opracowaniu racjonalnego systemu postępowania z odpadami i objęciu działaniem systemowym całego obszaru gminy, a więc wszystkich źródeł odpadów.

Musi się on charakteryzować nie tylko kompleksowością, proekologicznością i ekonomicznością działania ale przede wszystkim ograniczać powstawanie odpadów oraz w maksymalnym stopniu stwarzać możliwości ich wykorzystywania przez przeróbkę lub uprzydatnienie, którego celem jest odzysk materiału, natomiast przy konieczności składowania odpadów ograniczanie ilości poprzez selektywne gromadzenie.

Koncepcja planowanej gospodarki odpadami powinna uwzględniać:

- selektywną zbiórkę odpadów,
- odzysk surowców wtórnych, określenie sposobu postępowania z odpadami niebezpiecznymi,

- prawidłowe składowanie odpadów na wysypisku,
- powołanie przedsiębiorstwa zajmującego się odpadami,

Pierwszym etapem działania zmierzającym do uporządkowania gospodarki odpadami winno być wprowadzenie selektywnej zbiórki wszystkich odpadów. W przypadku odpadów produkcyjnych, winny to być punkty skupu odpowiednich odpadów, natomiast w przypadku odpadów komunalnych należy wprowadzić „segregację u źródła”, a więc w gospodarstwach domowych.

Porządkowanie gospodarki odpadami i eliminowanie dzikich wysypisk wymaga przede wszystkim budowy gminnego składowiska odpadów.

Docelowo projektuje się budowę nowego gminnego składowiska odpadów komunalnych na terenach sołectwa Dobrowa (tereny po kopalni siarki), co wydaje się korzystną lokalizacją, bowiem nie powinna ona wywoływać konfliktów społecznych, które najczęściej stanowią podstawową przyczynę nie realizacji inwestycji w tym zakresie.

Teren pod jego budowę wraz z rezerwą terenową niezbędną dla ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania /300, 00 m/, został wyznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy, na mocy uchwały Nr VI/42/99 Rady Gminy Tuczępy z dnia 17 maja 1999 r.

Jednocześnie na terenie gminy w bezpośrednim sąsiedztwie wysypiska komunalnego rezerwuje się teren, który stwarza możliwość realizacji składowiska odpadów po przemysłowych. Potwierdzeniem tego jest uchwała Nr XV/109/2001 Rady Gminy w Tuczępach z dnia 30.03. 2001 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Nr 3 w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy, której przedmiotem między innymi będzie wyznaczenie :

- terenu pod działalność **Ekologicznego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi** wraz z terenami przeznaczonymi pod składowanie, gromadzenie i utylizację odpadów komunalnych,
- terenu pod działalność **Zakładu Odpadów po przemysłowych** wraz z terenami przeznaczonymi pod składowanie, gromadzenie i utylizację odpadów po przemysłowych.

Z analizy uwarunkowań związanych z lokalnym układem infrastruktury technicznej wynika, iż istotnym ograniczeniem w rozwoju gminy mogą stać się trudności w rozbudowie systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych oraz w usuwaniu odpadów komunalnych.

Zwiększone zużycie wody z uwagi na całkowite zwodociągowanie obszaru gminy prowadzi do zagrożenia dla cieków naturalnych i wód wglębnych w postaci niekontrolowanego zrzutu nieczystości płynnych. Budowane zbiorniki przydomowe na nieczystości płynne, mimo okresowego wywozu tych nieczystości stanowią zagrożenie dla środowiska naturalnego w szczególności dla wód powierzchniowych i dla wód głębinowych.

Jedynie realizacja sieci kanalizacyjnej z oczyszczalniami jest pewną barierą przed możliwością zanieczyszczenia wód powierzchniowych i głębinowych.

3.1.3. Sieć drogowa.

3.1.3.1. Infrastruktura techniczna o znaczeniu ponadlokalnym.

W gminie Tuczępy znaczenie ponadlokalne w zakresie komunikacji mają dwie drogi wojewódzkie : nr 756 Starachowice – Stopnica i nr 757 Opatów – Stopnica oraz dwie biegnące przez teren gminy po wspólnym torowisku jednotorowe linie kolejowe : linia szerokotorowa LHS – hutniczo- siarkowa relacji Hrubieszów – Huta Katowice i linia normalnotorowa Włoszczowice – Chmielnik.

- Droga wojewódzka nr 756 Starachowice – nowa Słupia – Łagów – Szydłów – Stopnica przebiega po zachodnim obrzeżu gminy i z tego względu nie ma większego znaczenia dla ruchu wewnętrznego, poza tym, że łączy sieć drogową gminy z zewnętrzną siecią krajową. Drogę ze względu na pełnioną funkcję komunikacyjną należy sklasyfikować jako drogę główną klasy G. Droga obciążona jest małym ruchem drogowym, które w czasie pomiaru generalnego w 1995 r. wynosiło 367 poj/dobę. Stan techniczny drogi jest dobry, posiada ona jezdnię jednoprzestrzenną o nawierzchni bitumicznej szerokości 6,0 m., szerokość korony drogi wynosi 9,5 – 11,0 m., szerokość w liniach rozgraniczających 15,0 – 24,0 m.
- Droga wojewódzka nr 757 opatów – Iwaniska – Staszów – Stopnica przebiega przez wschodni kraniec gminy i podobnie jak droga nr 756 nie ma większego znaczenia dla ruchu wewnętrznego, ale łączy sieć drogową gminy z siecią krajową. Drogę klasyfikuje się również jako drogę główną klasy G.

Droga obciążona jest średnim ruchem drogowym, które w 1995 r. wynosiło 1387 poj/dobę. Prognoza na rok 2015 przewiduje wzrost ruchu do około 3160 poj/dobę. Stan techniczny drogi jest dobry, posiada ona jezdnię jednoprzestrzenną o nawierzchni bitumicznej szerokości 7,0 m., szerokość korony drogi wynosi 10,0 – 12,0 m., szerokość w liniach rozgraniczających 17,0 – 25,0 m.

W świetle przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie /Dz. U. Nr 42, poz. 430/ podstawowe parametry dla dróg klasy G winny wynosić co najmniej :

prędkość miarodajna	70 km/h
szerokość jezdni :	
- poza terenem zabudowy	6,0 m.
- na terenie zabudowy	7,0 m.
- jak wyżej w wypadku przebudowy	6,5 m.

szerokość korony drogi /jezdni + pobocze	8,5 m.
szerokość drogi w liniach rozgraniczających	25,0m.

Pozostałe parametry powinny być przyporządkowane przyjętej prędkości miarodajnej.

Z porównania istniejących parametrów dróg wojewódzkich z wymaganiami warunków technicznych wynika, że obie drogi mają zaniżone szerokości w liniach rozgraniczających, a droga nr 756 ma także zaniżone szerokości jezdni w granicach zabudowy.

Po przeanalizowaniu stanu omawianych dróg oraz ustaleń miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy, w celu usprawnienia i upłynnienia ruchu, poprawy bezpieczeństwa podróżnych i pieszych oraz zmniejszenia uciążliwości drogi dla otoczenia zaleca się :

- poszerzenie, w miarę możliwości na drodze nr 756 jezdni w granicach istniejącej i planowanej zabudowy do co najmniej 6,5 m., zalecana szerokość 7,0 m.
- realizację chodników w granicach zabudowy i utwardzenie poboczy poza zabudową na odcinkach o dużym ruchu pieszym. Zarządy dróg preferują budowę chodników.
- poszerzanie /przy okazji remontów i modernizacji/ poza rowem, jako bezpieczniejsze dla pieszych pasa drogowego w liniach rozgraniczających w celu umożliwienia sytuowania w tym pasie urządzeń drogowych w tym chodników dla pieszych i infrastruktury technicznej nie związanej z funkcją komunikacyjną.

Ze względów eksploatacyjnych i bezpieczeństwa ruchu samochodowego i pieszego oraz z uwagi na szkodliwe oddziaływanie na otoczenie szybkiego ruchu tranzytowego, szczególnie ciężarowego proponuje się ograniczenie wyznaczania przy obu drogach wojewódzkich nowych terenów budowlanych pod budownictwo mieszkaniowe i zagrodowe.

Dla dróg wojewódzkich przyjęto obustronną strefę ograniczonego użytkowania o szerokości 40,0 m. od krawędzi jezdni – dotyczy to nowych terenów budowlanych.

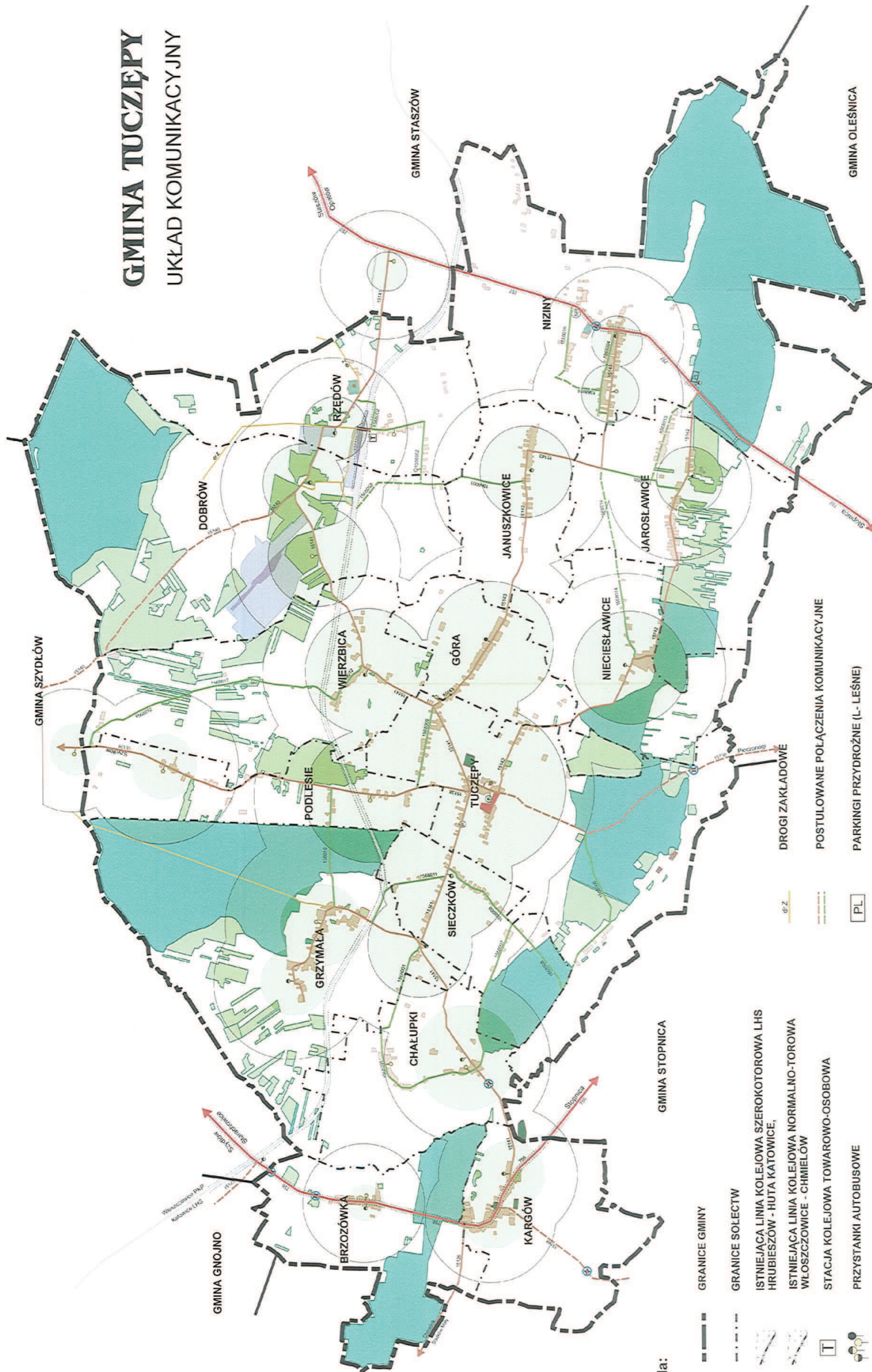
- Linia towarowa, szerokotorowa LHS, hutniczo- siarkowa /Ukraina/- Hrubieszów – Huta Katowice jest linią jednotorową nie zelektryfikowaną wybudowaną dla obsługi huty Katowice i kopalni siarki „grzybów” oraz zakładów przetwórstwa siarki, które zlokalizowane są na pograniczu gminy Tuczępy i gminy Staszów.

Po tym samym torowisku przebiega linia kolejowa normalnotorowa, zelektryfikowana, towarowo- osobowa relacji / Kielce/ - Włoszczowice – Chmielów - /Zamość/.

Na wymienionych liniach kolejowych, przy wschodniej granicy gminy, w sąsiedztwie wsi Rzędów i Dobrów oraz Kopalni Siarki „Grzybów” zlokalizowana jest duża stacja kolejowa „Grzybów” obsługująca ruch towarowy i pasażerski.

GMINA TUCZEPY

UKŁAD KOMUNIKACYJNY

Legenda:

- GRANICE GMINY
- GRANICE SOLECTW
- ISTNIEJĄCA LINIA KOLEJOWA SZEROKOTOROWA LHS
- HRUBIEZSÓW - HUTA KATOWICE,
- ISTNIEJĄCA LINIA KOLEJOWA NORMALNO-TOROWA
- WŁOSZCZOWICE - CHMIEŁÓW
- STACJA KOLEJOWA TOWAROWO-OSOBOWA
- PRZYSTANKI AUTOBUSOWE
- DROGI WOJEWÓDZKIE NR 756 STARACHOWICE - STOPNICA, NR 757
- DROGI POWIATOWE
- DROGI GMINNE
- DROGI ZAKŁADOWE
- POSTULOWANE POŁĄCZENIA KOMUNIKACYJNE
- PARKINGI PRZYDROŻNE (L- LEŚNE)
- OBIEKTY MOSTOWE
- TERENY ZABUDOWY MIESZKALNEJ O PRZEWADZE ZABUDOWY ZAGRODOWEJ
- TERENY USŁUG WOLNOSTOJĄCYCH I WBUROWANYCH
- TERENY O FUNKCJACH PRZEMYSŁOWYCH PRODUKCYJNYCH I RZEMIEŚLNICZYCH
- ZOCHRONA 24 MIN. DOJAZDU DO SIEDZIBY GMINY
- ZOCHRONA 16 MIN. DOJAZDU DO SIEDZIBY GMINY

Na wymienionych liniach kolejowych, przy wschodniej granicy gminy, w sąsiedztwie wsi Rzędów i Dobrów oraz Kopalni Siarki „Grzybów” zlokalizowana jest duża stacja kolejowa „Grzybów” obsługująca ruch towarowy i pasażerski.

Większe znaczenie dla gminy ma linia normalnotorowa, która obsługuje ruch towarowy i zapewnia zewnętrzne powiązania pasażerskie, dwa razy na dobę z miastami i miejscowościami położonymi na linii Kielce – Połaniec, a poprzez stację Kielce również dalsze powiązania zewnętrzne. W obsłudze ruchu wewnętrznego gminy kolej nie ma udziału ze względu na brak na terenie gminy poza stacją Grzybów innych przystanków kolejowych. Biorąc pod uwagę znaną ogólnie kondycję ekonomiczną PKP nie przewiduje się, poza modernizacją przejazdów kolejowych, rozbudowy linii ani stacji kolejowej.

Dla obu linii przyjęto obustronne strefy ograniczonego użytkowania wynoszące 50,0 m od skrajnego toru i co najmniej 20,0 m od granicy obszaru kolejowego.

3.1.3.2. Sieć drogowa o znaczeniu powiatowym i lokalnym.

Sieć drogową o znaczeniu powiatowym i lokalnym tworzą wybrane drogi powiatowe i gminne głównie o nawierzchniach ulepszonych, ale także utwardzonych i gruntowych, z których to dróg wydzielono układ podstawowy i wspomagających.

➤ Do układu podstawowego zaliczono omówione wcześniej drogi wojewódzkie oraz następujące drogi powiatowe, zapewniające połączenia miejscowości gminnej z siedzibami sąsiednich gmin oraz sołectwami sklasyfikowane jako drogi zbiorcze klasy Z:

- dr nr **15126** Śladków Mały – Palonki – Kargów,
- dr nr **15138** Szydłów – Tuczępy – Pieczonogi,
- dr nr **15141** Kargów – Tuczępy – Dobrów – Grzybów,
- dr nr **15142** Tuczępy – Niesławice – Jarosławice,
- dr nr **15143** Zapusty – Januszkowice – Niziny.

Z wymienionych pięciu dróg układu podstawowego wszystkie mają na całej długości nawierzchnie bitumiczne w dobrym, a na niektórych odcinkach w bardzo dobrym stanie technicznym.

Parametry tych dróg są następujące :

- szerokość jezdni – 4,0 – 6,0 m, najczęściej 5,0 – 6,0m,
- szerokość korony dróg – 6,5 – 11,0 m,
- szerokość w liniach rozgraniczających – 9,5 – 14,0 m.

Na drogach układu podstawowego jest kilka nienormatywnych łuków poziomych, szczególnie na drodze nr 15142 Tuczępy – Jarosławice.

Minimalne normatywne parametry dla dróg zbiorczych klasy Z wynoszą :

- prędkość projektowa - 40 km/h
- szerokość jezdni :
  - poza terenem zabudowy - 5,5 m.
  - na terenie zabudowy - 7,0 m.
  - jak wyżej w wypadku przebudowy drogi - 6,5 m.
- szerokość korony drogi / jezdni + pobocza/ - 7,5 m.
- szerokość drogi w liniach rozgraniczających - 20,0 m.

Pozostałe parametry przyjąć dla podanej wyżej prędkości projektowej.

Dla dróg układu podstawowego ustala się dla projektowanych nowych terenów budowlanych obustronne strefy ograniczonego użytkowania 40,0 m dla budynków wielokondygnacyjnych i 30,0 m dla budynków jednokondygnacyjnych, licząc od krawędzi jezdni.

- Do układu wspomagającego, który uzupełnia sieć podstawową zaliczono drogi powiatowe o gminne zapewniające połączenia zewnętrzne i wewnętrzne gminy spełniające funkcje dróg lokalnych klasy L.

Drogi powiatowe :

- nr 15140 Gacki – Wierzbica – Dobrów,
- nr 15148 Kołaczkowice – Zaborze – Kargów,

Drogi gminne :

- nr 1568002 Rzędów – Dobrów,
- nr 1568003 Dobrów – Januszkowice
- nr 1568005 Januszkowice – Jarosławice

Stan dróg powiatowych jest następujący :

- droga nr 15140 na ogólną długość 3, 150 km posiada 0,700 km nawierzchni utwardzonej, pozostały odcinek to nawierzchnia gruntowa w części utwardzona.
- Droga nr 15148 posiada nawierzchnię utwardzoną w dość dobrym stanie technicznym.

Obie drogi posiadają częściowe zaniżone parametry techniczne :

- szerokość jezdni wynoszącą - 3,0 – 6,0 m,
- szerokość korony - 4,0 – 9,0 m,
- szerokość w liniach rozgraniczających - 6,0 – 13,0 m.

Drogi gminne zaliczone do układu wspomagającego posiadają nawierzchnie w dobrym stanie technicznym ale podobnie jak drogi powiatowe mają zaniżone parametry techniczne.

Nawierzchnie bitumiczne stanowią około 80 % ogólnej długości tych dróg, a pozostałe 20 % to nawierzchnie utwardzone.

Parametry dróg gminnych są następujące :

- szerokość jezdni - 4,0 – 5,0 m,
- szerokość korony - 5,0 – 7,0 m,
- szerokość w liniach rozgraniczających - 8,0 – 13,0 m.

Minimalne parametry dla dróg lokalnych klasy L wynoszą :

- prędkość projektowa - 40 km/h
- szerokość jezdni :
  - poza terenem zabudowy - 5,0 m.,
  - na terenie zabudowy - 6,0 m.,
  - w zabudowie jednorodzinnej - 5,0 m.,
- szerokość korony drogi / jezdni + pobocza/ - 6,5 m.,
- szerokość drogi w liniach rozgraniczających:
  - poza terenem zabudowy/ droga/ - 20,0 m.,
  - na terenie zabudowy /ulica/ - 12,0 m,

Pozostałe parametry przyjęć dla podanej wyżej prędkości projektowej.

Dla dróg powiatowych i gminnych układu wspomagającego ustala się dla projektowanych nowych terenów budowlanych obustronne strefy ograniczonego użytkowania dla budynków wielokondygnacyjnych 20,0 m, a dla budynków jednokondygnacyjnych 15,0 m. od krawędzi jezdni.

3.1.3.3. Pozostałe drogi powiatowa i gminne nie zaliczone do sieci podstawowej dojazdowych klasy D.

Zapewniają one połączenia zewnętrzne i wewnętrzne sołectw oraz stanowią dojazdy do terenów rolnych i leśnych.

Ogólna długość dróg dojazdowych i lokalnych wynosi 25 km, z tego około 70 % posiada nawierzchnie bitumiczne na ogół w dobrym stanie technicznym, a około 16 % nawierzchnie utwardzone.

Parametry tych dróg są następujące :

- szerokość jezdni - 3,0 – 5,0 m, z przewagą 3,5-4,5 m,
- szerokość korony drogi - 5,0 – 7, 5 m,
- szerokość w liniach rozgraniczających - 6,0 – 14,0 m.

Minimalne parametry dla dróg dojazdowych wynoszą

- prędkość projektowa - 30 km/h
- szerokość jezdni o dwóch pasach ruchu:
  - poza terenem zabudowy - 5,0 m.
  - na terenie zabudowy - 4,5 m.

Szerokość jezdni jednopasmowej na terenie zabudowy, na odcinkach z zachowaną widocznością i z mijankami oraz poza terenem zabudowy, jeżeli szerokość utwardzonej części korony nie jest mniejsza niż 5, 0 m. i są mijanki -3,0 m.

- szerokość korony drogi / jezdni + pobocza/ - 6,5 m.
- szerokość drogi w liniach rozgraniczających:
  - poza terenem zabudowy/ o przekroju drogowym/ - 15,0 m.
  - na terenie zabudowy /o przekroju ulicznym / - 10,0 m.

Pozostałe parametry przyjąć dla podanej prędkości projektowej. Wszystkie podane w studium parametry normatywne ustalone zostały przy założeniu minimalnych prędkości projektowych, z tego względu w relacji powinny być stosowane co najmniej takie parametry jak w studium lub wyższe.

3.1.4. Przemysł i drobna wytwórczość.

Główne Zakłady pracy ;

- Zakład Produkcji Chemicznej w Dobrowie,
- Kopalnia Siarki Grzybów w Rzędowie,

- Spółdzielnia Kótek Rolniczych w Tuczępach,
- Gminna Spółdzielnia Produkcyjna w Likwidacji w Nizinach,
- Gminna Spółdzielnia „SCH” w Szydłowie
- Progres – Rzędów,
- Budomont II

Znaczącym elementem w zagospodarowaniu przestrzennym gminy stanowią tereny związane z przemysłem siarkowym, położone w północno-wschodniej części gminy

Przez okres około 30 lat na terenie gminy funkcjonowała Kopalnia Siarki Grzybów w Rzędowie, która stanowiła główne zatrudnienie mieszkańców gminy. Drugim znaczącym zakładem pracy to Zakłady Dwusiarczku Węgla w Dobrowie.

Są to podstawowe miejsca pracy poza sferą zatrudnienia w administracji samorządowej, gospodarczej i bezpieczeństwa publicznego.

Na obszarze gminy występują również rozproszone formy działalności gospodarczej reprezentowana przez osoby fizyczne w sferze usług rzemiosła i handlu jak też małej gastronomii, wymagające preferencji dla ich dalszego doskonalenia i rozwoju.

Występują surowce mineralne zarówno o znaczeniu lokalnym jak i krajowym. Podstawowymi surowcami są: siarka, ily krakowieckie, piaski oraz w mniejszym stopniu gliny zwałowe i torfy.

Nie ma złóż eksploatowanych, występują jedynie obszary złóż udokumentowanych i perspektywicznych. Udokumentowane złoża znajdują się w Krajowym Bilansie Zasobów jako potencjalna baza surowców i podlegają ochronie z mocy przepisów prawa geologicznego i górniczego. Przedstawione obszary perspektywiczne dają informację o możliwościach zasobowych danego obszaru, które na określonych warunkach mogą być przedmiotem wydobycia, a zatem źródłem działalności drobnego przemysłu o charakterze nie powodującym pogorszenia naturalnego środowiska oraz na jego bazie drobnej wytwórczości np. materiałów budowlanych.

3.1.4.1. Usługi i rzemiosło, handel gastronomia

W 1997 r w gminie działało 262 podmiotów gospodarczych z czego 225 powstało po roku 1990. Najlicniejszą grupę bo około 58 % stanowią usługi handlowe, głównie art spożywczymi, nasionami, odzieżą, obuwiem i art. przemysłowymi. W większości są to punkty handlowe o małej pow. użytkowej, najczęściej w budowane w partery budynków. Punkty gastronomiczne najczęściej mają charakter sezonowy. Mniej dynamicznie rozwija się sfera usług rzemiosła. Najczęściej działalność ta występuje w zawodach murarz, cieśla, szewc, kowal, młynarz, stolarz. Wzrasta ilość punktów związanych z instalatorstwem sanitarnym i elektrycznym oraz punktów wypożyczalni sprzętu gospodarstwa domowego.

Dość dobrze rozwija się transport towarowy. W sferze produkcyjnej zaznacza się wzrost tartaków, zakładów produkcji galanterii drewnianej, zakładów szwalniczych i dziewiarskich.

3.1.5. Infrastruktura turystyczna

Zdegradowane przez działalność przemysłu siarkowego walory przyrodniczo - krajobrazowe nie sprzyjają rozwojowi infrastruktury turystycznej i wypoczynkowej. Mimo, że gmina Tuczępy posiada korzystne warunki do rozwoju turystyki i rekreacji to jednak dziedzinę tę należy zaliczyć do najbardziej zaniedbanej. Rozwojowi jej towarzyszyć musi przede wszystkim wyposażenie terenów w placówki usługowe zwłaszcza w zakresie bazy noclegowej i gastronomicznej.

Gmina nie posiada żadnego zaplecza w tym zakresie. Niewielki zaczątek realizacji funkcji mających związek funkcjonalny z turystyką, stanowią wyłącznie obiekty gastronomiczne.

Na obszarze gminy marginesową rolę w zagospodarowaniu rekreacyjnym odgrywa także budownictwo lotniskowe.

Ten bardzo skromny stan infrastruktury turystycznej wymaga znacznej rozbudowy, adekwatnie do walorów przyrodniczo-krajobrazowych obszaru gminy i możliwości rozwoju usług turystycznych i wypoczynkowych.

Tym celom może służyć projektowany zbiornik wodny „Brzozówka” na rzece Wschodniej. Jego realizacja połączona z zagospodarowaniem obrzeża na zasadach i w zakresie programowym określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, może stanowić podstawową bazę w zakresie wypoczynku sobotnio-niedzielnego i uaktywnić działalność gospodarczą w tym zakresie mieszkańców gminy, a w szczególności sołectwa Brzozówka, Chałupki, Grzymała i Kargów.

Realizacja zbiornika zwiększy także możliwości rozwoju agroturystyki czyli wypoczynku bezpośrednio u miejscowych rolników.

Przyciągnięcie zwolenników tej formy wypoczynku wymaga jednak znacznej dbałości oraz stanu zagospodarowania istniejących obejść zagrodowych, doposażenia miejscowości i domów w urządzenia wodno-kanalizacyjne, a także uruchomienie w terenach zabudowy mieszkalnej usług o zakresie podstawowym w zakresie handlu i gastronomii.

3.2. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska przyrodniczego, jego walorów i zagrożeń.

3.2.1. Funkcjonowanie i ochrona przyrody.

Na terenie gminy Tuczępy występują dwa obszary chronionego krajobrazu oraz jeden zespół przyrodniczo-krajobrazowy.

Zachodnia część gminy leży w **Chmielnicko-Szydłowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu**, południowa w **Solecko-Pacanowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu**.

Obszary Chronionego Krajobrazu ustanowione zostały rozporządzeniem Wojewody Kieleckiego Nr 12/95 z dnia 29.09.95r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w woj. Kieleckim (Dziennik Urzędowy Województwa Kieleckiego Nr 21 z 06.11.95r.)

Zgodnie z ww. rozporządzeniem głównymi przyrodniczymi funkcjami Chmielnicko-Szydłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest:

- ochrona wód powierzchniowych rzek Czarnej Staszowskiej, Wschodniej i Sanicy, a także spełnianie roli łącznika pomiędzy Zespołami Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich i Ponidzia (korytarze i ciągi ekologiczne o znaczeniu regionalnym i lokalnym).

Głównymi przyrodniczymi funkcjami Solecko-Pacanowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest :

- ochrona wód powierzchniowych rzeki Wschodniej oraz ochrona walorów przyrodniczych doliny Wisły, będących ważnymi korytarzami ekologicznymi przecinającymi zagospodarowane i gęsto zasiedlone tereny rolnicze. Obszar ten przylegając bezpośrednio do otuliny parków krajobrazowych Ponidzia rozszerza ich biocenotyczne oddziaływanie wzdłuż dolin rzeki Wschodniej i Wisły w kierunku graniczącego od północy Chmielnicko-Szydłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na obszarach chronionego krajobrazu zabrania się:

1. lokalizowania nowych obiektów i instalowania nowych urządzeń, inwestycji szkodliwych dla środowiska oraz inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska lub trwale naruszyć walory krajobrazowe, lokalizacji budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, /nie dotyczy inwestycji realizujących cele publiczne./
2. utrzymywania otwartych rowów i zbiorników ściekowych,
3. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej,
4. likwidowania małych zbiorników wodnych , starorzeczy oraz obszarów wodno-blotnych,
5. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
6. Lokalizacji ośrodków chowu, hodowli- posługujących się metoda bezściółkową,
7. organizowania rajdów motorowych i samochodowych oraz pokazów lotów akrobacyjnych,
8. umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi,
9. likwidowania zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych,
10. umyślnego zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych, tarlisk i złożonej ikry, ptasich gniazd oraz wybierania jaj,
11. wypalania roślinności i pozostałości roślinnych, wydobywania skał, minerałów, torfu oraz niszczenia gleby,
12. wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości, poza miejscami do tego wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
13. zanieczyszczania wód, gleby oraz powietrza, ponad wielkości określone na podstawie odrębnych przepisów,
14. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym,
15. używania łodzi motorowych na otwartych zbiornikach wodnych,

Zakazy powyższe nie dotyczą zadań realizowanych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, w przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

Zespół przyrodniczo - krajobrazowy znajduje się w Dobrowie 29, obejmuje działki Nr 83 i 85 o pow. 19,79 ha należące do Pana Zygmunta Braura.

Charakteryzuje się on występowaniem dużej różnorodności gatunków drzew i krzewów przynależnych do flory rodzimej i obcej.

Ochronie podlega teren znajdujący się w obrębie gospodarstwa rolnego. Ma ona na celu zachowanie unikatowych zasobów genowych drzew, zabezpieczenie materiału siewnego oraz zachowanie walorów krajobrazowych i dydaktycznych

Warunki ochrony:

Zakazuje się:

- niszczenia poprzez wycinanie drzew i krzewów,
- zmiany dotychczasowych form użytkowania terenu,
- zmiany stosunków wodnych w tym przeprowadzania melioracji,
- prowadzenia linii napowietrznych.

3.2.2. Wody powierzchniowe.

Obszar gminy leży w zlewni rzeki Wschodniej będącej dopływem rzeki Czarnej Staszowskiej. Rzeka Wschodnia przebiega przez południową i południowo-zachodnią część gminy i na całej długości jest uregulowana. Dolina rzeki Wschodniej jest szeroka o płaskim, podmokłym dnie. Dopływa do niej głównie z kierunku północnego cały szereg potoków z których do największych należy zaliczyć:

- Potok od Nizin (Podlesie, Wierzbica, Januszkowice, Niziny),
- Potok Żyzna (Poręba Wierzbicka, Wola Żyzna),
- Potok Ciekąca (poniżej Solca Starego wpada do Płośni),
- Potok Płośnia – wpadający powyżej Brzozówki do rzeki Wschodniej,
- Potok Koniemłocki – (w gminie Staszów ale odwadniający wschodnio-północną część gminy Tuczępy) łączący się z Potokiem od Nizin. Poza tym występują nieliczne zbiorniki wód stojących, stale lub okresowo wypełnione wodą np. stawy w rejonie wsi Brzozówka, zbiornik w Nieciestawicach.

Rzeka Wschodnia o długości badanej w granicach województwa - 48,5 km wg badań przeprowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach w roku 2000 klasyfikowana jest :

- od źródeł do km. 20,5 – n.o.n. wskaźnik decydujący o klasie czystości - miano Coli
- od km. 20,5 do 8,6 – III klasa wskaźnik decydujący o klasie czystości azotyny, fosfor ogólny, miano Coli,
- od km. 8,6 do 0,5 – n.o.n. wskaźnik decydujący o klasie czystości - miano Coli
- od km. 0,5 do ujścia do Czarnej Staszowskiej - III klasa wskaźnik decydujący o klasie czystości azotyny, fosfor ogólny, miano Coli,

Planowaną klasą czystości dla wód rzeki Wschodniej jest klasa II.

Zanieczyszczenie rzeki powodują głównie ścieki komunalne odprowadzane z terenów położonych powyżej gminy Tuczępy a głównie z miasta Chmielnika.

Ochrona przed zanieczyszczeniem rzeki Wschodniej i jej dopływów z terenu gminy Tuczępy wymaga przestrzegania następujących nakazów, zakazów i ograniczeń:

- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej we wsiach poprzez wybór i realizację jednego z systemów kanalizacji opracowanych w programie,
- odbudowa i renowacja istniejących zbiorników wodnych,
- likwidacja w obrębie dolin dzikich wysypisk odpadów komunalnych,
- zakaz wylewania nieczystości z szamb,
- ograniczenie stosowania chemicznych środków ochrony roślin.

Na terenie gminy praktycznie brak naturalnych zbiorników wód powierzchniowych, mimo dość gęstej sieci cieków i rowów, bowiem ukształtowanie terenu nie sprzyja tworzeniu się jezior, stawów w sposób naturalny.

Jedynie tuż przy północnej granicy gminy w kompleksie leśnym występuje niewielki zbiornik naturalny o powierzchni ca 4 ha. Ze względu na położenie na terenie zalesionym podlega on Lasom Państwowym.

W rejonie wsi Niziny znajdują się nowopowstałe trzy stawy hodowlane o powierzchni ca 3 ha, stanowiące własność prywatną.

Na rozległym obszarze pomiędzy Rzędowem, Dobrowem i Zakładem Dwusiarczku Węgla występuje szereg sztucznych zbiorników wód powierzchniowych o charakterze tymczasowym. Jest to teren pogórnicy Kopalni Siarki w Grzybowie, aktualnie poddany zabiegom rekultywacyjnym. Obniżenia morfologiczne wypełniające się wodami opadowymi są zasypywane masami ziemnymi /makroniwelacja/, co prowadzi do ich osuszania, następnie wysiewane są rośliny motylkowe, które przeoruje się „na zielono” i sadi drzewa. Tak zrehabilitowane tereny przekazywane są sukcesywnie Skarbowi Państwa / Lasom Państwowym/

Zgodnie z opracowanym dla Województwa Kieleckiego w 1996r. „Programem małej retencji wód powierzchniowych” na terenie gminy planowana jest budowa zbiornika wodnego „Brzozówka” na rzece Wschodniej.

Planowana charakterystyka zbiornika:

Powierzchnia	-	94,00 ha
Pojemność	-	1,23 mln m ³
Średnia głębokość	-	1,20 m.

Zbiornik zlokalizowany został na gruntach prywatnych, może to być istotną przeszkodą w jego realizacji.

3.2.3. Wody podziemne i ich ujęcia

Rejon gminy Tuczępy zalicza się do obszarów niewodonośnych. Prowadzenie eksploatacji siarki metodą otworową spowodowało lokalne zaburzenia w stosunkach wodnych (powstawanie zalewisk), znaczny wzrost zawartości SO₄ oraz podniesienie mineralizacji ogólnej w wodach czwartorzędowych, powierzchniowych, a nawet w wodach trzeciorzędowych w rejonie występowania wychodni wapieni litotamniowych (poza obszarem gminy). Wyraźny kontakt między horyzontem czwartorzędowym i trzeciorzędowym ma miejsce w strefach dyslokacji oraz w obrębie pól górniczych w wyniku przebieg wód złożowych na powierzchnię. Zasięg zwiększonej zawartości siarczanów (powyżej 200 mg/dm³) w wodach poziomu czwartorzędowego w 1991 r. przedstawiono na załączonej mapie. Zanieczyszczenie wód powierzchniowych następowało także poprzez zrzut skażonych wód złożowych do cieków powierzchniowych, spływ wód opadowych zanieczyszczonych w atmosferze, wymywanie przez opady atmosferyczne pól górniczych i składowisk siarki, wypływy zmineralizowanych wód złożowych na powierzchnię oraz awarie instalacji.

Wszystko to przyczyniło się do zanieczyszczenia wód w studniach kopanych. W związku z tym KiZChS „Siarkopol” w Grzybowie wraz z Urzędem Gminy w Tuczępach w ramach naprawy powstałych szkód górniczych zaopatrzył 15 sołectw w wodę.

Woda do celów pitnych i na potrzeby gospodarcze dla mieszkańców gminy jest dostarczana rurociągami ze studni głębinowej w Szydłowie oraz ujęć w Radzikowie i Staszowie.

Istniejące na terenie gminy Tuczępy cztery studnie wiercone ze względu na skład chemiczny wody nie są wykorzystywane do celów bytowych lecz wyłącznie do celów i rolnictwa.

3.2.4. Warunki glebowe.

Struktura użytkowania gruntów w gminie Tuczępy jest typowo rolnicza, gdyż z ogólnej powierzchni gminy 8374 ha, użytki rolne zajmują 5248 ha (62,67 %), lasy i grunty leśne 1882 ha (22,47 %), a pozostałe grunty 1244 ha (14,86 %).

Wśród użytków rolnych gruntów ornych jest 3878 ha (73,8 %), sadów 105 ha (1,6 %), łąk 925 ha (18,0%), a pastwisk 340 ha (6,6 %).

W wielokierunkowo nastawionej produkcji dominuje uprawa żyta i ziemniaków, a w produkcji towarowej przeważa zwierzęca (82,3 %) nad roślinną (17,1 %).

Gleby gminy Tuczępy wykazują duże mozaikowe zróżnicowanie pod względem bonitacyjnym jak i kompleksów przydatności rolniczej. W przybliżeniu można ocenić, że grunty dobre (II - III b), średnie (IV a i IV b) oraz słabe (V i VI) zajmują obszary o zbliżonych powierzchniach. Generalnie w skali całej gminy największy udział mają kompleksy zbożowo - pastewny mocny oraz żytnio - ziemniaczany słaby, a dość duży udział mają kompleksy żytnio - ziemniaczany dobry, żytnio - łubinowy, zbożowo - pastewny słaby i pszenno - ziemniaczany dobry. Niewielki udział mają kompleksy pszenno - ziemniaczany wadliwy i żytnio - ziemniaczany bardzo dobry, a zupełnie brak kompleksu pszenno - ziemniaczany bardzo dobrego.

Najlepsze gleby koncentrują się w centralnej części gminy w rejonie wsi Sieczków, Tuczępy, Wierzbica, Dobrów, Rzędów oraz na zachód i na północ od Nizin. Są to głównie czarne ziemie zdegradowane i w niewielkim stopniu czarne ziemie właściwe. Gleby te wykształcone zostały na podłożu ilastym (iły krakowieckie), gliniastym (głina zwałowa oraz deluwia), a także na obszarach torfowych zalegających na łąkach na północ od Nizin. Część tych gleb usytuowana na zboczach i stokach ulega intensywniejszej erozji, a gleby wytworzone na podłożu bardziej gliniastym są okresowo podmokłe. Obszary występowania tych gleb zajmują ca 20 % powierzchni gminy i obejmują kompleksy przydatności rolniczej : pszenno - ziemniaczany dobry, żytnio - ziemniaczany bardzo dobry oraz pastewny mocny.

Gleby średniej jakości występują w zachodniej części gminy (rejon Kargowa i Brzozówki), w centralnej części pasem od Chałupki przez Sieczków i Tuczępy do Nizin oraz w dużym kompleksie od Sachalina po Dobrów i Rzędów. Są to gleby brunatne wylugowane i kwaśne, a niekiedy brunatne właściwe. Gleby te powstały na glinach zwałowych. W obszarach dolinnych gleby te są nadmiernie wilgotne. Obszary występowania tych gleb zajmują powierzchnię ca 35 % powierzchni gminy i obejmują kompleksy przydatności rolniczej : żytnio - ziemniaczany słaby, żytnio - łubinowy, zbożowo - pastewny słaby, a także pszenno - ziemniaczany wadliwy, żytnio - ziemniaczany bardzo dobry i dobry zbożowo - pastewny górski.

Gleby słabe przeważają w zachodniej części gminy (rejon wsi Kargów, Brzozówka, Pastwisko, Chałupki, Grzymała), wzdłuż południowej granicy gminy (Nieciesławice, Jarosławice, Niziny i Młyńcza) oraz płatami w rejonie wsi Sachalin, Rudki, Góra, Januszkowice i Kolonia Rzędów. Są to głównie gleby bielcowe i pseudo-bielcowe, wykształcone na podłożu piaszczystym oraz madach i mułkach rzecznych (osady rzeczne i wodnolodowcowe), a w związku z tym często są albo zbyt przepuszczalne dla wody albo zbyt mokre. Obszary występowania tych gleb zajmują powierzchnię ca 45 % powierzchni gminy i obejmują kompleksy przydatności rolniczej - głównie żytnio - ziemniaczany dobry, zbożowo pastewny mocny i słaby, w mniejszym stopniu pszeny dobry i wadliwy, żytnio - ziemniaczany bardzo dobry i słaby oraz żytnio - łubinowy.

3.2.5. Ocena środowiska leśnego.

Lasy w gminie Tuczępy pełnią funkcje przestrzenną.

Aktualnie obszary lasów państwowych zajmują pow. 1685.36 ha, natomiast lasy osób fizycznych 655.95 ha co stanowi 27.96 % pow. ogólnej gminy, podczas gdy analogiczny wskaźnik dla województwa świętokrzyskiego kształtuje się na poziomie 27.4 %, a dla kraju 28.2%. Najliczniej występują drzewostany z panującą sosną, która zajmuje 74.1% powierzchni leśnej oraz 80.2% ogólnego zapasu. W następnej kolejności występują drzewostany, w których gatunkiem panującym są: dąb – 12.1 % pow. leśnej i 9.3% zapasu, brzoza – 4.2 % pow. leśnej i 3.4 % zapasu, topola – 2.2 % powierzchni leśnej i 1.5% zapasu oraz grab – 1.6 % pow. leśnej i 1.1% ogólnego zapasu. W pozostałych drzewostanach jako gatunki panujące występują modrzew, świerk, buk, klon, jesion i osika, zajmują one łącznie 2,2 % powierzchni leśnej oraz 1.1 % ogólnego zapasu i nie odgrywają poważniejszej roli gospodarczej. Drzewostany sosnowe charakteryzują się dość dobrą jakością hodowlaną i techniczną, wysoką dynamiką wzrostu, szczególnie na siedliskach lessowych, zajmują prawie w całości siedliska borowe, ale występują również dość licznie na siedliskach lessowych.

Pozostałe drzewostany z panującym dębem, brzozą, olchą i grabem są to przeważnie drzewostany wielogatunkowe, mieszane w różnym stopniu z różnymi gatunkami, a występują głównie na siedliskach lessowych.

Panująca sosna jest zwykle prawie jednowiekowa, natomiast pewne zróżnicowanie pod tym względem wykazują gatunki liściaste, znajdujące się w składzie lub domieszce drzewostanów sosnowych.

Z przedstawionego w planie urządzenia oceny lasów wynika, że drzewostany sosnowe charakteryzują się wysoką dynamiką wzrostu i osiągają dobrą jakość hodowlaną i techniczną.

Przeciętny wiek drzewostanu 48 lat. Lasy na terenie Gminy Tuczępy pełnią również funkcję wodochronną, ochrony środowiska przyrodniczego i gospodarczego.

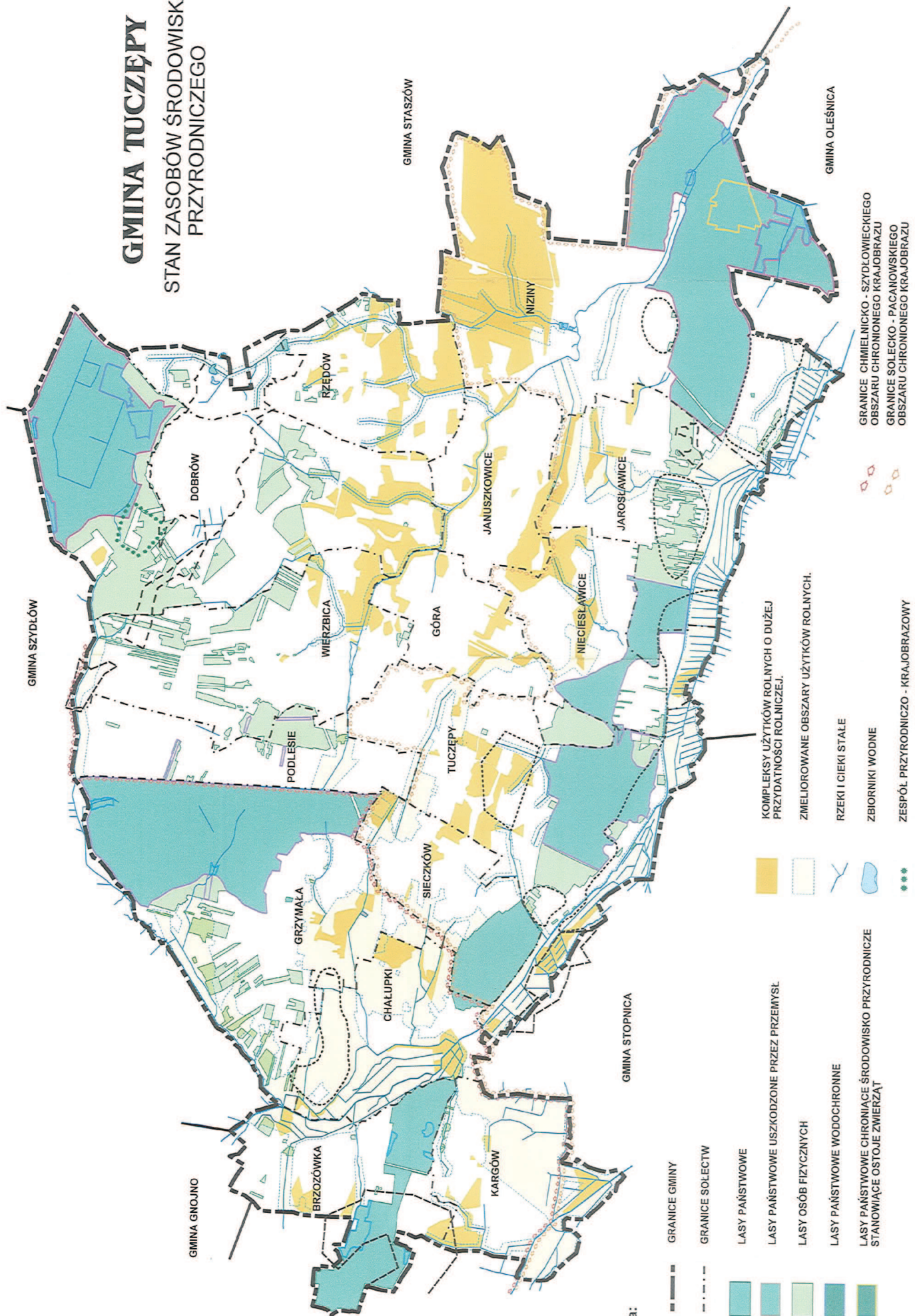
Występują także obszary leśne podlegające ochronie na mocy obowiązujących przepisów szczególnych.

Należą do nich enklawy lasów wodochronnych występujących na siedliskach wilgotnych i bagiennych oraz lasy chroniące środowisko przyrodnicze stanowiące ostoje zwierząt.

Lasy na obszarze gminy spełniają wielorakie funkcje począwszy od gospodarcze i ochronnej, a także stanowią tzw „zielone płuca”. Odgrywają przy

GMINA TUCZĘPY

STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Legenda:

- GRANICE GMINY
- - - GRANICE SOLECTW
- LASY PAŃSTWOWE
- LASY PAŃSTWOWE USZKODZONE PRZEZ PRZEMYSŁ
- LASY OSÓB FIZYCZNYCH
- LASY PAŃSTWOWE WODOCHRONNE
- LASY PAŃSTWOWE CHRONIĄCE ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE STANOWIĄCE OSTOJĘ ZWIERZĄT
- KOMPLESY UŻYTKÓW ROLNYCH O DUŻEJ PRZYDATNOŚCI ROLNICZEJ.
- ZMELIOROWANE OBSZARY UŻYTKÓW ROLNYCH.
- RZĘKI I CIEKI STAŁE
- ZBIORNIKI WODNE
- *** ZESPÓŁ PRZYRODNICZO - KRAJOBRAZOWY

- GRANICE CHMIELNICKO - SZYDŁOWIECKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU
- GRANICE SOLECKO - PACANOWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

tym bardzo ważną rolę w gospodarce wodnej regionu tworząc zbiornik retencyjny wspomagający w regionie obszar źródliskowy.

Pełnią one rolę wodochronną, glebochronną i nasienną.

Wymienione funkcje ochronne zostały uwzględnione w obowiązujących planach urzędzenia lasów.

Stan zdrowotny lasów jest wypadkową jednoczesnego oddziaływania wielu czynników. Narastająca od lat degradacja środowiska przyrodniczego i wzmożone oddziaływanie niekorzystnych czynników biotycznych i abiotycznych zagrzają istnienie lasów. Zagrożenie to jest konsekwencją skali i tempa zmian w warunkach środowiska wywołanych działalnością człowieka, za którymi nie nadążają zdolności adaptacyjne lasów.

Wśród podstawowych czynników, mających zasadnicze znaczenie dla stanu zdrowotnego lasów należy wymienić:

- zanieczyszczenia przemysłowe
- zmiany stosunków wodnych
- nadmierna penetracja ludności

W istotny jednak sposób rzutuje na zdrowotność drzewostanów gminy Tuczepy fakt bliskiego sąsiedztwa kopalni siarki w Grzybowie i pochodnych zakładów.

Dotychczasowe, ujemne oddziaływanie gazów i pyłów przemysłowych na las, potwierdziła przeprowadzona w ramach trzeciej rewizji ocena stopni uszkodzenia drzew w wyniku której ustalono strefy zagrożenia przez pyły i gazy przemysłowe.

Las Nadleśnictwa Chmielnik zakwalifikowano do I i II strefy zagrożenia.

Obszar Nadleśnictwa Chmielnik został zaliczony do strefy o średnim zagrożeniu pożarowym.

Stosunkowo dużym zagrożeniem dla lasów gminy są zmiany stosunków wodnych, w wyniku melioracji wodnych. Niewłaściwie prowadzone w pobliżu drzewostanów powodują znaczne wahania wód powierzchniowych i gruntowych co w zasadniczy sposób wpływa na osłabienie drzew, powstawanie tzw. suchoczubów i w konsekwencji powolne ich zamieranie.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania zakłada się, że głównym celem zagospodarowania lasów położonych na obszarze gminy będzie zachowanie i ochrona naturalnych wartości przyrodniczo-krajobrazowych, sukcesywna odnowa drzewostanu zdegradowanego działalnością przemysłu oraz wzbogacanie walorów ochronnych i turystyczno-rekreacyjnych.

Podstawowe cele, warunki i zasady prowadzenia gospodarki leśnej określają plany urzędzenia gospodarstwa leśnego w lasach stanowiących własność Skarbu Państwa oraz uproszczone plany urzędzenia lasów w odniesieniu do lasów niepaństwowych. Ich ustalenia są w rozumieniu ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym obowiązujące w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

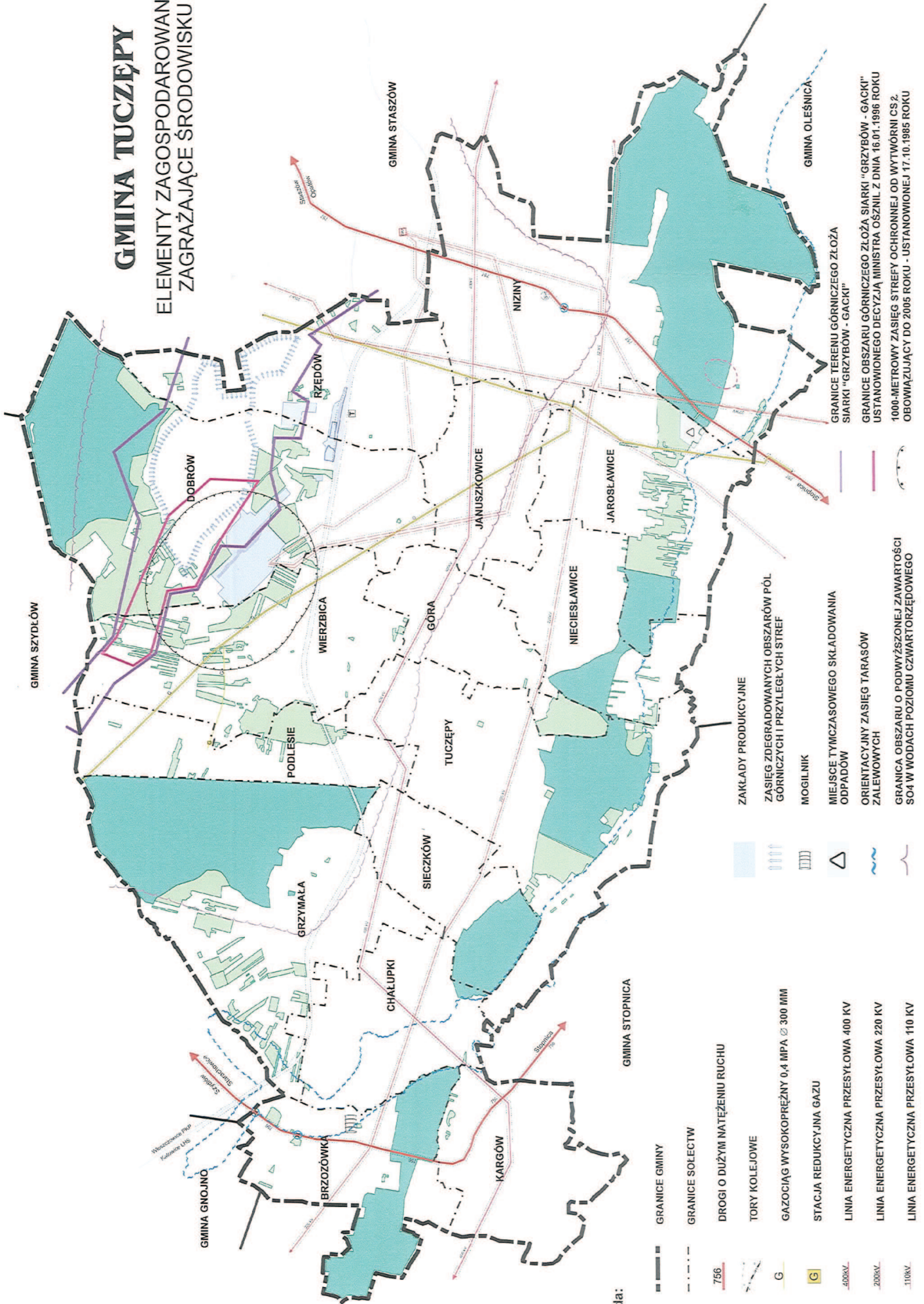
3.2.6. Zagrożenia w funkcjonowaniu środowiska.

Warunkiem społecznego i gospodarczego rozwoju gminy jest zachowanie przyrodniczych podstaw rozwoju, a w szczególności zasobów wód, gleb, krajobrazu oraz elementów przyrody ozrywionej.

GMINA TUCZĘPY

ELEMENTY ZAGOSPODAROWANIA ZAGRAŻAJĄCE ŚRODOWISKU

Legenda:

- GRANICE GMINY
- - - GRANICE SOLECTW
- 756 DROGI O DUŻYM NATEŻENIU RUCHU
- TORY KOLEJOWE
- G GAZOCIĄG WYSOKOPRĘŻNY 0,4 MPA Ø 300 MM
- G STACJA REDUKCYJNA GAZU
- 400kV LINIA ENERGETYCZNA PRZESYŁOWA 400 KV
- 200kV LINIA ENERGETYCZNA PRZESYŁOWA 220 KV
- 110kV LINIA ENERGETYCZNA PRZESYŁOWA 110 KV
- ZAKŁADY PRODUKCYJNE
- ZASIĘG ZDEGRADOWANYCH OBSZARÓW PÓL GÓRNICZYCH I PRZYLEGLYCH STREF
- MOGILNIK
- MIEJSCE TYMCZASOWEGO SKŁADOWANIA ODPADÓW
- ORIENTACYJNY ZASIĘG TARASÓW ZALEWOWYCH
- GRANICA OBSZARU O PODWYŻSZONEJ ZAWARTOŚCI SO4 W WODACH POZIOMYCH CZWARTORZĘDOWEGO
- GRANICE TERENU GÓRNICZEGO ZŁOŻA SIARKI "GRZYBÓW - GACKI"
- GRANICE OBSZARU GÓRNICZEGO ZŁOŻA SIARKI "GRZYBÓW - GACKI" USTANOWIONEGO DECYZJĄ MINISTRA OSZNIŁ Z DNIA 16.01.1996 ROKU
- 1000-METROWY ZASIĘG STREFY OCHRONNEJ OD WYTWÓRNI CS2 OBOWIĄZUJĄCY DO 2005 ROKU - USTANOWIONEJ 17.10.1985 ROKU

Na wszystkie uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, nakłada się działalność człowieka, która zakłóca lub uniemożliwia funkcjonowanie przyrody.

Na terenie gminy Tuczępy główne zagrożenia dla środowiska przyrodniczego dotyczą właśnie gruntów, wód i powietrza atmosferycznego, spowodowane działalnością przemysłu siarkowego. Zanieczyszczanie wód spowodowane jest również niewłaściwą gospodarką wodno-ściekową, wynikająca z braku systemów kanalizacyjnych.

Główne przyczyny zanieczyszczania wód to :

- odprowadzanie ścieków bez oczyszczania do wód i gruntów, szczególnie z uwagi na pełne zwodociągowanie obszaru gminy,
- stosowanie środków chemicznych do zwalczania szkodników w lasach i na gruntach rolnych,
- stosowanie w uprawach nawozów mineralnych,
- zanieczyszczenia pasów terenów wzdłuż tras drogi krajowej, substancjami ropochodnymi,

Powyższe czynniki powodują również, że wody rzeki Wschodniej w źródłowym odcinku do miejscowości Strzelce nie odpowiadają normatywom ze względu na podwyższoną zawartość azotynów i wysokie miano Coli. Spowodowane to jest prawdopodobnie małą przepustowością oczyszczalni w Chmielniku. Z biegiem rzeki następuje samooczyszczenie i wody końcowego odcinka rzeki w obrębie gminy (poniżej Strzelc) osiągają III klasę czystości. Planowaną klasą czystości dla wód rzeki Wschodniej jest klasa II.

Zanieczyszczenie wód powierzchniowych następowało także poprzez zrzut skażonych wód złożowych do cieków powierzchniowych, spływ wód opadowych zanieczyszczonych w atmosferze, wymywanie przez opady atmosferyczne pól górniczych i składowisk siarki, wypływy zmineralizowanych wód złożowych na powierzchnię oraz awarie instalacji.

Bariery ekologiczne stwarzają również elementy infrastrukturalne o znaczeniu krajowym jak : linie energetyczne 440 kV i 220 kV, gazociąg wysokoprężny oraz drogi .

W aktualnie przebiegających procesach poprawy stanu środowiska na uwagę zasługuje fakt sukcesywnego zmniejszania emisji ze źródła zaewidencjonowania jakim jest przemysł siarkowy.

Na obszarze gminy zasadniczy problem dla rekultywacji stanowią tereny po eksploatacji otworowej siarki metodą podziemnego wytapiania. Taka eksploatacja spowodowała na znacznych obszarach:

- przeobrażenia powierzchni pól górniczych i terenów do nich przyległych,
- zmiany stosunków wodnych i chemizmu wód,
- skażenie gleby ,

- skażenie powietrza.

Zgodnie z opracowanym w 1993 r. dla KiZChS „Siarkopol” „Programem likwidacji Kopalni Siarki Grzybów” opartym na uzgodnionych i zatwierdzonych dokumentach, tj. „Programie ochrony terenu górniczego...” Projekcie zagospodarowania złoża „” oraz „Planie ruchu likwidowanej Kopalni...” określono kierunki rekultywacji tych obszarów.

W wyniku kontroli przeprowadzonej w lipcu 1998 r. przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska, Główny Inspektor Ochrony Środowiska skreślił Kopalnię i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” w Grzybowie z listy najbardziej uciążliwych zakładów dla środowiska w skali kraju i wpisał na w/w listę Kopalnię Siarki „Grzybów” w Rzędowie. Uzasadnił to tym, że KiZChS „Siarkopol” rozwiązał trwale problemy ekologiczne dotyczące m.in. likwidacji nadmiernej emisji dwutlenku siarki z Zakładu Dwusiarczku Węgla w Dobrowie i emisji nieorganizowanej pyłów z procesów kruszenia siarki i ekspedycji na wagony, została wyeliminowana emisja zanieczyszczeń z zakładów grzewczych oraz uległa likwidacji nadmierna emisja dwutlenku siarki z Zakładu Oczyszczania Wód.

Jednocześnie podsumowano stan dotychczas wykonanych zadań prowadzących do rozwiązania pozostałych problemów ekologicznych. Stwierdzono m.in., że z uwagi na zakończenie w kwietniu 1996 r. eksploatacji wszystkich otworów wiertniczych nie występują już zjawiska erupcji wód złożowych i niekontrolowanych wycieków wody na powierzchnię pól górniczych, które były głównymi źródłami emisji siarkowodoru.

Ponadto w 1966 r. zlikwidowano 32 otwory i 40 otworów poeksploatacyjnych w 1997 r. Likwidacja pozostałych przewidywana jest do końca 2001 r.

Część terenów poeksploatacyjnych (do początku lat 90-tych) została poddana przez kopalnię zabiegom wapnowania, a następnie oddana do rolniczego użytkowania i nie wymaga żadnych prac rekultywacyjnych. Pozostałe grunty przeznaczone do rekultywacji obejmują zdegradowane obszary pól górniczych i przyległych stref oraz tereny po likwidacji zabudowy przemysłowej. Ogółem przewidywane jest wykonanie rekultywacji i zagospodarowanie o kierunku leśnym terenów pól górniczych o powierzchni 545 ha. Prace te prowadzone są terminowo.

W związku z zaprzestaniem eksploatacji siarki zmniejszyła się ilość odprowadzanych ścieków, gdyż obecnie nie występują wody złożowe pochodzące z erupcji. W połowie 1996 r. oczyszczalnia ścieków w Dobrowie oczyszczająca ścieki z Zakładu Produkcji Dwusiarczku Węgla została przekształcona na przepompownię zbierającą część ścieków z Zakładu Produkcji Dwusiarczku Węgla i ścieki z pól górniczych, kierowanych następnie do zbiorników retencyjnych „Adamówka”, które obecnie należą do Kopalni Siarki „Grzybów” w Rzędowie. Część ścieków z terenu obecnego KiZChS „Siarkopol” w Grzybowie (ścieki sanitarne z budynków administracyjnych i ścieki deszczowe) odprowadzana jest obecnie przez osobny układ oczyszczania ścieków i nie przekracza dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń.

W związku z powyższym na mocy Zarządzenia nr 4 Ministra Skarbu Państwa z 31.12.1996 r. KiZChS „Siarkopol” w Grzybowie został podzielony na dwa odrębne przedsiębiorstwa tj. Kopalnię i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” w Grzybowie

obejmujące Kopalnię Otworową „Osiek” oraz Zakład Produkcji Chemicznej w Dobrowie i Kopalnię Siarki „Grzybów” w Rzędowie, do której włączono Kopalnię „Grzybów” w likwidacji w Grzybowie. W Zarządzeniu nr 6 z 31.12. 1996 r. określono, że przedmiotem działalności Kopalni Siarki „Grzybów” w Rzędowie będzie likwidacja i rekultywacja Kopalni Siarki „Grzybów”, tj. rekultywacja zdegradowanych terenów, a także odprowadzenia z terenu Kopalni Siarki „Grzybów” silnie zmineralizowanych ścieków. W związku z powyższym w latach 1999-2003 podjęta została sprawa rekultywacji terenów po składowisku siarki i strefy ochronnej o powierzchni 20,20 ha. Wymagać to będzie przede wszystkim usunięcia pozostałości zestalonej siarki i uszczelnienia składowiska, usunięcia siarki i gruntu zanieczyszczonego siarką brylową z terenu przylegającego do składowiska oraz jego rekultywacja, usunięcie siarki i przeprowadzenie pełnej rekultywacji z nasadzeniem drzew na terenie strefy ochronnej, oczyszczanie i renowacja rowów odwadniających teren.

Niezależnie od powyższego z uwagi na postanowienia art. 26 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska do końca 2005 r. dla **objektów Zakładu Dwusiarczku Węgla w Dobrowie obowiązuje 1000 m. zasięg strefy ochronnej, ustanowionej decyzją z dnia 17 października 1985 r. znak : UAN.II.8331/68/7/85 .**

3.3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska kulturowego, jego walorów i zagrożeń

Ochronę prawną środowiska kulturowego gwarantują postanowienia Ustawy o ochronie dóbr kultury z dnia 15 lutego 1962 /Dz.U. Nr 10, poz. 48, z 1990 r. Nr 56, poz. 322, z 1997 r. Nr 5, poz.24/Wg Art. 3 cytowanej ustawy – „celem ochrony dóbr kultury jest ich zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystanie i udostępnienie do celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych, tak, aby służyły nauce oraz popularyzacji wiedzy i sztuki, stanowiły trwałe element rozwoju kultury i były czynnym składnikiem życia współczesnego społeczeństwa.

Ochrona dóbr kultury polega na zabezpieczeniu ich przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją, zaginięciem lub wywozem za granicę, na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania, na opracowaniu dokumentacji naukowej, ewidencji i rejestracji oraz na ich konserwacji, restauracji lub odbudowie, opartych na zasadach naukowych”

Środowisko kulturowe na obszarze gminy tworzą obiekty zabytkowe, miejsca pamięci, stanowiska archeologiczne oraz krajobraz kulturowy.

Według danych ewidencyjnych Oddziału Wojewódzkiego Państwowej Służby Ochrony Zabytków wśród zabytków nieruchomych architektury i budownictwa wyróżniają się zespoły kościołów parafialnych w Kargowie (XIV – XX wiek) oraz w Tuczępach (XVII – XIX wiek), a także dwór w Rzędowie (ok. 1920 rok).

Pozostałe zabytki to pojedyncze obiekty mieszkalne i gospodarcze (willa w Tuczępach, obora w zagrodzie – Podlesie) z końca XIX wieku i pierwszego ćwierćwiecza XX wieku. Dom w Grzymale wykazany w ewidencji zabytków uległ likwidacji na skutek zużycia technicznego.

Z układów zabytkowej zieleni komponowanej zaewidencjonowano jedynie pozostałości parku dworskiego (XVIII – XIX wiek) w Nieciestawicach.

Ewidencją zabytków objęto również miejscowe cmentarze należące do układów komponowanych, że zgrupowaniami rzeźbiarskich nagrobków, epitafiami, ogrodzeniami, itp. Są to cmentarze przykościelne w Kargowie i Tuczępach, stare

i nowe cmentarze parafialne w tychże miejscowościach oraz cmentarz parafialny w Nizinach.

Wykaz wyselekcjonowanych obiektów zabytkowych znajduje się w diagnozie stanu istniejącego, a ich położenie w terenie zawiera mapa w skali 1 : 10 000 pn. „ stan zagospodarowania przestrzeni wraz z zasobami dziedzictwa kulturowego oraz terenami prawnie chronionymi”

Ochroną otoczone są również miejsca pamięci narodowej z lat 1939 – 45 (mogiły i pomniki z okresu wojny obronnej 1939 w Tuczępach, mogiły ofiar eksterminacji ludności w Tuczępach i Jarosławicach, pomnik z okresu wyzwolenia w Dobrowie). Na pograniczu gminy Tuczępy i Szydłów została zapoczątkowana ofensywa styczniowa 1945 roku, w której uczestniczyło ok. 1,5 mln żołnierzy, w toku której uległa ogromnym zniszczeniom zabudowa wiejska z istniejącymi wówczas zabytkami. Przez teren gminy bieg szlak bojowy legionów Piłsudskiego, tu również działały oddziały powstania styczniowego w latach 1863-64.

Początki osadnictwa w tym rejonie sięga wczesnego średniowiecza – Kargów i Tuczępy były osadami otwartymi w XII wieku. Występujące stanowiska archeologiczne, obejmujące również znacznie wcześniejsze relikty, znajdują się jedynie w ewidencji – brak ściśle chronionych, wpisanych do rejestru zabytków archeologicznych.

W związku z tym, że teren gminy jest jednak rozpoznany przez badania archeologiczne, pozwalające na stwierdzenie występowania tej kategorii dóbr kultury, w niniejszym „Studium”, wykazano ich położenie i określono uwarunkowania, które gwarantują ich ochronę .

Umożliwi to dostosowania bieżących zadań inwestycyjnych do potrzeb wynikających ze znaczenia konkretnych obiektów i stanowisk archeologicznych. Wprowadzenie stref ochrony konserwatorskiej powinno służyć umiejętnemu kształtowaniu środowiska, godząc zamierzenia inwestycyjne z koniecznością zachowania i dokumentowania dziedzictwa przeszłości, podlegającej ochronie prawnej.

W związku z czym dla wyznaczonych podstawowych stref ochrony archeologicznej dóbr kultury obowiązuje generalne uwarunkowanie realizacyjne następującej treści :

„ strefa archeologicznej ochrony biernej , obejmuje obiekty i stanowiska archeologiczne zdefiniowane przez art. 1,3 ustawy o ochronie dóbr kultury i objęte ochroną prawną na podstawie art. 27, 1,2,4 tej ustawy”.

Ingerencja w struktury i nawarstwiania archeologiczne powoduje ich nieodwracalne zniszczenie, istnieje konieczność objęcia ewentualnych prac ziemnych niezbędnych do przeprowadzenia na obszarze archeologicznej strefy ochrony biernej nadzorem lub wyprzedzającymi inwestycję badaniami ratowniczymi prowadzonymi na koszt inwestora, w myśl art. 27, ust. 1,2 i 4 cytowanej ustawy z dnia 15 lutego 1962 .

Ponieważ znaleziska archeologiczne, jako elementy dziedzictwa kulturowego są „bogactwem narodowym i powinny być chronione przez wszystkich obywateli” -

w przypadku stwierdzenia, iż wnioskowane do realizacji zamierzenie inwestycyjne położone jest w archeologicznej strefie ochrony konserwatorskiej, w decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy określić wymóg

„zawierania w warunkach udzielanego pozwolenia na budowę dla określonego zamierzenia inwestycyjnego obowiązek powiadamiania przez inwestora / z tygodniowym wyprzedzeniem / Wydziału Archeologicznego Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Kielcach o planowanym rozpoczęciu prac ziemnych, związanych z przedmiotową inwestycją celem zapewnienia nadzoru konserwatorskiego. W sytuacji ujawnienia w trakcie wizji struktur wymagających dokumentacji, zaistnieje konieczność zapewnienia przez inwestora i na jego koszt nadzoru archeologicznego przy dalszych pracach ziemnych”.

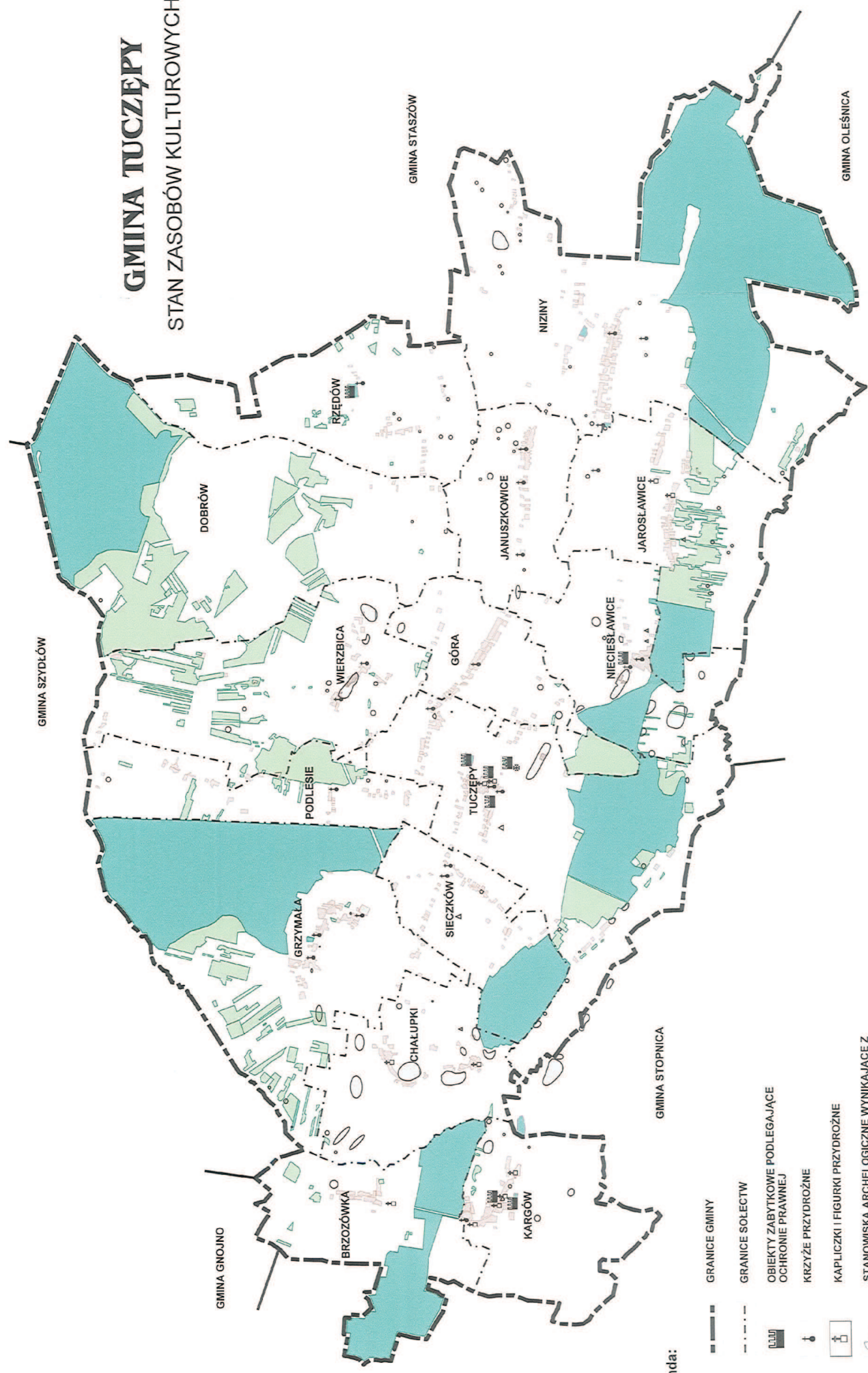
Jako generalny wymóg warunkujący realizację wszelkich inwestycji oraz podejmowania jakichkolwiek prac przy obiektach znajdujących się w spisie zabytków objętych ochroną konserwatorską, a także w ich otoczeniu ekspozycyjnym oraz będących w innych strefach ochrony konserwatorskiej i archeologicznej jest - uzyskanie każdorazowo uzgodnienia Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach.

Dla podejmowania kompleksowej działalności zmierzającej do ochrony dóbr kultury niezbędne są jednak znaczne środki finansowe.

W myśl postanowień „Ustawy o ochronie dóbr kultury” jednostki samorządowe, podobnie jak instytucje powołane do sprawowania opieki nad zabytkami, powinny zabezpieczać odpowiednie warunki finansowe i prawne dla ochrony dziedzictwa kultury.

GMINA TUCZEPY

STAN ZASOBÓW KULTUROWYCH

GMINA SZYDLÓW

GMINA STASZÓW

GMINA OLEŚNICA

GMINA GNOJNO

GMINA STOPNICA

Legenda:

- GRANICE GMINY
- GRANICE SOLECTW
- OBIEKTY ZABYTKOWE PODLEGAJĄCE OCHRONIE PRAWNEJ
- KRZYŻE PRZYDROŻNE
- KAPLICZKI I FIGURKI PRZYDROŻNE
- STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE WYNIKAJĄCE Z BADAŃ TERENOWYCH (AZPI)
- STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE ZNANE Z INFORMACJI ARCHIWALNYCH
- ARCHEOLOGICZNE PUNKTY OSADNICZE WYNIKAJĄCE Z BADAŃ TERENOWYCH

3.4. Uwarunkowania wynikające ze stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Gmina Tuczępy należy do obszarów województwa o przewadze korzystnych dla rolnictwa warunków intensyfikacji. Mimo ograniczeń spowodowanych eksploatacją i przetwórstwem siarki, rolnictwo pozostaje nadal wiodącą funkcją gospodarczą gminy. Stanowi ono bowiem źródło utrzymania dla ca 70,0 % ludności gminy. Dominuje rolnictwo tradycyjne, średnioproduktywne o przewadze produkcji zwierzęcej. Stan przestrzeni produkcyjnej określają zasoby gruntów rolnych, a także dotychczasowy rozwój rolnictwa znajdujący się obecnie w głębokiej recesji gospodarczej.

Przeważają gleby o średniej przydatności rolniczej, zaliczone do kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego nadającego się do upraw roślin znoszących okresowe nadmierne uwilgotnienie. Występują również gleby o niskiej i bardzo niskiej przydatności rolniczej kompleksów żytnio-słabego i żytnio-lubinowego ora pastewnego, na których można uprawiać jedynie żyto, ziemniaki oraz inne najmniej wymagające rośliny polowe.

Lokalnie w rejonie wsi Niziny, Tuczępy oraz Dobrów i Kargów zalegają gleby kompleksu pszennego dobrego przydatne do upraw roślin o najwyższych wymaganiach glebowych tj. pszenicy, warzyw, motylkowych gruboziarnistych.

Ogólnie na terenie gminy brak jest silnych procesów erozyjnych gleb. Duże obszary gleb zostały wyłączone spod użytkowania, w związku z eksploatacją siarki. Podlegają one intensywnej degradacji /zakwaszeniu i skażeniu/. W rejonie pól górniczych występują jedynie zbiorowiska trawiaste lub nieużytki. Pojawiają się też brzozy oraz fragmenty lasów mieszanych. Drzewa iglaste odzwierciedlają stan zanieczyszczenia gleb i atmosfery.

Głównym użytkownikiem ziemi jest sektor indywidualny, który stanowi 95 % ogólnej powierzchni użytków rolnych wynoszących 5248 ha z których 454 ha przypada na użytkowników do 1,0 ha, 4611 ha na użytkowników gruntów powyżej 1,0 ha, zaś 5 % na sektor spółdzielczy – RSOP Niziny tj. 256 ha w tym 183,0 ha użytki rolne.

Ogólna ilość gospodarstw i posesji wynosi 1040 w tym gospodarstw rolnych 848.

Gmina nie posiada przemysłu rolno – spożywczego, który stabilizowałby rozwój specjalizacji.

Brak także zaplecza produkcyjno- usług w zakresie obsługi rolnictwa . Istniejąca baza a tym zakresie, w skład której wchodzi obiekty SKR i RSP/ w likwidacji / jak też osób fizycznych należy uznać za nie wystarczającą .

Najważniejsze ograniczenia rozwoju produkcji rolnej stanowią :

- niekorzystna struktura agrarna i demograficzna wyrażająca się dużym rozdrobnieniem gospodarstw indywidualnych oraz nadmiernym zatrudnieniem w rolnictwie, posiadającym cech „ukrytego bezrobocia agrarnego”,

- regres dotychczasowego systemu usług rolniczych i przetwórstwa rolno-spożywczego oraz zbyt wolne powstawanie infrastruktury ekonomicznej rolnictwa spełniającej kryteria rynkowe,
- ponadnormatywne zanieczyszczenie gleb związkami siarki.

Za podstawowe uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy w zakresie produkcji rolnej uznaje się ;

- średnie i słabe warunki glebowe, narzucające zalesianie znacznych arealów rolnych,
- dominacja gleb okresowo lub trwale nadmiernie uwilgotnionych, stwarzających możliwości upraw roślin pastewnych i chowu bydła,
- zakwaszenie gleb, związane z ponadnormatywną emisją SO₂,
- stosunkowo korzystna struktura agrarna i demograficzna w rolnictwie stwarzająca możliwość intensyfikacji produkcji rolnej wynikająca z sukcesywnej eliminacji zagrożeń przemysłowych ,

Warunki sprzyjające rozwojowi rolnictwa to :

- występowanie średniej i dobrej jakości gleby na przeważającym obszarze gminy,
- ugruntowana tradycja rolnicza w uprawie towarowej zbóż oraz chowie bydła i trzody chlewnej,
- znaczne ograniczenie szkodliwego oddziaływania wydobycia i przetwórstwa siarki na środowisko rolnicze,
- możliwość rozwoju agroturystyki w południowej i południowo-zachodniej części gminy, pod warunkiem dalszej poprawy środowiska przyrodniczego,

Głównym kierunkiem przekształcenia obszarów wiejskich i dostosowania ich do wymogów rynkowych będzie rozwój wielofunkcyjny oparty na intensywnej restrukturyzacji gospodarki żywnościowej.

Dotyczy to w szczególności ;

- dostosowania obszarów zabudowanych i przeznaczonych pod zabudowę do wprowadzenia rozwoju wielofunkcyjnego, w tym zwłaszcza komplementarnego rozwoju gospodarstw rolnych,
- zapewnienia sprzyjających warunków lokalizacji większych gospodarstw towarowych,
- określenie granicy rolno-leśnej oraz ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania leśnego, w tym sprecyzowanie terenów do objęcia miejscowym planem zalesień,

wskazania obszarów leśnych, które mogłyby być udostępniane na cele turystyczne wraz z określeniem kierunków adaptacji turystycznej tych obszarów.

3.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu leśnictwa.

3.5.1. Charakterystyka lasów

Gmina Tuczępy położona jest w południowo-wschodniej części województwa świętokrzyskiego, w Niece Polanieckiej.

Zachodnia część gminy leży w Chmielnicko-Szydłowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, południowa w Solecko-Pacanowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Lasy na terenie Gminy Tuczępy rozprzestrzeniają się głównie w części północnej i południowej, pasami wzdłuż granic administracyjnych gminy.

W zdecydowanej większości są to zwarte kompleksy leśne stanowiące własność Skarbu Państwa/ którymi zarządza Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Chmielnik

Znacznie mniejsze obszary zwarte stanowią własność osób fizycznych.

Występuje wyraźne działanie w kierunku zalesiania indywidualnych działek, które to tworzą drobne, rozproszone enklawy leśne, także śródpolne.

Gmina Tuczępy obejmuje obszar w granicach administracyjnych 8374 ha.

Aktualnie obszary lasów państwowych zajmują pow. 1685.36 ha, natomiast lasy osób fizycznych 655.95 ha co stanowi 27.96 % pow. ogólnej gminy, podczas gdy analogiczny wskaźnik dla województwa świętokrzyskiego kształtuje się na poziomie 27.4 %, a dla kraju 28.2%. Najliczniej występują drzewostany z panującą sosną, która zajmuje 74.1% powierzchni leśnej oraz 80.2% ogólnego zapasu. W następnej kolejności występują drzewostany, w których gatunkiem panującym są: dąb – 12.1 % pow. leśnej i 9.3% zapasu, brzoza – 4.2 % pow. leśnej i 3.4 % zapasu, topola – 2.2 % powierzchni leśnej i 1.5% zapasu oraz grab – 1.6 % pow. leśnej i 1.1% ogólnego zapasu.

W pozostałych drzewostanach jako gatunki panujące występują modrzew, świerk, buk, klon, jesion i osika, zajmują one łącznie 2,2 % powierzchni leśnej oraz 1.1 % ogólnego zapasu i nie odgrywają poważniejszej roli gospodarczej.

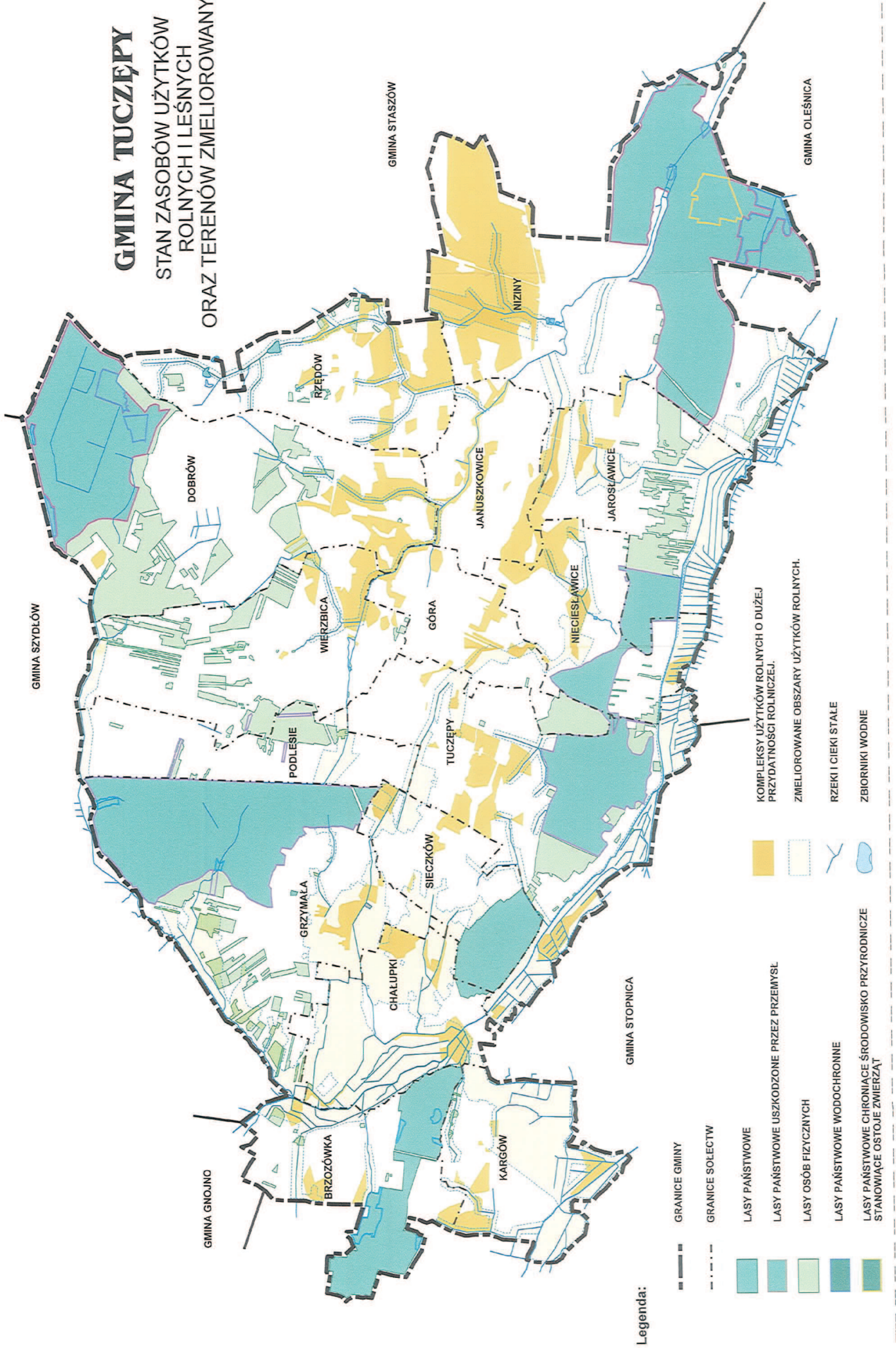
Drzewostany sosnowe charakteryzują się dość dobrą jakością hodowlaną i techniczną, wysoką dynamiką wzrostu, szczególnie na siedliskach lessowych, zajmują prawie w całości siedliska borowe, ale występują również dość licznie na siedliskach lessowych.

Pozostałe drzewostany z panującym dębem, brzozą, olchą i grabem są to przeważnie drzewostany wielogatunkowe, mieszane w różnym stopniu z różnymi gatunkami, a występują głównie na siedliskach lessowych.

Panująca sosna jest zwykle prawie jednowiekowa, natomiast pewne zróżnicowanie pod tym względem wykazują gatunki liściaste, znajdujące się w składzie lub domieszce drzewostanów sosnowych.

GMINA TUCZĘPY

STAN ZASOBÓW UŻYTKÓW
ROLNYCH I LEŚNYCH
ORAZ TERENÓW ZMELIOROWANYCH

Gospodarka leśna lasów państwowych prowadzona jest w oparciu o sporządzony na lata 1993-2002 plan urządzenia lasu, który zatwierdzony został Zarządzeniem Nr 99 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

Plan ten zawiera opisy i ocenę stanu lasów oraz cele, zadania i sposoby prowadzenia gospodarki leśnej.

Lasy na terenie Gminy Tuczępy pełnią funkcję wodochronną, ochrony środowiska przyrodniczego i gospodarczego.

Występują także obszary leśne podlegające ochronie na mocy obowiązujących przepisów szczególnych.

Należą do nich enklawy lasów wodochronnych występujących na siedliskach wilgotnych i bagiennych oraz lasy chroniące środowisko przyrodnicze stanowiące ostoje zwierząt.

Z przedstawionego w planie urządzenia oceny lasów wynika, że drzewostany sosnowe charakteryzują się wysoką dynamiką wzrostu i osiągają dobrą jakość hodowlaną i techniczną.

Przeciętny wiek drzewostanu 42 lat. W istotny jednak sposób rzutuje na zdrowotność tut. drzewostanów fakt bliskiego sąsiedztwa kopalni siarki w Grzybowie i pochodnych zakładów.

Dotychczasowe, ujemne oddziaływanie gazów i pyłów przemysłowych na las, potwierdziła przeprowadzona w ramach trzeciej rewizji ocena stopni uszkodzenia drzew w wyniku której ustalono strefy zagrożenia przez pyły i gazy przemysłowe.

Lasy Nadleśnictwa Chmielnik zakwalifikowano do I i II strefy zagrożenia.

Obszary leśne uszkodzone przez przemysł przedstawione zostały w inwentaryzacji kolorem ciemnozielonym w obwódce brązowej. Naniesione zostały z map przeglądowych stref uszkodzeń przemysłowych udostępnionych przez Nadleśnictwo Chmielnik.

Sporządzony jest także plan ochrony przeciwpożarowej obszarów leśnych. Obszar Nadleśnictwa Chmielnik został zaliczony do strefy o średnim zagrożeniu pożarowym.

Prowadzona jest konsekwentna polityka nabywania terenów stanowiących Skarb Państwa przewidzianych w planie urządzenia do zalesienia i na bieżąco uzupełniana jest ewidencja gruntów leśnych. Przejmowane działki usytuowane są najczęściej w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących obszarów leśnych, bądź stanowią enklawy śródleśne dotychczas niezagospodarowane.

Gospodarka leśna na terenach lasów stanowiących Skarb Państwa wykonywana przez Nadleśnictwo prowadzona jest w sposób prawidłowy, zgodny z planem urządzenia lasów.

Inaczej natomiast przedstawia się sytuacja lasów stanowiących własność prywatną /osób fizycznych/. Co prawda sporządzone są uproszczone plany urządzenia lasów na przestrzeni lat 1976 – 1997, lecz ograniczają się one głównie do inwentaryzacji istniejących lasów wg stanu sporządzania planu, ich opisu i zadań w zakresie gospodarki leśnej.

Plany te nie wyznaczają natomiast terenów przewidzianych do zalesienia, co jest ich mankamentem i niezgodnością z postanowieniami ustawy o lasach państwowych.

Art.18 ust.4 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach /Dz.U.Nr 91 z późn. zmianami/ stanowi, że plan urządzenia lasu powinien zawierać, między innymi, opis i zestawienie gruntów przeznaczonych do zalesienia.

Inwentaryzacja lasów wykonana została w oparciu o:

- uproszczone plany urządzenia lasów,
- map ewidencyjnych gruntów w poszczególnych sołectwach,
- plan zalesienia gruntów rolnych finansowanych przez „Phare” na lata 1996-97,
- decyzje administracyjne Kierownika Urzędu Rejonowego w Busku w sprawie przyznania dotacji na zalesienie gruntu,
- wykazu właścicieli gruntów na rok 1999, którym przydzielono sadzonki do zalesień sporządzony przez Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Busku Zdroju,
- indywidualnych umów sporządzonych przez Nadleśnictwo Chmielnik z zainteresowanymi osobami,
- bezpośrednią inwentaryzację w terenie.

Szczegółowa inwentaryzacja w terenie doskonale obrazuje potrzeby kształtowania polityki i kierunków zagospodarowania w tym zakresie.

Wyraźnie daje się zauważyć zalesianie indywidualnych działek śródpolnych, w sposób rozproszony, co jest konsekwencją braku wyznaczenia gruntów pod zalesienie w planach urządzenia lasów.

3.5.2. Określenie zadań w zakresie zagospodarowania rekreacyjnego.

Pod względem przydatności do rekreacji i turystyki obr. Stopnica, w którym leży Gmina Tuczępy zaliczono do V kategorii turystycznego zagospodarowania.

Na obszarze tym nie przewiduje się tworzenia leśnego rejonu rekreacyjnego, to jednak biorąc pod uwagę konfigurację terenu, miejsca widokowe, zróżnicowanie gatunkowe i wiekowe drzewostanów, pomniki przyrody oraz występujące w sąsiedztwie kompleksów leśne zabytki historyczne i miejsca pamięci narodowej, rejon ten może być z powodzeniem wykorzystywany dla celów turystyki pieszej.

Większość lasów Nadleśnictwa wykorzystywana jest jako miejsce rekreacji i wypoczynku świątecznego. Penetracja ludności w tych lasach ogranicza się głównie do kompleksów położonych przy drogach dojazdowych, najliczniej w kompleksach będących w sąsiedztwie większych skupisk ludności, występuje to głównie w pogodne i wolne dni od pracy.

Wzmógłony napływ ludności ma miejsce w okresie letnim, w związku z pozyskiwaniem jagód i grzybów oraz innych płodów leśnych.

Zapotrzebowanie społeczne na funkcje rekreacyjne lasów wymaga prowadzenia działań zapewniających zagospodarowanie lasów w sposób godzący możliwości wypoczynku ludności oraz zachowania trwałości lasów i ich wielorakich funkcji.

Coroczne czynności z zakresu zagospodarowania rekreacyjnego to głównie utrzymanie czystości i porządku w miejscach postojów i parkingów, konserwacja istniejących na nich urządzeń, wymiana zniszczonych na nowe, oczyszczanie otaczających je pasów przeciwpożarowych oraz umieszczania tablic informacyjnych.

Czynności ochronne przed szkodami ze strony człowieka należy realizować przede wszystkim przez umieszczenie napisów, tablic, objaśnień itp. w celu uświadamiającego oddziaływania .

3.6. Uwarunkowania wynikające z prawa własności gruntów

Istniejące użytkowanie gruntów może ulec zmianie jedynie przez ich przeznaczenie na różne funkcje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Jednak zagospodarowanie ich zgodnie z planem miejscowym może dotyczyć jedynie inwestora, który legitymuje się prawem dysponowania gruntem przeznaczonym na cel budowlany.

Tak więc rada gminy uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustala zasady korzystania z własności nieruchomości.

Zasady te mogą być jedynie uzupełnione przez warunki wynikające z przepisów szczególnych odnoszących się do obszaru lub rodzaju przyszłej inwestycji.

W związku z prawną ochroną prawa własności, która nie może być ograniczona, a tym bardziej odjęta bez słusznego odszkodowania, w odniesieniu do własności prywatnej ustalone są w planie warunki możliwe na określonym terenie zabudowy i zagospodarowania terenu.

W związku z powyższymi gruntami, którymi gmina może dysponować nie tylko w zakresie ustalania zasad ich zagospodarowania, są grunty komunalne będące w zasobach.

To właśnie grunty będące w zasobach komunalnych mogą stanowić o możliwościach pozyskania pożądaných na określonym terenie inwestorów.

Z drugiej strony możliwość szybkiego pozyskania gruntów z odpowiednim przeznaczeniem wraz ze szczegółową informacją odnoszącą się do uwarunkowań dotyczących możliwości realizacji inwestycji jest towarem bardzo poszukiwanym na rynku inwestorskim.

Należy zatem prowadzić w gminie stały monitoring gruntów komunalnych.

Należy także pamiętać, że lepszą formą od sprzedaży gruntów jest oddanie ich w użytkowanie wieczyste. W takim bowiem przypadku gmina może określać sposób i termin zabudowy działek będących przedmiotem obrotu.

Uwłaszczenie takiej nieruchomości następuje dopiero po spełnieniu warunków stawianych przez gminę. W przypadku przedłużania terminu zabudowy użytkownik wieczysty płaci sukcesywnie zwiększanie opłaty za użytkowanie oddanych im gruntów.

Zarząd gminy w celu powiększenia ilości gruntów będących w zasobach gminnych, może także korzystać z prawa pierwokupu gruntów nabytych od Skarbu Państwa.

Może mieć to duże znaczenie przy konieczności nabycia lub powiększenia działek niezbędnych do realizacji zadań własnych gminy. Jedynie na realizację takich właśnie zadań gminy jak również realizowanych na obszarze gminy, ponadlokanych celów publicznych mogą być przeznaczone grunty prywatne.

Należy tylko mieć na uwadze fakt obowiązkowego wypłacania odszkodowania za wywłaszczone grunty w ciągu ustawowo określonego terminu.

3.7. Uwarunkowania wpływające na jakość życia mieszkańców.

Do podstawowych uwarunkowań wpływających na jakość życia mieszkańców należy zaliczyć :

- sytuację demograficzną,
- poziom wykształcenia,
- stan zatrudnienia i źródła dochodów,
- stan mieszkalnictwa ,
- poziom usług,
- komunikacja ,
- aspekty obronne.

Analiza powyższych czynników dokonana w diagnozie stanu istniejącego wykazała, że kształtują się one na poziomie średnim tj. nie odbiegają od poziomu kształtującego się na obszarach wiejskich województwa świętokrzyskiego.

Szczególnie korzystnie kształtującym się elementem jest układ komunikacyjny gminy i stan wyposażenia w elementy infrastruktury technicznej i struktura mieszkaniowa.

Za najbardziej niekorzystny, należy uznać niewielki przyrost naturalny, duży ruch migracyjny i starość demograficzną.

Niekorzystnie kształtuje się także stan sfery usługowej, turystycznej i sportowo-wypoczynkowej.

Istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i ochrony mieszkańców gminy mają przedsięwzięcia w zakresie obrony cywilnej, jakie należy uwzględniać na różnych poziomach działań związanych z zagospodarowaniem przestrzennym gminy, ze szczególnym uwzględnieniem ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i wymagań w toku działalności inwestycyjnej w oparciu o wytyczne Wydziału Zarządzania Kryzysowego Ochrony Ludności i Spraw Obronnych, Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

Do tych przedsięwzięć należy budownictwo ochronne i urządzenia specjalne do przeprowadzania odkażenia i dezaktywacji sprzętu, alarmowanie i powiadamianie mieszkańców w przypadku zagrożeń, zaciemnianie i wygaszanie zewnętrznego oświetlenia oraz zaopatrzenie w wodę w warunkach specjalnych, a także zachowanie odpowiednich wymagań dotyczących formy przestrzennej i struktury wewnętrznej zabudowy.

Dla ochrony mieszkańców, na etapie podejmowania decyzji ustalających warunki zabudowy i zagospodarowania terenu, należy precyzować wymóg przewidywania ukryć w podpiwniczeniach budynków mieszkalnych, które będą realizowane we własnym zakresie przez ich użytkowników w okresie podwyższonej gotowości obronnej państwa.

3.8. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji celów ponadlokalnych publicznych

W rejestrze wojewódzki nie są zamieszczone żadne zadania rządowe i samorządu wojewódzkiego, dla terenu objętego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy” wynikające z programów określonych w art. 54 d i 58 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

4. WSTĘPNE CELE STRATEGICZNE ROZWOJU GMINY TUCZĘPY.

4.1. Założenia generalne

Długotrwałe planowanie rozwoju ma szczególne znaczenie dla ukierunkowania bieżącej działalności samorządu gminy. Wspólnym mianownikiem dla rozwiązywania problemów społecznych i gospodarczych w tej sferze są problemy właściwego wykorzystania zasobów przestrzeni gminnej. Rozwój równoważący sfery środowiska, społeczną i gospodarczą, odbywający się

bez degradacji środowiska, to jedyny możliwy i najbardziej obiecujący kierunek wspólnych działań.

Takie podejście ma szczególne znaczenie na terenie gminy Tuczępy, której znaczna część położona jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu i w zasięgu oddziaływania przemysłu siarkowego. Kierunek przemian nie prowadzący do krótkotrwałego doboru kosztem degradacji środowiska, przyjazny środowisku i ludziom spełnia rozwój zrównoważony, zwykle kreślony słowem ekorozwoju.

Uwarunkowaniu rozwoju przestrzennego oraz społeczno-gospodarczego gminy Tuczępy służyć będą dwa dokumenty :

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, integrujące priorytety ekologiczne, społeczne i gospodarcze z ładem przestrzennym
- strategia ekorozwoju , określająca zasady, cele i zadania ładu gospodarczego i społecznego w gminie z zachowaniem równowagi przyrodniczej i przy poszanowaniu istniejących zasobów.

Dokumenty te składają się na program ekorozwoju, stanowiący element gminnego planowania strategicznego i wypracowany z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

Celem strategicznego rozwoju społeczno-gospodarczego i przestrzennego gminy Tuczępy jest więc uzyskanie takich struktur funkcjonalno- przestrzennych, które w harmonijny, zrównoważony sposób wykorzystają swe walory przyrodnicze i kulturowe oraz zasoby, dla poprawy warunków życia mieszkańców oraz aktywizacji gospodarczej.

Jako główny cel rozwojowy gminy Tuczępy przyjęto :

- **poprawę jakości poziomu życia mieszkańców,**
- **wykreowanie gminy Tuczępy jako wielofunkcyjnego ośrodka rozwoju, bazującego na funkcji rolniczej, przemysłowo oraz produkcyjno – usługowej.**

Powyższy cel winien być osiągnięty z zachowaniem zasad ekorozwoju, polegających na równowadze między wykorzystywaniem zasobów gminy, a właściwym funkcjonowaniem naturalnego środowiska. Wymaga to działań strategicznych w wyodrębnionych dziedzinach w następującym zakresie:

4.2. Dziedzina społeczno-ekonomiczna

- zaspakajanie zapotrzebowania na nowe miejsca pracy na terenie gminy, przy równoczesnym wykorzystaniu preferencji inwestycyjnych wynikających z ustalonej Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej,

- restrukturyzacja zakładów związanych z przemysłem siarkowym w drodze wykorzystania nadwyżek siły roboczej oraz zagospodarowanie zbędnego majątku w postaci działek gruntowych, budynków i budowli,
- wykorzystanie szlaków kolejowych o zasięgu krajowym dla rozwoju aktywności gospodarczej,
- wspieranie i pobudzanie aktywności gospodarczej ludności,
- stworzenie preferencji dla łączenia produkcji rolnej z przetwórstwem rolno-spożywczym,
- tworzenia bazy hurtowo-magazynowej i przetwórczej dla produktów rolnych,
- wspieranie i rozwijanie budownictwa mieszkaniowego i usługowego,
- stworzenie zachęt do rozwijania bazy usług turystyki – agroturystyka, w szczególności dla gospodarstw drobnotowarowych;

4.3. Dziedzina środowiska przyrodniczego i kulturowego.

- zachowanie istniejących wartości środowiska i ochrona prawna obszarów o wartościach kulturowych i przyrodniczych,
- dalsze systematyczne eliminowanie zagrożenia ekologicznego spowodowanego działalnością przemysłu siarkowego,
- rekultywacja zdegradowanych pól górniczych i przyległych stref w kierunku rolno-leśnym jak też dla potrzeb działalności gospodarczej,
- dbałość o właściwą gospodarkę leśną,
- budowa systemów kanalizacyjnych,
- kompleksowe rozwiązanie gospodarki odpadami,

4.4. Dziedzina funkcjonalno-przestrzenna.

- realizacja zabudowy na terenach wyznaczonych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na określone cele społeczno-gospodarcze,
- eliminacja dalszego rozpraszania zabudowy nie mającej funkcjonalnego związku z gruntami rolnymi /w rozumieniu przepisów szczególnych/
- wykształcanie gminnego ośrodka usługowego o znaczeniu ogólnogminnym, egzekwowanie form architektoniczno-budowlanych zharmonizowanych z otoczeniem i likwidacja dysonansów architektonicznych w toku przebudowy i modernizacji istniejącej zabudowy,

4.5. Dziedzina komunikacji i infrastruktury technicznej

- rozbudowa i modernizacja sieci drogowej o znaczeniu lokalnym i wojewódzkim,
- zapewnienie warunków do obsługi komunikacyjnej komunikacji zbiorowej, obejmującej cały obszar gminy, w szczególności poprzez poprawę stanu technicznego dróg i wybudowanie zadaszonych przystanków autobusowych,
- budowa systemów kanalizacyjnych,
- określenie systemu szlaków rowerowych,

5. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY TUCZĘPY.

5.1. Kierunki działań w obszarach dziedzictwa kultury.

Celem ochrony wartościowych dóbr kultury jest utrwalanie jej tożsamości i odrębności kulturowej oraz ochrona i rehabilitacja ukształtowanych zespołów zabytkowych lub pojedynczych obiektów.

Ochronę prawną środowiska kulturowego gwarantują postanowienia Ustawy o ochronie dóbr kultury z dnia 15 lutego 1962 /Dz.U. Nr 10, poz. 48, z 1990 r. Nr 56, poz. 322, z 1997 r. Nr 5, poz.24/.

Wg Art. 3 cytowanej ustawy – „celem ochrony dóbr kultury jest ich zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystanie i udostępnienie do celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych, tak, aby służyły nauce oraz popularyzacji wiedzy i sztuki, stanowiły trwałe elementy rozwoju kultury i były czynnym składnikiem życia współczesnego społeczeństwa. Ochrona dóbr kultury polega na zabezpieczeniu ich przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją, zaginięciem lub wywozem za granicę, na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania, na opracowaniu dokumentacji naukowej, ewidencji i rejestracji oraz na ich konserwacji, restauracji lub odbudowie, opartych na zasadach naukowych”

Środowisko kulturowe na obszarze gminy tworzą pojedyncze obiekty zabytkowe, i zespoły obiektów zabytkowych, objęte rejestrem i wykazem Państwowej Służby Ochrony Zabytków oraz miejsca pamięci, stanowiska archeologiczne oraz krajobraz kulturowy.

Wykaz wyselekcjonowanych obiektów zabytkowych znajduje się w diagnozie stanu istniejącego, a ich położenie w terenie wykazane jest w części graficznej studium, którą stanowią mapa w skali 1 : 10 000 pn.

Ochroną otoczone są również miejsca pamięci narodowej z lat 1939 – 45 (mogiły i pomniki z okresu wojny obronnej 1939 w Tuczępach, mogiły ofiar

eksterminacji ludności w Tuczępach i Jarosławicach, pomnik z okresu wyzwolenia w Dobrowie).

Występujące stanowiska archeologiczne, obejmujące również znacznie wcześniejsze relikty, znajdują się jedynie w ewidencji – brak ściśle chronionych, wpisanych do rejestru zabytków archeologicznych.

W związku z tym, że teren gminy jest jednak rozpoznany przez badania archeologiczne, pozwalające na stwierdzenie występowania tej kategorii dóbr kultury, w niniejszym „Studium”, wykazano ich położenie i określono uwarunkowania, które gwarantują ich ochronę.

Umożliwi to dostosowania bieżących zadań inwestycyjnych do potrzeb wynikających ze znaczenia konkretnych obiektów i stanowisk archeologicznych. Wprowadzenie stref ochrony konserwatorskiej powinno służyć umiejętnemu kształtowaniu środowiska, godząc zamierzenia inwestycyjne z koniecznością zachowania i dokumentowania dziedzictwa przeszłości, podlegającej ochronie prawnej.

W związku z czym dla wyznaczonych podstawowych stref ochrony archeologicznej dóbr kultury obowiązuje generalne uwarunkowanie realizacyjne następującej treści: „strefa archeologicznej ochrony biernej, obejmuje obiekty i stanowiska archeologiczne zdefiniowane przez art. 1,3 ustawy o ochronie dóbr kultury i objęte ochroną prawną na podstawie art. 27, 1,2,4 tej ustawy”.

Ingerencja w struktury i nawarstwiania archeologiczne powoduje ich nieodwracalne zniszczenie, istnieje konieczność objęcia ewentualnych prac ziemnych niezbędnych do przeprowadzenia na obszarze archeologicznej strefy ochrony biernej nadzorem lub wyprzedzającymi inwestycje badaniami ratowniczymi prowadzonymi na koszt inwestora, w myśl art. 27, ust. 1,2 i 4 cytowanej ustawy z dnia 15 lutego 1962.

Ponieważ znaleziska archeologiczne, jako elementy dziedzictwa kulturowego są „bogactwem narodowym i powinny być chronione przez wszystkich obywateli”

w przypadku stwierdzenia, iż wnioskowane do realizacji zamierzenie inwestycyjne położone jest w archeologicznej strefie ochrony konserwatorskiej, w decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy określić wymóg „zawierania w warunkach udzielanego pozwolenia na budowę dla określonego zamierzenia inwestycyjnego obowiązek powiadamiania przez inwestora / z tygodniowym wyprzedzeniem / Wydziału Archeologicznego Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Kielcach o planowanym rozpoczęciu prac ziemnych, związanych z przedmiotową inwestycją celem zapewnienia nadzoru konserwatorskiego. W sytuacji ujawnienia w trakcie wizji struktur wymagających dokumentacji, zaistnieje konieczność zapewnienia przez inwestora i na jego koszt nadzoru archeologicznego przy dalszych pracach ziemnych”.

Jako generalny wymóg warunkujący realizację wszelkich inwestycji oraz podejmowania jakichkolwiek prac przy obiektach znajdujących się w spisie zabytków - objętych ochroną konserwatorską, a także w ich otoczeniu ekspozycyjnym oraz

będących w innych strefach ochrony konserwatorskiej i archeologicznej jest - **uzyskanie każdorazowo uzgodnienia Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach.**

Dla podejmowania kompleksowej działalności zmierzającej do ochrony dób kultury niezbędne są jednak znaczne środki finansowe.

W myśl postanowień „Ustawy o ochronie dóbr kultury” jednostki samorządowe, podobnie jak instytucje powołane do sprawowania opieki nad zabytkami, powinny zabezpieczać odpowiednie warunki finansowe i prawne dla ochrony dziedzictwa kultury.

5.2. Kierunki kształtowania i ochrony systemów przyrodniczych

Szczególne znaczenie dla przyjętej formuły opracowania studium jako jedno z podstawowych narzędzi służących wdrażaniu idei zrównoważonego rozwoju w obszarze gminy ma ochrona środowiska przyrodniczego.

W strukturze krajobrazu ekologicznego gminy, wyróżniono obszary odgrywające najistotniejszą rolę w tworzeniu ekosystemów .

Do takich należy dolina rzeki Wschodniej, strefy zadrzewień i zakrzewień wzdłuż cieków oraz śródpolne oraz kompleksy leśne.

Na terenie gminy Tuczępy występują dwa obszary chronionego krajobrazu. Zachodnia część gminy leży w Chmielnicko-Szydłowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, południowa w Solecko-Pacanowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Obszary te ustanowione zostały rozporządzeniem Wojewody Kieleckiego Nr 12/95 z dnia 29.09.95r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w woj. Kieleckim (Dziennik Urzędowy Województwa Kieleckiego Nr 21 z 06.11.95r.)

Na terenach położonych w zasięgu w/w Obszarów obowiązują zakazy i nakazy określone w art. 26 a ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody /Dz. U. z dnia 12 grudnia 1991 r z póź, zmianami/, jak też ochrona zasobów środowiska realizowana na podstawie ustaw oraz przepisów szczególnych o których mowa w art. 81 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony Środowiska.

Na obszarach chronionego krajobrazu zabrania się:

- lokalizowania nowych obiektów i instalowania nowych urządzeń, inwestycji szkodliwych dla środowiska oraz inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska lub trwale naruszyć walory krajobrazowe, lokalizacji budownictwa letniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, /nie dotyczy inwestycji realizujących cele publiczne./
- utrzymywania otwartych rowów i zbiorników ściekowych,

- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej,
- likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- lokalizacji ośrodków chowu, hodowli- posługujących się metoda bezściółkową,
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych oraz pokazów lotów akrobacyjnych,
- umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi,
- likwidowania zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych,
- umyślnego zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych, tarlisk i złożonej ikry, ptasich gniazd oraz wybierania jaj,
- wypalania roślinności i pozostałości roślinnych, wydobywania skał, minerałów, torfu oraz niszczenia gleby,
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości, poza miejscami do tego wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- zanieczyszczania wód, gleby oraz powietrza, ponad wielkości określone na podstawie odrębnych przepisów,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym,
- używania łodzi motorowych na otwartych zbiornikach wodnych,

Zakazy powyższe nie dotyczą zadań realizowanych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, w przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

Wszelkie ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych winny być uwzględniane zarówno w miejscowych planach zagospodarowania przestrzenne jak w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu obejmujących swym zasięgiem tereny położone w Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Obowiązuje uzgodnienie z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody podejmowania wszelkiej działalności w obiektach ochrony przyrodniczej (rezerwaty i pomniki przyrody) i ich ochronnym otoczeniu.

5.3. Kierunki polityki przestrzennej dla poszczególnych stref funkcjonalnych.

Przyjęto następujące strefy obszarowe o zróżnicowanych przestrzennie i funkcjonalnie cechach :

5.3.1. Strefa mieszkalno - usługowa, dotycząca terenów oznaczonych w części graficznej symbolem MU.

Obejmuje ona tereny zabudowy dla którego przeznaczeniem podstawowym jest zabudowa zagrodowa i jednorodzinna.

W zasięgu tych terenów dopuszcza się możliwość realizacji usług o charakterze podstawowym, zarówno w formie budynków wolnostojących jak też usług wbudowanych w partery budynków mieszkalnych oraz garaży jak też wszelkich obiektów gospodarczych mających związek funkcjonalny z tymi terenami.

Pod pojęciem „usług podstawowych” należy rozumieć usługi służące zaspokojeniu potrzeb ludności w zakresie handlu podstawowego, rzemiosła (np. usługi fryzjerskie, krawieckie, szklarskie, pralnicze, biurowe, radiowo-telewizyjne, naprawy sprzętu domowego, małej gastronomii, piekarnie o wielkości produkcyjnej nie przekraczającej 1 t/dobę), które mogą być realizowane w granicach terenów zabudowy mieszkaniowej, po spełnieniu wszelkich wymogów wynikających z przepisów szczególnych.

Nie mogą to być usługi zaliczone do inwestycji szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, o których mowa w rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji /Dz. U. Nr 93, poz. 589/, **które to rodzaje inwestycji odpowiednio do art. 30, ust.1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, należy rozumieć jako przedsięwzięcia**

„mogące znacząco oddziaływać na środowisko”

W studium utrzymuje się istniejący układ terenów mieszkalnych i mieszkalno-usługowych, na bazie której wyznacza się również nowe tereny przewidziane pod zabudowę.

Przy wyznaczaniu w opracowywanym „Studium” terenów pod zabudowę jako główne kryterium przyjęto dostępność terenową wynikającą z :

- **walorów naturalnego środowiska,**
- **morfologii terenu,**
- **wartości geotechnicznych gruntu,**
- **stanu władania i użytkowania gruntów,**

- stanu wyposażenia w elementy infrastruktury technicznej
- stanu dotychczasowego rozmieszczenia sieci osiedleńczej,
- dostępności komunikacyjnej,
- wymagań ładu przestrzennego.

Jako główne uwarunkowanie przy kształtowaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy przyjęto zasadę, zachowania ciągłości procesów planowania przestrzennego poprzez adaptację istniejącego zainwestowania dokonanego w oparciu o prawomocne decyzje administracyjne na mocy których strony nabyły praw wynikającego z aktualnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli tylko nie powoduje to kolizji z postanowieniami przepisów szczególnych.

Kierując się wymienionymi kryteriami z zabudowy wyeliminowano tereny położone :

- w obniżeniach terenowych, charakteryzujące się trwale bądź okresowo nadmiernym uwilgotnieniem. Wskaźnikiem tego typu zagrożeń jest przynależność ich do kompleksów stałych użytków zielonych, zbożowo-pastewnych lub bagiennych. Są to w przeważającej części tereny położone w dolinie rzeki Wschodniej i wzdłuż całego szeregu potoków,
- tereny zalewowe rzeki Wschodniej, określone rozporządzeniem Nr11/92 Wojewody Kieleckiego z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie określenia nieobwałowanych obszarów na niebezpieczeństwo powodzi /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 18 z 31 grudnia 1992 r./,
- tereny zdegradowane działalnością przemysłu siarkowego tj. po eksploatacji otworowej siarki,
- tereny lasów i grunty rolne predysponowane do zalesienia,
- grunty rolne o dużej przydatności produkcyjnej tj. w klasach bonitacyjnych od II – IV /z wyjątkiem obiektów mających z nimi funkcjonalny związek/.
- tereny wchodzące w „obszary ograniczonego użytkowania”,

W granicach terenów wyznaczonych pod zabudowę nie wydzielono przestrzennie terenów zabudowy zagrodowej, jednorodzinnej i usługowej.

Założono, że rozstrzygnięcia w tym zakresie będą dokonywane na etapie postępowania administracyjnego, prowadzonego na skonkretyzowany wniosek inwestorski z respektowaniem obowiązujących przepisów mającej zastosowanie w danej sprawie.

Pod zabudowę zagrodową preferowane są natomiast te tereny, które obejmują swym zasięgiem grunty rolne o dużej przydatności rolniczej tj. gleby ściśle chronione.

Na terenach wyznaczonych pod zabudowę, sposób usytuowania obiektów i urządzeń budowlanych pozostawia się do uściślenia w postępowaniu administracyjnym, z zachowaniem wymogów wynikających z przepisów szczególnych .

Politykę przestrzenną w zasięgu tej strefy wyznaczają przede wszystkim wymogi postanowień następujących przepisów szczególnych :

- rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz.140/.
- ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych /DZ. U. Nr 16, poz. 78 z 1995 r. z późniejszymi zmianami/,
- rozporządzenia Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego z 6 listopada 1995 r, Nr 21, poz. 145/
- ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /Dz. U. Nr 14, poz. 60 z 1985 r. z późniejszymi zmianami/,
- ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury /tekst jednolity z 1999 r. Dz. U. Nr 98 poz. 1150, zmiany Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268/,

5.3.2. Strefa działalności gospodarczej – dotycząca terenów oznaczonej w części graficznej symbolem RPU-GO

Strefę tę tworzą głównie tereny położone w północno-wschodniej części gminy tj znajdujące się w granicach sołectwa Rzędów i Dobrów.

Podstawową bazę rozwojową tej strefy stanowią obiekty związane z przemysłem siarkowym, a w szczególności Kopalnia siarki „Grzybów” w Rzędowie i Zakład Produkcji Chemicznej.

Potencjał terenowy dla rozwoju działalności gospodarczej stanowi obszar po eksploatacji otworowej siarki, który po jego rekultywacji może być przeznaczony pod inwestycje realizowane z wykorzystaniem istniejącej zasobów kubaturowych jak też infrastruktury technicznej.

Jako preferowany sposób zabudowy i zagospodarowania niniejszego obszaru ustala się :

- przetwórstwo chemiczne, oparte na związkach kooperacyjnych z funkcjonującymi zakładami,
- przetwórstwo drzewne, opartych na zasobach lokalnych kompleksów leśnych,
- przetwórstwo owocowo-warzywne z wykorzystaniem lokalnych surowców,

- produkcja materiałów budowlanych,
- przemysł lekki,
- magazynowanie i przeładunek towarów
- gospodarka i utylizacja odpadów komunalnych i po przemysłowych w oparciu o działalność Ekologicznego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi oraz Zakładu Odpadami po przemysłowymi.

Istotnym elementem pobudzającym działalność gospodarczą w tej strefie stanowią preferencje inwestycyjne wynikające z planu rozwoju Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN określonego rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 listopada 1999r.

Przebieg linii kolejowej towarowej, tranzytowej, szerokotorowej LHS – relacji Hrubieszów – Huta Katowice, budowana z przeznaczeniem do obsługi Huty Katowice i kopalni siarki jak też linii normalnotorowej zelektryfikowanej, relacji Włoszczowice-Chmielów /Kielce-Zamość/ przystosowanej do ruchu osobowego i towarowego, jak też dwie bocznice kolejowe, stwarzają w powiązaniu z istniejącym systemem dróg kołowych o charakterze wojewódzkim i lokalnym szansę stworzenia kompleksu transportowo – przeładunkowego, aktywizującego działalność gospodarczą.

Na obszarze gminy występują również rozproszone formy działalności gospodarczej reprezentowana przez osoby fizyczne w sferze usług rzemiosła i handlu jak też małej gastronomii, wymagające preferencji dla ich dalszego doskonalenia i rozwoju. Udokumentowane złoża znajdujące się w Krajowym Bilansie Zasobów jako potencjalna baza surowców i podlegają ochronie z mocy przepisów prawa geologicznego i górniczego. Przedstawione obszary perspektywiczne dają informację o możliwościach zasobowych danego obszaru, które na określonych warunkach winny być przedmiotem wydobywania, a zatem źródłem działalności drobnego przemysłu o charakterze nie powodującym pogorszenia naturalnego środowiska oraz na jego bazie drobnej wytwórczości np. materiałów budowlanych.

Politykę przestrzenną w zasięgu tej strefy oprócz przepisów szczególnych wiodących dla strefy mieszkalno-usługowej wyznaczają wymogi postanowień:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – „Prawo ochrony środowiska”. /Dz. U. Nr 62, poz. 627/ oraz Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw /Dz. U. Nr 100, poz. 1085/.
- ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnictwo /Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1994 r. z późniejszymi zmianami/,
- ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach /Dz. U. Nr 96, poz. 592 z 1997 r./.

5.3.3. Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej – dotycząca terenów oznaczonej w części graficznej jako użytki rolne o dużej i średniej przydatności rolniczej.

Kierunki rozwoju produkcji rolnej uzależnione będą od głębokiej restrukturyzacji całej bazy produkcyjnej rolnictwa indywidualnego, w dostosowaniu do nowych

wymogów rynkowych. Zakłada się preferencje dla wzrostu produkcji i specjalizacji gospodarstw rolnych oraz kojarzenie tej działalności z rozwojem usług i przetwórstwa rolno-spożywczego, odpowiadających potrzebom gminy.

Towarzyszyć temu winny następujące działania :

- doskonalenie produkcji rolniczej w drodze jej intensyfikacji i uprofilowania produkcji rolniczej odpowiadającej specyficznym warunkom gminy,
- stosowanie ułatwień dla rozwoju istniejących indywidualnych gospodarstw rolnych, rozwijających produkcję towarową oraz organizujących się w dobrowolne związki partnerskie.
- dalsza kumulacja przemysłowych ograniczeń rozwoju funkcji rolniczej jako głównej przyczyny degradacji gleb, a tym samym warsztatu rolniczego jako główna przyczyna regresu
- ochrona zasobów gleb stanowiących użytki rolne / szczególnie klas od II – IV/, na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych /DZ. U. Nr 16, poz. 78 z 1995 r. z późniejszymi zmianami/,
- ograniczania zabudowy gruntów rolnych o dużej przydatności rolniczej budynkami i urządzeniami nie służącymi bezpośrednio produkcji rolniczej w rozumieniu art. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- dopuszczania do budowy na gruntach rolnych budynków i urządzeń nie służących produkcji rolniczej wyłącznie w przypadkach związanych z modernizacją i rozbudową istniejącej zabudowy w zakresie niezbędnym do jej funkcjonowania, uzupełniania enklaw w istniejącej zabudowie i poza zasięgiem gruntów rolnych o dużej przydatności rolniczej.
- rozwój agroturystyki oraz rolnictwa ekologicznego w miejscowościach predysponowanych do jej rozwoju,
- rozwój drobnej wytwórczości rolno-spożywczej i usług,
- zapewnienie sprzyjających warunków lokalizacji gospodarstw towarowych.
- stosowanie zabiegów przeciw erozyjnych na terenach podlegających erozji gleb, objęcie zalesieniem arealu gruntów rolnych zdegradowanych, które zostały wyłączone z produkcji rolniczej w wyniku działalności przemysłu siarkowego;

5.3.4. Strefa lasów.

Kierunki zagospodarowania terenów leśnych i politykę ich realizacji wypracowano dokonując analizy uwarunkowań wynikających z:

- przeprowadzonej inwentaryzacji istniejących terenów leśnych w poszczególnych sołectwach i wniosków z niej wypływających,
- występujących uwarunkowań przyrodniczo-środowiskowych,
- warunków wynikających z obowiązujących w tym zakresie przepisów szczególnych tj. ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach Dz. U. Nr 91 z dn. 8 listopada 1991r. z późn. zm.

Ustawa o lasach jednoznacznie stanowi, że trwale zrównoważoną gospodarkę leśną prowadzi się wg planu urządzenia lasu lub uproszczonego planu urządzenia lasu.

Do zalesienia mogą być przeznaczone nieużytki, grunty rolne nieprzydatne do produkcji rolnej oraz inne grunty nadające się do zalesienia, a w szczególności:

a/ grunty położone przy źródłiskach rzek lub potoków, na wododziałach, wzdłuż brzegów rzek oraz na obrzeżach zbiorników wodnych,

b/ lotne piaski i wydmy piaszczyste,

c/ strome stoki, zbocza, urwiska i zapadliska,

d/ hałdy i tereny po wyeksploatowanym piasku, żwirze, torfie i glinie.

Stanowi także, że grunty do zalesienia określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Problematyka zagospodarowania przestrzennego uległa radykalnym zmianom po wejściu w życie nowej ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym /jednolity tekst Dz. U. Nr 15 z późn. zm./

Ustawa ta nie nakłada obligatoryjnego obowiązku sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszaru całej gminy.

Plany te mogą być opracowywane dla różnych obszarów, gdy zaistnieje uzasadniona potrzeba, gdyż są to opracowania planistyczne długotrwałe i bardzo kosztowne.

Nie ulega natomiast żadnej wątpliwości, że sporządzenie planu w określonym obszarze winno uwzględniać ustalenia wynikające z planu urządzenia lasu.

Sporządzanie więc miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla problematyki leśnej, nie znajduje zarówno merytorycznego jak też ekonomicznego uzasadnienia.

Kierunki przestrzennego zagospodarowania w tym zakresie winny skłaniać się do opracowania w pełnym zakresie tj. w zakresie wymaganym ustawą o lasach uproszczonych planów urządzenia lasów dla poszczególnych sołectw.

Wymienione opracowania sporządzane są przez jednostki specjalistyczne, w trybie określonym ustawą i przepisami wykonawczymi i stanowią profesjonalny zakres informacji dot. problematyki leśnej. Zawierają m. innymi:

- opis lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia,
- analizę gospodarki leśnej w minionym okresie,
- program ochrony przyrody,
- określenie zadań do wykonania z zakresu dolesień i odnowień, pielęgnowania i ochrony lasów, w tym również ochrony przeciwpożarowej, potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej itp.

Podejmowanie więc działań w zakresie gospodarki leśnej zgodnie z w/w planami stanowi optymalny kierunek zagospodarowania terenów lasami.

W studium wyznaczono natomiast obszary predysponowane do zalesienia ze względu na występujące uwarunkowania przyrodniczo-środowiskowe /grupowanie rozproszonych enklaw leśnych w zwarte obszary, wskazywanie terenów nieprzydatnych dla sektora rolnego itp./ Szczegółowa inwentaryzacja istniejących lasów wyraźnie kształtuje granicę polno-leśną.

Obszary te winny być szczegółowo rozpoznane na etapie sporządzania planów urządzenia lasów .

Ponadto winna być prowadzona właściwa polityka w kierunku likwidacji zagrożeń lasów, do których zaliczyć można:

- uszkodzenia drzewostanów spowodowanych nadmierną emisją pyłów z dotychczasowych aglomeracji przemysłowych,
- proces wydzielania posuszu, który wprawdzie uległ zahamowaniu, ale jest to wyłącznie wynik konsekwentnego działania służb leśnych Lasów Państwowych w zakresie realizacji cięć sanitarnych oraz pozyskiwania posuszu,
- zaśmiecanie terenów leśnych wokół ośrodków osadniczych oraz szlaków,
- narastające zagrożenie pożarowe i pożary leśne, zwłaszcza w okresach utrzymującej się suszy,
- kradzieże drewna z lasów wszystkich kategorii własności,
- rabunkowe pozyskiwanie grubizny,
- niedostateczny poziom edukacji społeczeństwa, dewastacja i niszczenie obszarów leśnych.

Na terenie Gminy Tuczępy występują lasy ochronne tj. wodochronne lasy chroniące środowisko, lasy stanowiące ostoje zwierząt i lasy uszkodzone przez przemysł.

Wymienione lasy podlegają ograniczonej ingerencji antropologicznej, a szczególowe zasady prowadzenia w nich gospodarki leśnej określają obowiązujące akty wykonawcze do ustawy podstawowej jaką jest ustawa o lasach.

Generalna strategia ochrony lasów.

Podstawowym dokumentem prawnym, który reguluje zasady prowadzenia gospodarki leśnej w lasach wszystkich kategorii własności jest ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r., z późniejszymi zmianami. W przypadku lasów stanowiących własność Skarbu Państwa gospodarkę leśną reguluje również Zarządzenie Nr 11 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie doskonalenia gospodarki leśnej na podstawach ekologicznych.

W myśl tego Zarządzenia i zgodnie z przepisami ustawy działalność gospodarcza w lasach powinna być prowadzona z uwzględnieniem międzynarodowych wskaźników i kryteriów zrównoważonego rozwoju lasów. Jest to podstawowy warunek realizacji idei trwałej gospodarki leśnej, która oznacza zarządzanie lasami i gruntami leśnymi oraz ich użytkowanie w taki sposób i w takim stopniu, że utrzymana zostanie ich bioróżnorodność, produktywność, zdolność do odtwarzania, żywotność oraz potencjał spełniania, obecnie i w przyszłości, funkcji środowiskowych, ekonomicznych oraz społecznych na poziomach lokalnym, krajowym oraz globalnym.

Zgodnie z tą definicją strategia prowadzenia gospodarki leśnej w gminie Tuczępy uwzględniająca lokalne uwarunkowania terenowe i drzewostanowe powinna polegać na:

1. Zachowaniu biologicznej różnorodności lasów wyrażającym się poprzez ochronę wszystkich występujących w gminie ekosystemów leśnych z całymi, reprezentowanymi przez nie zasobami genowymi,
2. Utrzymaniu produkcyjnej zasobności drzewostanów charakteryzującą się takim użytkowaniem surowca drzewnego, który uwzględnia potencjał biologiczny lasu i możliwości jego odnowy,
3. Dbalości o utrzymanie zdrowia i żywotności ekosystemów leśnych poprzez realizację celów polityki ochronnej i przywracanie zgodności biocenozy leśnej z biotopem,
4. Ochronie zasobów glebowych i wodnych w lasach przejawiającej się maksymalizacją funkcji ochronnych,
5. Zachowaniu i wzmacnianiu udziału lasów w globalnym bilansie węgla poprzez intensyfikację programów zalesień oraz restytucję obecnych zasobów leśnych,
6. Utrzymaniu i wzmacnianiu długofalowych i wielostronnych korzyści społeczno-ekonomicznych płynących z lasów poprzez promowanie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, opartej na trwałości lasów ciągłości wykorzystania jego walorów przyrodniczych oraz korzystnego wpływu na warunki życia człowieka i funkcjonowanie całej przyrody.

Podstawowe cele, warunki i zasady prowadzenia gospodarki leśnej określają plany urządzania gospodarstwa leśnego w lasach stanowiących własność Skarbu Państwa oraz uproszczone plany urządzania lasów w odniesieniu do lasów niepaństwowych. Ich ustalenia są w rozumieniu ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym obowiązujące w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Zasady użytkowania i kształtowania poszczególnych ekosystemów leśnych.

Ze względu na konieczność utrzymania ochronnego charakteru lasów gminy Tuczępy i ich miejsca w systemie zachowania cennych środowisk przyrodniczych, prowadzona w poszczególnych ekosystemach leśnych gospodarka wymaga określenia szczegółowych zasad ich kształtowania i użytkowania.

Lasy położone na obszarze chronionego krajobrazu pozostawia się w ich gospodarczym wykorzystaniu, zapewniającym stan względnej równowagi ekologicznej chronionych systemów przyrodniczych. Gospodarka leśna powinna odpowiadać „Ogólnym zasadom zagospodarowania lasów wchodzących w skład obszarów chronionego krajobrazu”. Cały obszar chronionego krajobrazu jest rejonem, w którym nie należy lokalizować obiektów uciążliwych dla środowiska przyrodniczego i przedsięwzięć powodujących zmianę dotychczasowych funkcji terenu

Ograniczenie procesów degradacji stosunków wodnych w lasach, jako jeden z podstawowych czynników ich trwałości zadecydowało o uznaniu części lasów za ochronne. W celu należytego spełnienia tej funkcji konieczne jest opracowanie programów odbudowy retencji w lasach poprzez zachowanie w nich naturalnych zbiorników wodnych i odbudowy właściwych brzegom tych zbiorników stref ekotonowych, jako regulatorów wilgotności siedlisk i klimatu lokalnego. Zaliczenie lasów do tej kategorii ochronności eliminuje lokalizowanie w nich obiektów wodochłonnnych oraz o dużej ilości ścieków.

W lasach uznanych za glebochronne prowadzenie gospodarki leśnej powinno polegać na zwiększeniu rygorów użytkowania rębego, przy zaniechaniu, o ile to możliwe, stosowania rębni zupełnych, ograniczeniu pozyskania oraz zwiększenia działań pielęgnacyjnych.

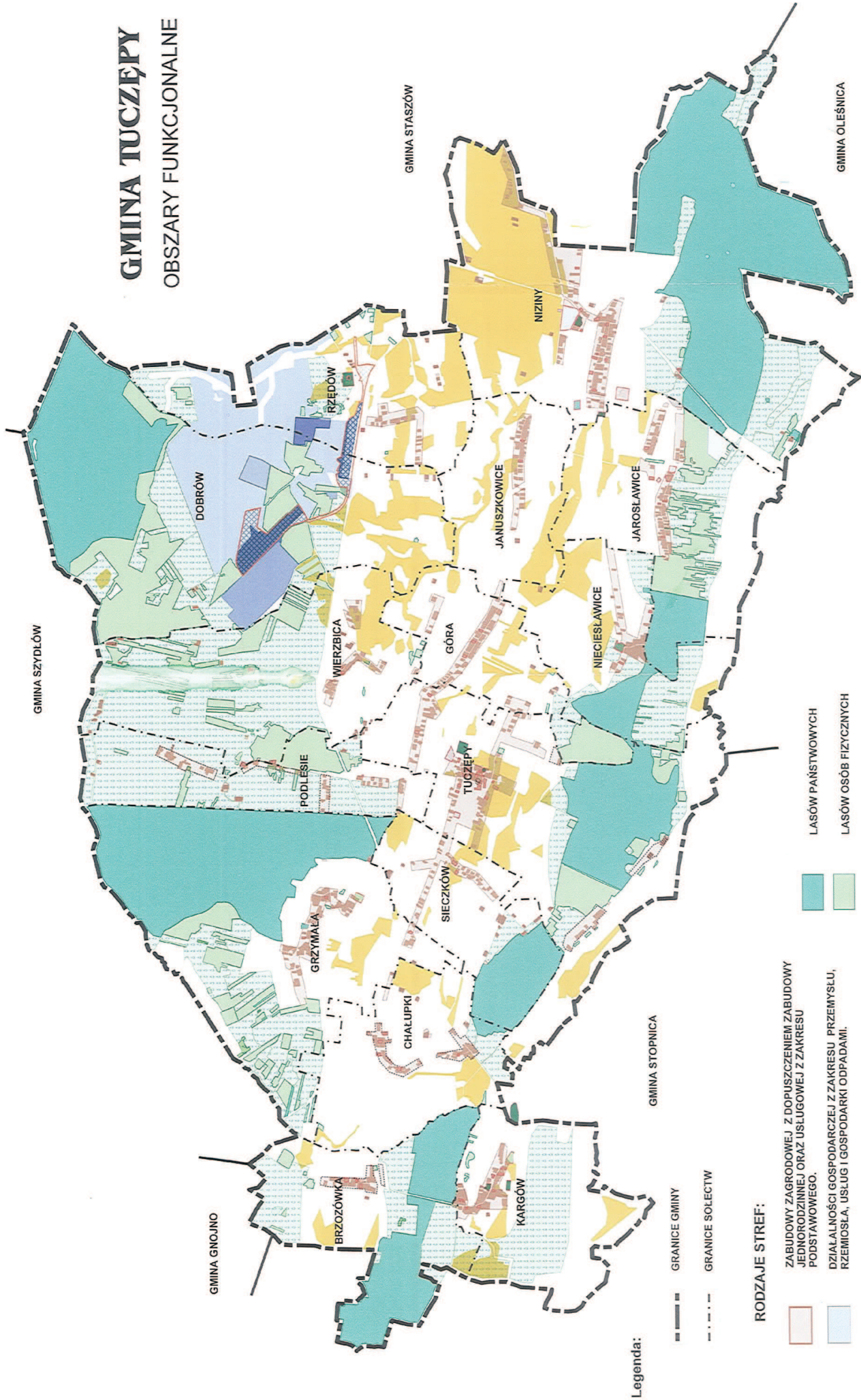
We wszystkich lasach, niezależnie od statusu ochronności w postępowaniu hodowlanym zaleca się wzbogacanie krajobrazu leśnego poprzez różnicowanie struktury przestrzennej. Wyklucza się umieszczenie inwestycji kolidujących z funkcją leśną. Mogą one być lokalizowane w sąsiedztwie terenów leśnych i gruntów do zalesienia w odległościach uzgodnionych z Wydziałem Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego i Regionalną Dyrekcją Lasów Państwowych.

Celowym jest wyznaczenie na terenach leśnych miejsc pod inwestycje budowlane, związane z gospodarką leśną. W takich przypadkach zmiana funkcji leśnej powinna zostać wprowadzona do planu bez konieczności zachowania procedury prawnej określonej przepisami Ustawy o planowaniu przestrzennym.

Przydatność niektórych terenów gminy Tuczępy dla rozwoju turystyki wymusza aktywizację funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej lasów. Mimo, iż udostępnianie terenów leśnych dla celów rekreacyjnych niesie z sobą wiele

GMINA TUCZEPY

OBSZARY FUNKCJONALNE

Legenda:

- GRANICE GMINY
- - - GRANICE SOLECTW

RODZAJE STREF:

- ZABUDOWY ZAGRODOWEJ Z DOPUSZCZENIEM ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ ORAZ USŁUGOWEJ Z ZAKRESU PODSTAWOWEGO.
- DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ Z ZAKRESU PRZEMYSŁU, RZEMIOSŁA, USŁUG I GOSPODARKI ODPADAMI.
- TEREN OBJĘTY SPECJALNĄ STREFĄ EKONOMICZNĄ
- UŻYTKÓW ROLNYCH O DUŻEJ PRZYDATNOŚCI ROLNICZEJ.
- LASÓW PAŃSTWOWYCH
- LASÓW OSÓB FIZYCZNYCH
- DOLESIEN

konfliktów pomiędzy lokalnymi samorządami a interesem Skarbu Państwa reprezentowanym przez Nadleśnictwa jest wspólnym zadaniem obu stron. Lokalizację miejsc masowego wypoczynku należy koncentrować się z dala od kompleksów leśnych, a penetracja lasu powinna być ukierunkowana wzdłuż wyznaczonych, ścieżek rowerowych i spacerowych.

Przebieg tych tras musi zaspokajać potrzeby poznawcze i estetyczne korzystających z nich turystów. Wskazane jest więc organizowanie na nich miejsc widokowych, instalowanie tablic informacyjnych w miejscach szczególnie atrakcyjnych przyrodniczo oraz wykonanie urządzeń służących do odpoczynku.

Postulowane dolesienia.

Zgodnie z ogólnopolskim programem zwiększania lesistości do roku 2020 proponuje się w gminie Tuczępy zalesienie około 1450 ha gruntów. Obejmuje ono użytki rolne nieprzydatne dla gospodarki rolnej, a więc nieużytki i tereny nie przewidziane do użytkowania rolniczego. Stanowią je grunty najniższych klas, na których prowadzenie gospodarki rolnej jest nieracjonalne i nieekonomiczne, a przede wszystkim tereny zrehabilitowane po eksploatacji otworowej siarki. Ponadto do zalesienia przeznaczono wszystkie wylesione tereny w górnych częściach zlewni i na wododziałach w celu zwiększenia naturalnej retencji wodnej oraz obszary narażone na powierzchniową erozję wodną i wietrzną.

Niezależnie od wspomnianego wyżej programu zwiększenia lesistości należy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnić do zalesienia wszystkie, nie przewidziane do innego zagospodarowania (np. budownictwa) użytki rolne V i VI klasy gruntu. Daje to w przyszłości możliwość wprowadzenia lasu, w zależności od potrzeb, na wszystkie mało przydatne rolniczo grunty, bez konieczności zmiany planu.

Ogólny program zalesień gminy kształtuje granica polno-leśna, eliminuje on w terenach leśnych enklawy gruntów rolnych oraz likwiduje nadmierne rozdrobnienie lasów, które uniemożliwia prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej.

Powiększenie powierzchni leśnej gminy powinno być również wspierane wprowadzaniem systemów zadrzewień oraz plantacji drzew, jako ważnego substytutu lasu w rolniczej przestrzeni produkcyjnej i dodatkowego źródła surowca. Systemy te pozwolą efektywnie zredukować tereny zdegradowane różną działalnością człowieka.

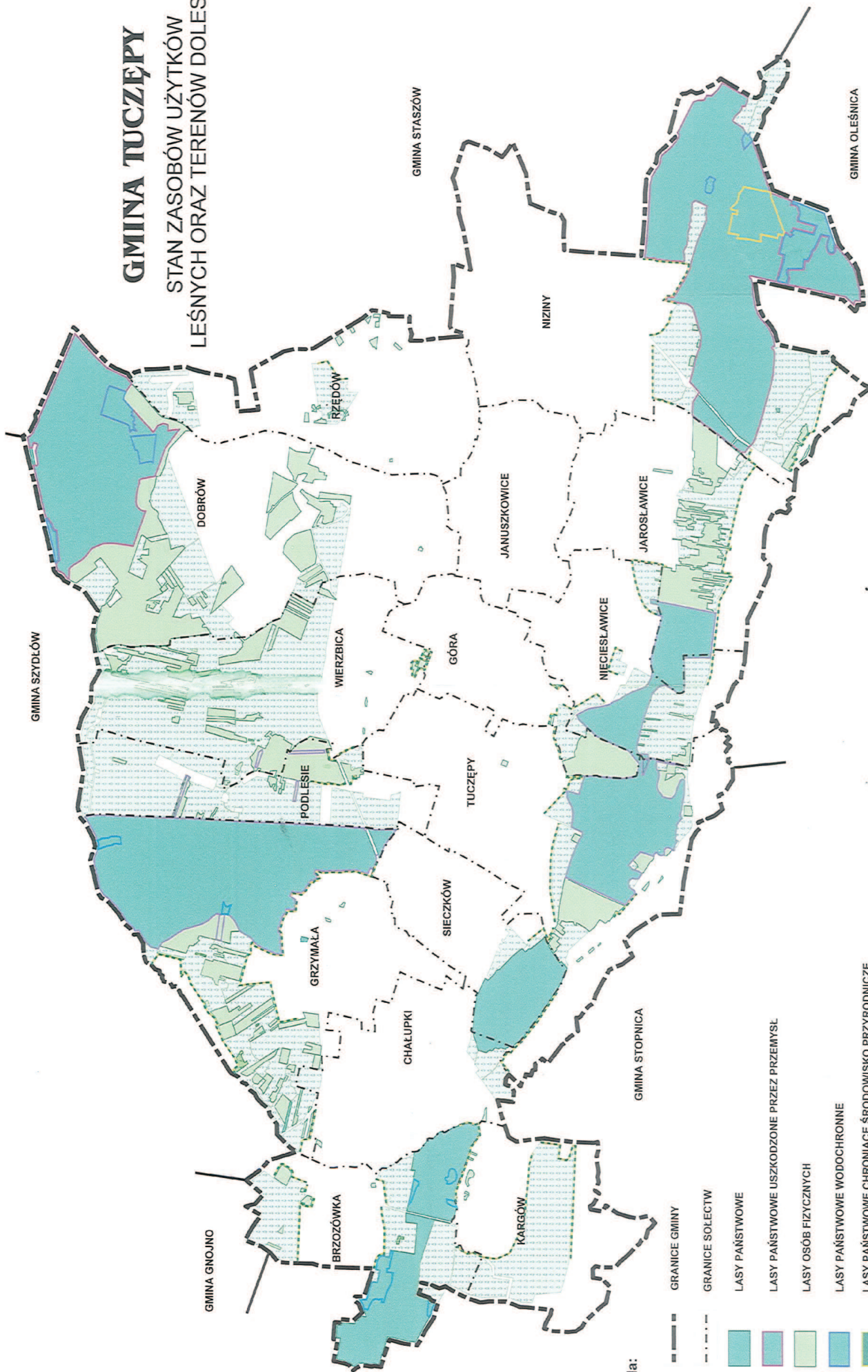
Strategia zalesień powinna uwzględniać osiągnięcie w przyszłości trwałych i dynamicznie zrównoważonych oraz ustabilizowanych zbiorowisk leśnych.

Realizacja tego celu odbywać się powinna na drodze:

- sukcesji naturalnej przy wykorzystaniu bazy gatunkowej drzewostanów sąsiednich,
- sztucznego wprowadzenia roślinności leśnej z zastosowaniem osiągnięć inżynierii ekologicznej.

GMINA TUCZĘPY

STAN ZASOBÓW UŻYTKÓW
LEŚNYCH ORAZ TERENÓW DOLESIEŃ

Legenda:

- GRANICE GMINY
- GRANICE SOLECTW
- LASY PAŃSTWOWE
- LASY PAŃSTWOWE USZKODZONE PRZEZ PRZEMYSŁ
- LASY OSÓB FIZYCZNYCH
- LASY PAŃSTWOWE WODOCHRONNE
- LASY PAŃSTWOWE CHRONIĄCE ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE STANOWIĄCE OSTOJE ZWIĘRZĄT
- TERENY DOLESIEŃ NATURALNYCH - PROJEKTOWANYCH
- PROJEKTOWANA GRANICA ROLNO - LEŚNA

Tereny przeznaczone do zalesienia precyzują podstawowe pole decyzji o przeznaczeniu tych gruntów na cele leśne. Stanowiące większość tych terenów użytki rolne, do czasu ich zalesienia mogą być wykorzystywane rolniczo w sposób dotychczasowy. Dopuszcza się możliwość realizacji nietrwałych urządzeń produkcji rolniczej.

Bez ograniczeń natomiast mogą być realizowane obiekty i urządzenia związane z gospodarką leśną. Na terenach tych nie należy lokalizować inwestycji w postaci zabudowy mieszkaniowej, produkcyjno-usługowej, przemysłowej i urządzeń infrastruktury technicznej za wyjątkiem ciągów i urządzeń sieciowych inne cele wymaga wyłączenia gruntów z produkcji w trybie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz zachowania procedury wynikającej z ustawy o planowaniu przestrzennym. Przed przystąpieniem do zalesienia obszarów o rozdrobionej strukturze agrarnej i zróżnicowanej strukturze własnościowej zaleca się scalenie i wymianę gruntów, co stworzy korzystniejsze warunki zagospodarowania leśnego.

Zasady kształtowania polityki dolesień reguluje także ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. /Dz. U. Nr 73 poz. 764/ o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r. Wynika z niej jednoznacznie, że grunty nieprzydatne rolniczo tj. okresowo zalewane, klasy VI i V, położone na stokach o nachyleniu powyżej 15 % i zdegradowane, będące częścią gospodarstwa rolnego, mogą być przeznaczane do zalesienia, w toku postępowania określonego w tej ustawie. Niewątpliwie ta regulacja prawna umożliwi szybki rozwój zalesienia gruntów, bez konieczności sporządzania czasochłonnych i kosztownych opracowań planistycznych.

5.3.5. Strefa komunikacji.

Układ komunikacyjny gminy nie wymaga zasadniczego i szerokiego rozwoju. Jak wykazała diagnoza, gmina posiada stosunkowo gęstą sieć drogową o nawierzchniach ulepszonych w dość dobrym stanie technicznym tworzącą funkcjonalny układ komunikacyjny zapewniający dogodne powiązania z zewnętrzną siecią krajową i spełniający w zadawalającym stopniu aktualne wewnętrzne potrzeby komunikacyjne gminy, za wyjątkiem obszarów peryferyjnych.

Po dokonaniu analizy tego układu z uwzględnieniem zwiększających się potrzeb ruchowych związanych z rosnącym wskaźnikiem motoryzacji i ogólnym rozwojem gospodarczym oraz po przeanalizowaniu ustaleń miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy proponuje się niewielkie korekty i uzupełnienia sieci drogowej w celu dalszego usprawnienia komunikacji zewnętrznej i poszerzenie zasięgu komunikacji wewnętrznej.

Propozycje dotyczące dróg o znaczeniu ponadlokalnym podano w uwarunkowaniach. Propozycje dotyczące pozostałej sieci drogowej przedstawiają się następująco.

Odnosnie dróg powiatowych wnioskuje się :

- zmianę przebiegu drogi powiatowej nr 15140 Gacki - Wierzbica- Dobrów polegającą na włączeniu tej drogi do drogi powiatowej nr 15138 Szydłów – Pieczonogi w granicach gminy po śladzie drogi gruntowej Poręba Wierzbicka – Jadwisin.
- Włączenie do sieci dróg powiatowych istniejącej drogi o relacji Niziny – Krzczonowice – Koniemłoty.

Odnosnie dróg gminnych wnioskuje się :

- włączenie do ewidencji dróg gminnych drogi gruntowej /oznaczonej na mapie planu ogólnego symbolem 07 KDG/ biegnącej wzdłuż rzeki Wschodniej o relacji Wólka Tuczępska – Wschodnia Tuczępska – Wschodnia Górka – Nieciestawice
- przedłużenie w porozumieniu z gminą Gnojno drogi gminnej nr 1568011 Sieczków – Grzymała go drogi wojewódzkiej nr 756 Starachowice – Stopnica po trasie istniejącej drogi gruntowej biegnącej po południowej stronie linii kolejowej,
- przedłużenie drogi gminnej nr 1568010 Grzymała – Podlesie do miejscowości Wierzbica / do drogi gminnej nr 1568012/ po trasie istniejącej drogi gruntowej.

Kompetencje organów w sprawie zaliczenia dróg odpowiedniej kategorii określa ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa / Dz. U. Nr 106 z 1998 r poz. 668/.

Po uwzględnieniu wnioskowanych korekt sieć drogowa gminy ze względu na jej utrwalenie i funkcjonalny układ powinna być adaptowana w całości przy równoczesnym podwyższaniu zaniżonych parametrów technicznych oraz utrzymywaniu nawierzchni i innych elementów dróg w dobrym stanie technicznym.

Na etapie i ustalania warunków zabudowy i zagospodarowania terenów dla inwestycji przewidzianych do realizacji na nieruchomościach przylegających w szczególności do dróg wojewódzkich Nr 756 i 757, a także dróg powiatowych, należy zawierać informację, że w przypadku utworzenia przewidzianego prawem „obszaru ograniczonego użytkowania” dla tej drogi, dla części nieruchomości, które znajdują się w jego zasięgu, będą obowiązywać wszelkie ograniczenia w zakresie ich przeznaczenia i sposobu korzystania, określone dla tego „obszaru” prawomocnym rozstrzygnięciem.

Orientacyjny zasięg tych obszarów, dla poszczególnych kategorii dróg, określony został w części precyzującej „uwarunkowania”.

Do czasu ich utworzenia kształtuje je linia zabudowy przewidziana w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych dla poszczególnych kategorii dróg

Zmiana ustalonej linii zabudowy może nastąpić wyłącznie w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie.

Obsługa komunikacją zbiorową w dni robocze terenu gminy jest zadawalająca.

Prawie cała zabudowa poza niektórymi przysiółkami mieści się w 24-minutowej izochronie, a cała zabudowa skupiona w 16 –to minutowej izochronie co oznacza, że łączny czas dojść do przystanku i dojazdu autobusu do siedziby gminy z obszaru objętego tymi izochronami nie przekracza odpowiednio 24 minut i 16 minut.

Kilka wsi posiada jednak zbyt małą ilość kursów np. Brzozówka, Januszkowice i Podlesie, a zatem w celu poprawy warunków komunikacyjnych ich mieszkańców postuluje się ich zwiększenie.

Brak obszarów o wysokiej intensywności zabudowy oraz dużej koncentracji obiektów, usługowych zarówno w zakresie handlu, administracji jak też dużych zakładów pracy, parkowanie pojazdów w gminie nie stwarza znaczących problemów.

Z tych to względów nie ma potrzeb realizacji dużych wydzielonych parkingów, a jedynie miejsca postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo. Winny one być realizowane w ramach zagospodarowania terenu /działki / w ilości dostosowanej do jego przeznaczenia i sposobu zabudowy.

Politykę przestrzenną w zasięgu tej strefy wyznaczają następujące wymogi :

- postanowienia ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /Dz. U. Nr 14, poz. 60 z 1985 r. z późniejszymi zmianami/,
- postanowienia ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska /Dz. U. Nr 49, poz. 194 z 1994 r. z późniejszymi jej zmianami/,

o tworzeniu obszarów ograniczonego użytkowania wymaganych dla obiektów , dla których nie mogą być wyeliminowane uciążliwe oddziaływania na środowisko.

Obszar ograniczonego użytkowania oznacza zakaz wnoszenia w jego zasięgu obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi i zasięg ten powinien być zminimalizowany środkami technicznymi w toku eksploatacji obiektów dla których został wyznaczony.

- postanowienia ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne /Dz. U. Nr 54, poz. 348 z 1997 r. z późniejszymi zmianami/, rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz.140/.

5.3.6. Strefa infrastruktury technicznej.

Stopień wyposażenia terenu gminy w elementy infrastruktury technicznej w zakresie sieci elektrycznej, wodociągowej, gazowej jest dobry . Istniejące sieci w tym zakresie wymagają jedynie rozbudowy i modernizacji w miarę potrzeb wynikających z dalszego rozwoju zabudowy o funkcjach społeczno-gospodarczych przypisanej dla obszaru gminy.

Odpowiednio do tego stanu, niezbędnym jest wprowadzenie obowiązku przyłączania istniejących, a także projektowanych obiektów budowlanych do istniejących systemów w zakresie : sieci wodociągowej, energetycznej i gazowej, na zasadach określonych w postępowaniu administracyjnym, przy uwzględnieniu warunków sprecyzowanych przez poszczególnych zarządców tych sieci.

Kompleksowego uporządkowania i działalności inwestycyjnej o dużych nakładach finansowych wymaga natomiast gospodarka ściekowa na obszarze całej gminy.

Na zlecenie Urzędu Gminy w Tuczępach opracowany został w lutym 1993r. program kanalizacji sanitarnej dla całej gminy przez Przedsiębiorstwo Projektowo-Usługowo-Produkcyjno-Handlowe Spółka z o.o. HYDRO w Kielcach.

Program przewiduje dwa warianty unieszkodliwiania ścieków:

Wariant „A” przewiduje budowę dwóch oczyszczalni ścieków w miejscowościach:

- Tuczępy – do której odprowadzane będą ścieki z Tuczęp, Podlesia, Grzymały, Brzozówki, Kargowa, Chałupek i Sieczkowa,
- Jarosławicach – do której odprowadzone będą ścieki z Jarosławic, Nieciesławic, Rzędowa, Januszkowic, Góry, Wierzbicy, Dobrowa i Nizin.

Wariant ten wymaga wybudowania ok. 41 km sieci kanalizacyjnej i 12 przepompowni ścieków.

Wariant „B” – przewiduje budowę jednej oczyszczalni ścieków dla całej gminy zlokalizowanej w miejscowości Jarosławice.

Wariant ten wymaga wybudowania sieci kanalizacyjnej o długości ok. 80 km i również 12 przepompowni.

Ścieki oczyszczone w każdym wariantcie odprowadzane są do rzeki Wschodniej.

W miesiącu kwietniu 1993 roku Zakład Ekspertyz i Projektowania Oczyszczalni Ścieków w Kielcach opracował kolejną „Koncepcję programową kanalizacji sanitarnej dla terenu gminy”. Koncepcja opracowana została również w dwóch wariantach.

Wariant I – przewiduje budowę oddzielnego systemu kanalizacyjnego dla każdej wsi sołectkiej. W wariantcie tym należy wybudować 26 przepompowni i 15 lokalnych oczyszczalni ścieków.

Wariant II – przewiduje budowę 3 oddzielnych systemów kanalizacyjnych z 3 grupowymi oczyszczalniami ścieków.

Docent dr inż. Jerzy Banaś w „Opinii na temat koncepcji programowych kanalizacji sanitarnej gminy Tuczępy” opracowanej przez Zakład Ekspertyz i Projektowania Oczyszczalni Ścieków o raz Spółkę Hydro-Kielce, sporządzonej w m-cu sierpniu 1993 r. dokonał oceny poprawności technicznej i technologicznej opracowanych koncepcji i zaproponował wybór rozwiązań optymalnych do realizacji. Wg tej opinii do dalszego opracowania należy przyjąć koncepcję kanalizacji gminy Tuczępy opracowanej przez Zakład Ekspertyz i Projektowania Kielce - wariant I z korektą polegającą na budowie :

- dwóch większych oczyszczalni ścieków w Nieciesławicach i Nizinach
- dwóch mniejszych w Jarosławicach i Kargowie wraz z kanalizacją obszarów ciążących do tych oczyszczalni , realizowaną w pierwszej kolejności z zabudowy zwartej i stopniowo rozszerzaną,

- eksploatacji istniejącej oczyszczalni ścieków w Tuczępach do czasu aż bardziej opłacalnym rozwiązaniem będzie jej likwidacja,
- dla północnych obszarów gminy budowa małych oczyszczalni ścieków dla każdej miejscowości, jeżeli wystąpią takie potrzeby / Dobrów, Rzędów, Wierzbica/

Powyższe rozwiązania przyjęto również w niniejszym „studium”, jako podstawowa zasada realizacji na terenie gminy Tuczępy, systemu kanalizacji ściekowej.

Na zlecenie Związku Gmin Rolniczych Ekologicznych „EKOROL” z siedzibą w Kielcach opracowywana jest przez Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego S.A. w Kielcach „KONCEPCJA PROGRAMOWA KANALIZACJI I OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW DLA GMIN POŁOŻONYCH W ZLEWNI RZEKI CZARNEJ STASZOWSKIEJ I WSCHODNIEJ” w tym dla gminy Tuczępy.

Z uwagi na to, że celem niniejszej koncepcji jest przedstawienie możliwości odprowadzenia i oczyszczania ścieków sanitarnych z całej jednostki gminnej, do realizacji należy przyjąć rozwiązania akceptowane przez Zarząd Gminy.

W okresie przejściowym niezbędnym jest dopuszczenie możliwości korzystania z indywidualnego urządzenia do oczyszczania ścieków lub szczelnego zbiornika do czasowego gromadzenia nieczystości ciekłych lecz pod warunkiem zachowania wymogów przepisów szczególnych w tym zakresie.

Udzielenie pozwolenia na budowę zbiornika do czasowego gromadzenia nieczystości ciekłych, winno być poprzedzone umową na ich wywóz do oczyszczalni ścieków.

Dla terenów gminy Tuczępy przewiduje się, że podstawowym sposobem odprowadzenia wód powierzchniowych będzie powierzchniowy system odprowadzenia wody opadowej.

Lokalnie dla terenów produkcyjnych o znacznym stopniu zanieczyszczenia terenów wynikających z prowadzonych procesów technologicznych, wymagana będzie realizacja fragmentarycznej kanalizacji deszczowej wraz z ewentualnymi podczyszczalniami, realizowanymi w ramach projektowanych przedsięwzięć inwestycyjnych.

Poprawę niekorzystnych warunków zasilania w energię elektryczną Gminy, zamierza się uzyskać w wyniku realizacji następujących zadań:

- 1) budowę w miejsce istniejącej rozdzielni sieciowej 110/15 kV w Stopnicy, GPZ 110/15 kV z transformatorem 10MVA.
Uruchomienie GPZ poprawi skutecznie warunki przesyłu energii w sieci SN 15 kV.
- 2) wykonanie w najbliższym czasie na terenie objętym granicami administracyjnymi gminy, remontów kapitalnych i modernizacji sieci przesyłowo-rozdzielczych SN 15 kV i sieci odbiorczych nN 380/220 V związanych z budową nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV w następujących miejscowościach:

- a) 2 stacji trafo i ok.1km linii SN w miejscowości Góra - wykonano w 1999 roku
- b) 2 stacji trafo i ok.1km linii SN i ok. i ok.2,5 km linii nN w miejscowości Dobrów,
- c) 2 stacji trafo i ok.1km linii SN i ok. i ok.2,5 km linii nN w miejscowości Januszkowice,
- d) 2 stacji trafo i ok.1km linii SN i ok. i ok.2,5 km linii nN w miejscowości Kargów
- e) 2 stacji trafo i ok.1km linii SN i ok. i ok.2,5 km linii nN w miejscowości Nieciesławice,
- f) 2 stacji trafo i ok.1km linii SN i ok. i ok.2,5 km linii nN w miejscowości Wierzbica,

Powyższe zamierzenia zrealizuje Rejonowy Zakład Energetyczny Busko z własnych środków.

/ Pismo RZE KT/MB/5224/99 z dnia 24.03.99 r. /

Wykonanie opisanych zadań umożliwi usprawnienie istniejącego systemu energetycznego gminy, zapewniając jednocześnie:

- zwiększenie dostawy mocy o odpowiedniej jakości /zmniejszenie spadków napięć /,
- odbiorcom aktualnym i przyszłościowym,
- uzyskanie większej niezawodności dostawy energii,
- poprawę ilości i jakości oświetlenia ulicznego.

Generalnego uporządkowania wymaga również gospodarka odpadami zarówno o charakterze komunalnym jak i po przemysłowym. Obszar Gminy jest preferowany do lokalizacji tych urządzeń w skali regionalnej, a także krajowej, poprzez wykorzystania terenów po eksploatacji otworowej siarki.

Szczegółowe uwarunkowania realizacyjne w tym zakresie będą uściślone w oparciu o ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedmiotowego obszaru o czym przesądziła Rada Gminy Tuczępy uchwałą Nr XV/109/2001 z dnia 30. 03. 2001 r, stanowiąc iż przedmiotem ustaleń planu będzie wyznaczenie również terenu pod działalność Ekologicznego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi jak też Zakładu Odpadów po przemysłowych .

6. POLITYKA PRZESTRZENNA NA OBSZARZE CAŁEJ GMINY TUCZĘPY.

6.1. Wskazania obszarów do wykonania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 6 ust. 5 pkt 7 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy określa się m. in. „obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub ze względu na istniejące uwarunkowania”. Wymieniona ustawa stanowi również w art. 13, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo:

1. jeżeli przepisy szczególne tak stanowią,
2. dla obszaru, na którym przewiduje się realizację programów służących realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych określonych przez samorząd województwa /art. 54 d/ oraz przez ministrów i centralne organy administracji rządowej /art. 58 ust. 1/,
3. dla obszaru, na którym przewiduje się zadania dla realizacji lokalnych celów publicznych, z wyjątkiem zadań związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej w granicach pasa drogowego,
4. dla obszarów, które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wynikającą z potrzeb zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej,
5. dla obszarów, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub ze względu na istniejące uwarunkowania,
6. dla obszaru, na którym przewiduje się budowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 1.000 m²- w gminach o liczbie mieszkańców do 20.000, oraz o powierzchni sprzedażowej powyżej 2.000 m² - w gminach o liczbie mieszkańców ponad 20.000.

Obowiązek sporządzenia planu miejscowego istnieje również w przypadku obszarów, dla których rada gminy wprowadziła formę ochrony przyrody na mocy art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody poprzez :

- Wprowadzenie obszarów chronionego krajobrazu,
- Wprowadzenie ochrony indywidualnej w drodze uznania danego terenu za zespół przyrodniczo-krajobrazowy.

Na obszarze gminy Tuczępy przewidziano sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na :

- postanowienia przepisów szczególnych.

Przepisem szczególnym, nakładającym na gminę obowiązek sporządzenia planu miejscowego jest ustawa z dnia 4 lutego 1994 – Prawo geologiczne i górnicze. Ustawa ta w art. 53 stanowi, że „dla terenu górniczego sporządza się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru funkcjonalnego w trybie określonym odrębnymi przepisami, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej”. Z ustępu 6 cytowanego artykułu wynika, że sporządzenie planu miejscowego dla terenu górniczego jest obligatoryjne w odniesieniu do terenów górniczych, na których prowadzona jest eksploatacja kopalin podstawowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze.

Na terenie gminy Tuczępy istnieje teren górniczy likwidowanej Kopalni Siarki „Grzybów” w Rzędowie, którego granice ustanowione zostały w koncesji Nr 94/92 udzielonej przez M.OŚZNIŁ z dnia 05.11. 1992 r. zmienionej decyzjami w/w Ministra z dnia 16.01.1996 r. oraz z dnia 4.02.1997 r. w zakresie m.in. ustanowienia granic obszaru i terenu górniczego Grzybów I oraz udzielenia koncesji PP pod nazwą Kopalnia Siarki „Grzybów” z siedzibą w Rzędowie na wydobywanie siarki rodzimej ze złoża „Grzybów-Gacki” z terminem ważności do 2005 r.

W związku z czym stosownie do postanowień art. 53 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, dla niniejszego obszaru istnieje obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Musi on sprecyzować uwarunkowania realizacyjne mające zapewnić integrację wszelkich działań podejmowanych w celu :

- prowadzenia likwidacji Kopalni Siarki „Grzybów” w sposób i w zakresie wynikającym, z obowiązujących w tym względzie przepisów i dokumentów,
- ochrony pozostałych elementów środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego,
- wyznaczenie terenów pod działalność gospodarczą,
- uściślenie zakresu dolesień.

Uwaga - znaczna część przedmiotowego terenu będącego w zasięgu obszaru górniczego znajduje się w granicach terenu dla którego przewidziano sporządzenie miejscowego planu na mocy postanowień wymienionej niżej Uchwały Rady Gminy Nr XV/109/2001 z dnia 30.03.2001r.

- **dla obszaru, na którym przewiduje się realizację programów służących realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych.**

Zadaniem dla realizacji celów publicznych, w rozumieniu ustawy, jest każda działalność państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, wynikająca z ustaw, o ile wymaga ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu i jest finansowana w całości lub części z budżetu państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Za zadania dla realizacji celów publicznych może być także uznane, na wniosek właściwego ministra lub wojewody, zadanie służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, realizowanych w całości ze środków własnych inwestora.

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym nałożyła na organy administracji samorządu województwa i administracji rządowej obowiązek sporządzania programów służących realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych.

Programy te sporządzają :

- Organy samorządu wojewódzkiego /art. 54d/,
- Ministrowie i centralne organy administracji /art. 58 ust. 1/.

Zadania samorządu województwa i rządowe wynikające z w/w programów zamieszcza się w tzw. „wojewódzkim rejestrze”, co stanowi podstawę ich wprowadzenia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wg informacji zawartej w piśmie znak : ABN VIII – 0712/7/99 z dnia 1999.03.15 Wydziału Budownictwa i Gospodarki Nieruchomościami, Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz w piśmie znak :PRII-0718/3/99 z dnia 1999.03.19 Departamentu Polityki Regionalnej, Urzędu Marszałkowskiego – **w rejestrze wojewódzki nie są zamieszczone żadne zadania rządowe i samorządu wojewódzkiego, dla terenu objętego „Studium uwarunkowań programów określonych w art. 54 d i 58 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.**

Wobec powyższego określenie obszarów, dla których przewidywane są zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych nastąpiło w oparciu o uzyskane istniejące materiały wyjściowe.

Zgodnie z tymi materiałami na obszarze gminy Tuczępy, jako zadanie ponadlokalne przewidziana jest realizacja zbiornika wodnego Brzozówka.

Z uwagi na powyższe wyjaśnienia obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla niniejszego zbiornika wodnego i jego obrzeży wprowadzono ze względu na istniejące uwarunkowania.

Podstawowym celem miejscowego planu jest uściślenie zasięgu zbiornika wodnego w oparciu o szczegółowe badania hydrotechniczne gruntu wraz z obiektami i urządzeniami budowlanymi, niezbędnymi do jego funkcjonowania oraz wyznaczenie terenów pod realizację funkcji rekreacyjnych w ramach zagospodarowania jego obrzeży.

Pod pojęciem funkcji „**rekreacyjnych**” należy rozumieć urządzenia w zakresie wypoczynku sobotnio-niedzielnego czynnego i biernego oraz sportu i turystyki.

Nie mogą to być przedsięwzięcia które to odpowiednio do art. 4.ust. 2 ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw należy rozumieć jako przedsięwzięcia „**mogące znacząco oddziaływać na środowisko**” a także te, które mogą negatywnie oddziaływać na podstawowe elementy środowiska / powietrze, wody, gleba/.

Jako wiodące przeznaczenie dla terenów znajdujących się na obrzeżu zbiornika wodnego Brzozówka w studium wyznaczono funkcję turystyczno-wypoczynkową realizowaną poprzez zabudowę letniskową, obiekty w zakresie agroturystyki, małe pensjonaty służące wypoczynkowi i turystyce weekendowej /sobotnio-niedzielnej/ oraz wszelkie elementy z w zakresie infrastruktury społecznej w zakresie gastronomii i urządzeń sportowych.

Wszelka działalność rekreacyjna na tym terenie musi być związana z funkcją zbiornika wodnego i podporządkowana zachowaniu wartości środowiska przyrodniczego. Istniejącą na tym terenie zabudowę mieszkalno-usługową

przewiduje się do adaptacji z możliwością jej przebudowy i modernizacji w dostosowaniu do wiodącej funkcji terenu tj. rekreacyjno-wypoczynkowej.

- **dla obszarów, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe ze względu na istniejące uwarunkowania,**

Określenie obszarów wymagających sporządzenia planów miejscowych ze względu na istniejące uwarunkowania wynika z gradacji celów i potrzeb w zakresie realizacji kierunków polityki przestrzennej gminy wyrażonej w studium i ma charakter suwerennej decyzji samorządu gminnego.

Dla umożliwienia prowadzenia właściwej polityki przestrzennej w zakresie strategicznych celów społeczno-gospodarczych gminy uznano sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru obejmującego :

1/ teren miejscowości gminnej – Tuczępy, w granicach istniejącego i projektowanego zainwestowania osadniczego, ze względu na przewidywane do realizacji cele publiczne, konieczność zaspokojenie potrzeb wspólnoty mieszkaniowej oraz potrzebę ochrony obiektów zabytkowych oraz walorów naturalnego środowiska przyrodniczego.

Sołectwo predysponowane jest do funkcji centrum administracyjno-usługowego gminy, wraz z terenami zabudowy mieszkalnej z dopuszczeniem realizacji w ich zasięgu usług o charakterze podstawowym.

2/ obszar po eksploatacji otworowej siarki dla którego przedmiot ustaleń i granice opracowania określiła Rada Gminy w Tuczępach, Uchwałą Nr XV/109/2001 z dnia 30.03.2001 r.

Jako przedmiot planu określono :

- przeznaczenie terenu pod działalność Ekologicznego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi wraz z terenami przeznaczonymi pod składowanie, gromadzenie i utylizację odpadów komunalnych ,
- przeznaczenie terenu pod działalność Zakładu Odpadów po przemysłowych wraz z terenami przeznaczonymi pod składowanie, gromadzenie i utylizację odpadów po przemysłowych,
- przeznaczenie terenów dla zabudowy usług, przemysłu, rzemiosła wraz z infrastrukturą techniczną terenu z możliwością dopuszczenia innych funkcji, jeżeli wynikną ze złożonych wniosków celem uporządkowania stanu istniejącego,
- wyznaczenie linii rozgraniczających tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania,

- wyznaczenie linii rozgraniczających drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi,
- przeznaczenie terenów dla realizacji celów publicznych oraz linii rozgraniczających te tereny,
- wyznaczenie granic i zasad zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie,
- określenie zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz linii rozgraniczające tereny tej infrastruktury .
- ustalenie lokalnych warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym również linii zabudowy i gabaryty obiektów, a także maksymalnych lub minimalnych wskaźników intensywności zabudowy,
- określenie szczególnych warunków zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy, wynikający z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, kulturowego i zdrowia ludzi, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych,
- wyznaczenie tymczasowych sposobów zagospodarowania, urządzenia oraz użytkowania terenu,
- określenie granic obszarów zorganizowanej działalności inwestycyjnej,
- rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej, przekształceń obszarów zdegradowanych.

Jako preferowany sposób przeznaczenia niniejszego terenu ustala się :

- przetwórstwo chemiczne, oparte na związkach kooperacyjnych z funkcjonującymi zakładami,
- przetwórstwo drzewne, opartych na zasobach lokalnych kompleksów leśnych,
- przetwórstwo owocowo-warzywne z wykorzystaniem lokalnych surowców,
- produkcja materiałów budowlanych,
- przemysł lekki,
- magazynowanie i przeładunek towarów .

Określony przedmiot ustaleń jest zgodny z postanowieniami art. 10 ustawy o planowaniu przestrzennym, a także wynika z podstawowych celów strategicznego zagospodarowania określonych niniejszym „studium” dla przedmiotowego obszaru jako „ teren działalności gospodarczej ”.

W ramach wymienionej wyżej problematyki zostaną określone także te tereny dla których kierunkiem rekultywacji będzie zalesienie.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mogą zawierać inne ustalenia niż zawarte w studium, gdy wyniknie to z dokładniejszego rozpoznania zagadnień

będących ich przedmiotem. Wówczas w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy wskazać różnice pomiędzy ustaleniami Planu, a ustaleniami studium wraz motywacją.

Granice terenu opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczone w „studium” mają charakter postulatywny. Ostateczne ich uściślenie winno nastąpić w oparciu o uchwałę Rady Gminy w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu w oparciu o aktualne mapy sytuacyjno-wysokościowe, co już nastąpiło dla terenu przewidzianego pod realizację obiektów związanych z działalnością gospodarczą.

Uwzględniając uwarunkowania środowiskowe, mające znaczący wpływ na kierunki zabudowy i zagospodarowania gminy, niezależnie od zakresu wyznaczonych do opracowania terenów, wskazuje się na celowość sukcesywnego sporządzania miejscowych planów dla poszczególnych sołectw lub opracowania planu miejscowego, dla obszaru całej gminy, jako prawnego instrumentu odpowiednio ukierunkowanej polityki przestrzennej

6.2. Zasady polityki realizacyjnej do czasu sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla wyodrębnionych przestrzennie obszarów.

Zgodnie z postanowieniami art. 6, ust. 7 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” nie jest przepisem gminnym i nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Jak stanowi art. 40 tej ustawy „ W sprawach ustalania warunków zabudowy i zagospodarowania terenu orzeka się w drodze decyzji , na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”. Z uwagi na utratę ważności z dniem 31.12.2001 r. wszystkich miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących w dacie 1.01.1995r., decyzje ustalające warunki zabudowy i zagospodarowania terenu na obszarach nie posiadających miejscowego planu będą podejmowane w trybie indywidualnym, z zachowaniem wymogów ustawowych. Dotyczy to również obszaru gminy Tuczępy.

Z uwagi na to, że decyzja administracyjna nie może mieć charakteru uznaniowego, wszelkie warunki w niej określone muszą wynikać z aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych.

Powołane na wstępie przepisy szczególne mają zastosowanie odpowiednio do każdej formy zabudowy i zagospodarowania określonych dla wyodrębnionych przestrzennie i funkcjonalnie stref.

Mimo, że „Studium” nie jest przepisem gminnym to jednak odgrywa ważną rolę w procesie rozwoju, przeobrażeń i użytkowania przestrzeni gminy. Jego treści zawierają bowiem, główne kierunki polityki przestrzennej na obszarze gminy i będą niewątpliwie stanowiły podstawowy materiał do formowania warunków zabudowy i zagospodarowania dla przewidywanych do realizacji zamierzeń inwestycyjnych, gwarantujących osiągnięcie zamierzonych celów rozwojowych gminy.

W związku z czym polityka przestrzenna jest odniesiona do zróżnicowanych przestrzenie i funkcjonalnie obszarów gminy i uzupełniona szczególnymi wskazaniem co do sposobu realizacji celów społeczno-gospodarczych określonych dla tych obszarów.

Preferowany zakres zabudowy i zagospodarowania poszczególnych obszarów wyrażają wyznaczone w „Studium” strefy funkcjonalne.

Najistotniejszym kryterium dla ich wyróżnienia stanowią ich lokalne cechy, warunkujące funkcjonowanie całego obszaru gminy.

Politykę przestrzenna wspólną dla większości stref obszarowych wyznaczają uwarunkowania realizacyjne zawarte w „Studium” w zakresie :

- 1/. wymagań ochrony środowiska w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, a także w zakresie chronionego krajobrazu, wyznaczonego rozporządzenie Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego z 6 listopada 1995 r, Nr 21, poz. 145/
- 2/. rozbudowy lokalnego układu infrastruktury technicznej w zakresie telekomunikacji przewodowej i systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych,
- 3/. przyłączania terenów i budynków do istniejących sieci w zakresie elementów infrastruktury technicznej, na warunkach sprecyzowanych przez poszczególnych zarządców tych sieci. Odprowadzania ścieków w układzie docelowym do gminnego systemu w tym zakresie, zaś w okresie przejściowym na warunkach lokalnych z zachowaniem wymogów przepisów szczególnych.
- 4/. budowy właściwie funkcjonującego systemu usuwania odpadów komunalnych poprzez ich segregację i zwiększenie kontenerów na terenach zabudowanych, w odległości nie przekraczającej 500 m.
- 5/. zaniechanie budowy wszelkich obiektów budowlanych w bezpośrednim sąsiedztwie cieków wodnych i na terenach zalewowych,
- 6/. dbałość o walory architektoniczno-budowlanej realizowanych obiektów i zwiększenie wymagań dotyczących zagospodarowania otoczenia budynków, ze szczególnym uwzględnieniem ogrodzeń, zieleni przydomowej i małej architektury.
- 7/. prowadzenia polityki inwestycyjnej z uwzględnieniem uwarunkowań realizacyjnych obowiązujących na terenach znajdujących się w granicach obszarów chronionego krajobrazu, wyznaczonego rozporządzenie Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego z 6 listopada 1995 r, Nr 21, poz. 145/

- 8/. wymóg uzgadniania z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków wszelkich prac podejmowanych w obiektach ujętych w spisie wyselekcjonowanych obiektów zabytkowych i inne działania podejmowane w ich eksponowanym otoczeniu oraz w strefach ochrony konserwatorskiej,
- 9/. opracowanie studium walorów kulturowych celem uszczegółowienia warunków ochrony konserwatorskiej,
- 10/. podjęcie prac inwentaryzacyjnych i dokumentacyjnych, mających na celu wyeksponowanie istniejących na terenie gminy obiektów o cechach zabytkowych i etnograficznych, w szczególności architektury drewnianej, obiektów sakralnych o różnej skali jak kapliczki, krzyży przydrożnych, figur, a także miejsc pamięci narodowej,
- 11/. bezwzględna ochrona lasów przed zmniejszeniem ich powierzchni, a także przed zagrożeniami / uszkodzenia przemysłowe koron drzew przez prowadzenie zabiegów pielęgnacyjnych i odnawianie ich powierzchni,
- 12/. wymagań w zakresie aspektów obrony cywilnej.

Należy także podkreślić, że planowanie przestrzenne jest procesem ciągłym polegającym na sporządzaniu miejscowych planów, ich realizacji i dokonywaniu zmian w dostosowaniu nie tylko do wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych, lecz także bieżących potrzeb inwestycyjnych społeczności lokalnej.

Analizy dokonane w ramach niniejszego „Studium ..” w zakresie stanu istniejącego i głównych uwarunkowań realizacyjnych wykazały, że w trakcie realizacji ustaleń obowiązującego miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Tuczępy, uchwalonym uchwałą Nr VI/25/92 Rady Gminy w Tuczępach z dnia 11.10.1992 r, ogłoszoną w DZ. Urz. Województwa Kieleckiego Nr 16, poz. 184, z dnia 16.11. 1992 r. z późniejszymi jego zmianami - nie zostały naruszone przy podejmowanie stosownych decyzji administracyjnych, podstawowe jego elementy przestrzenno-funkcjonalne.

Określony na bazie istniejącego stanu zainwestowania w aktualnie obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania gminy Tuczępy układ strukturalny gminy, nie jest podatny na większe przekształcenia.

W związku z czym, stanowi podstawową kanwę kierunkowego rozwoju struktury przestrzenno – funkcjonalnej obszaru gminy.

Uzupełniony o elementy zabudowy i zagospodarowania o zakresie sprecyzowanym w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla wyodrębnionych w „studium...” jednostek funkcjonalnych, będzie stanowić wystarczający materiał planistyczny, do prowadzenia właściwej polityki lokalizacyjno-inwestycyjnej na terenie gminy Tuczępy, do czasu sporządzenia dla obszaru całej gminy, nowego planu miejscowego.

ŚWIĘTOKRZYSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI
w KIELCACH
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA
ul. IX Wieków Kielc 3

protokół zaopiniowania
z 25.10.2001r.

Z up. WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

mgr inż. *[Signature]* Skrzypczak
Z-CIA DYREKTORA WYDZIAŁU
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ŚWIĘTOKRZYSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI
w KIELCACH
WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO,
OCHRONY LUDNOŚCI I SPRAW OBRONNYCH

protokół zaopiniowania
Z up. WOJEWODY z 30.10.2001r.

mgr inż. *[Signature]* Siewierski
st. insp. wojewódzki

ŚWIĘTOKRZYSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI
w KIELCACH
WYDZIAŁ OCHRONY ŚRODOWISKA I ROLNICTWA
Uwagi do protokołu zaopiniowania
Z up. WOJEWODY

2001.10.30

inż. *[Signature]* Jerzy Zaleski
STARSZY INSPEKTOR WOJEWÓDZKI
w Wydziale Ochrony Środowiska i Rolnictwa

Wojewódzki Oddział
Służby Ochrony Zabytków w Kielcach
WYDZIAŁ ARCHEOLOGICZNY
ul. Zamkowa 5, tel. 344-27-20
25-009 KIELCE

19.11.2001

[Signature]
KIEROWNIK
Wydziału Archeologicznego

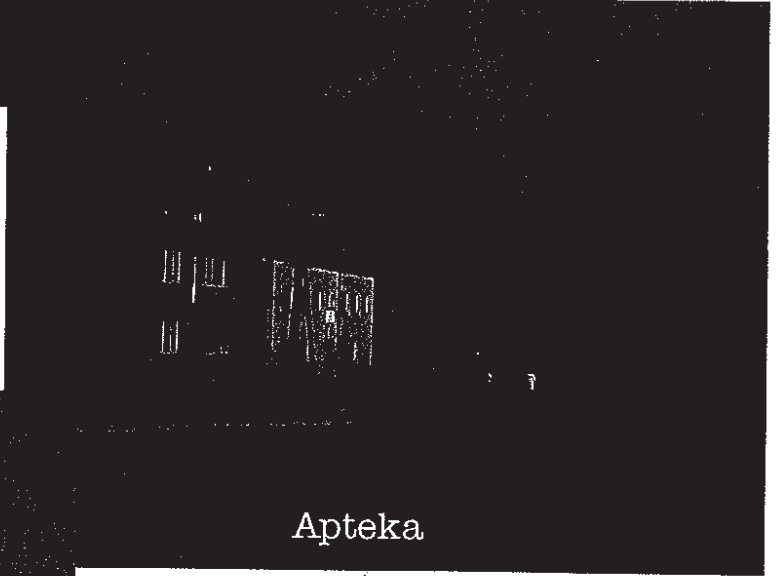
dr Szymon *[Signature]* Orzechowski

Budynki użyteczności publicznej

Urząd Gminy

TUCZĘPY

Apteka

Posterunek Policji

Ośrodek zdrowia

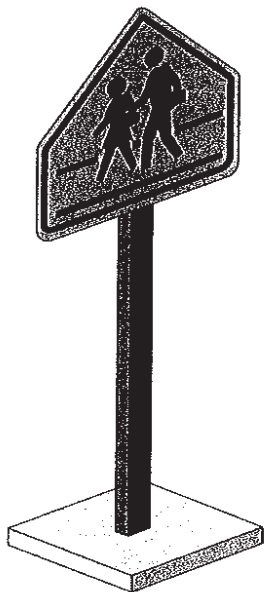
Budynki szkolne

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj

Tuczepy

Jarosławice

Przemysł przetwórstwa siarki

Zakład dwusiatczki węgla

KargóW

Kościół Parafialny

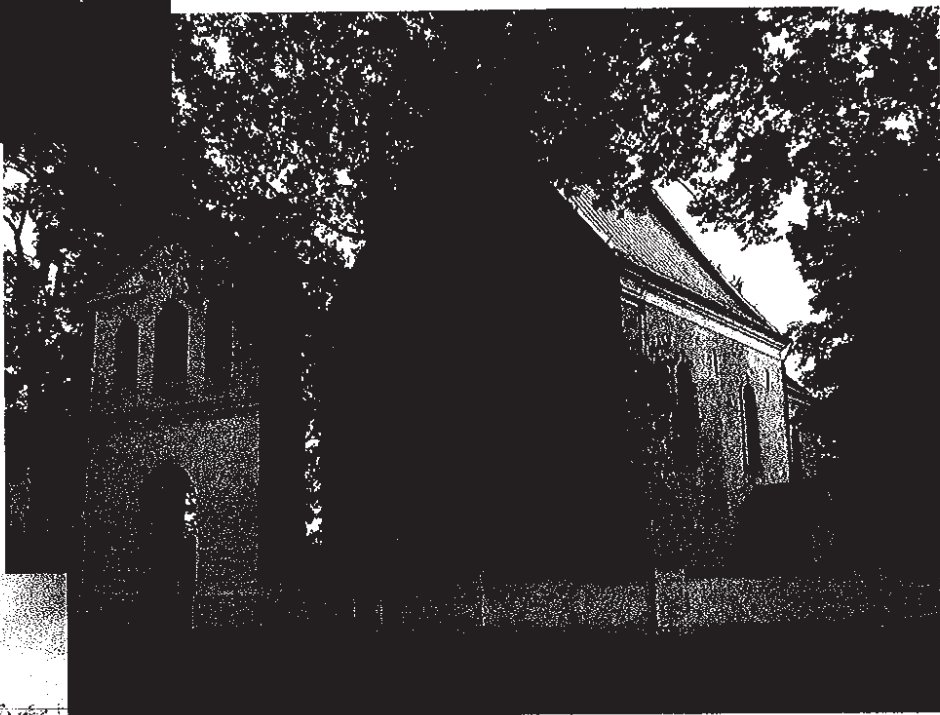

Plcbania

Kościół

W

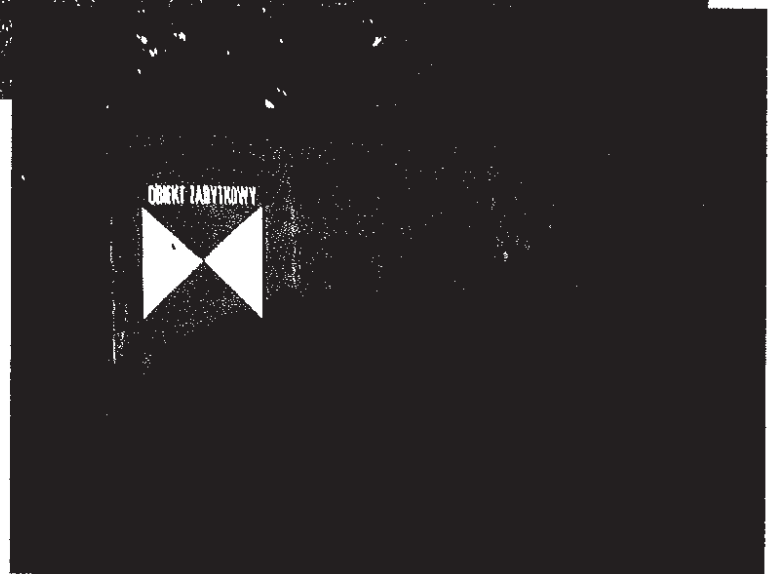
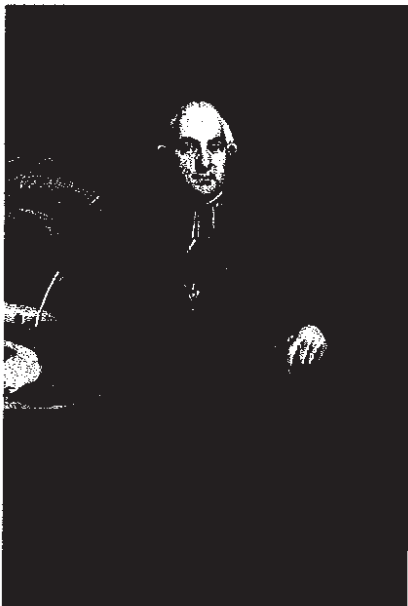
Figura Matki Boskiej - 1

Tuczepach

Dzwonnica

Park dworski - Nieciesławice.

Hugo Kofftaj - (PWN s.a. - 2000)

Rzędów

- zabytkowy dworek

Obiekty kultu religijnego

Nieciesław

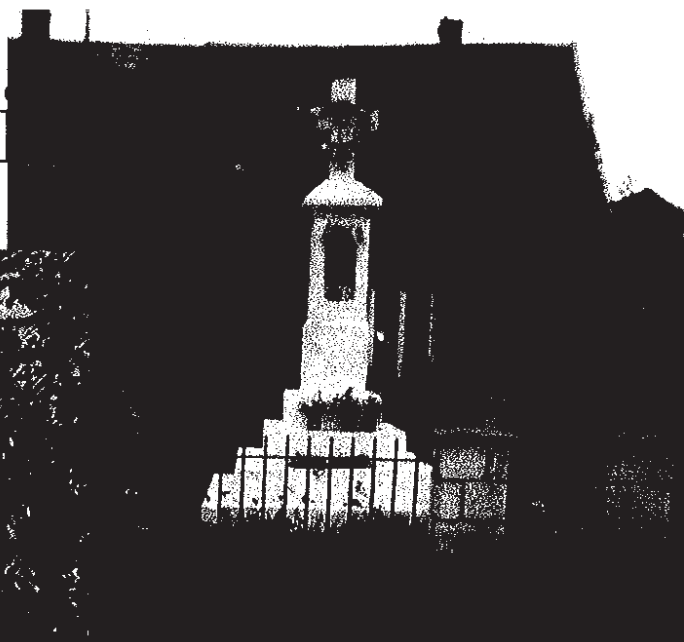

figura - 1

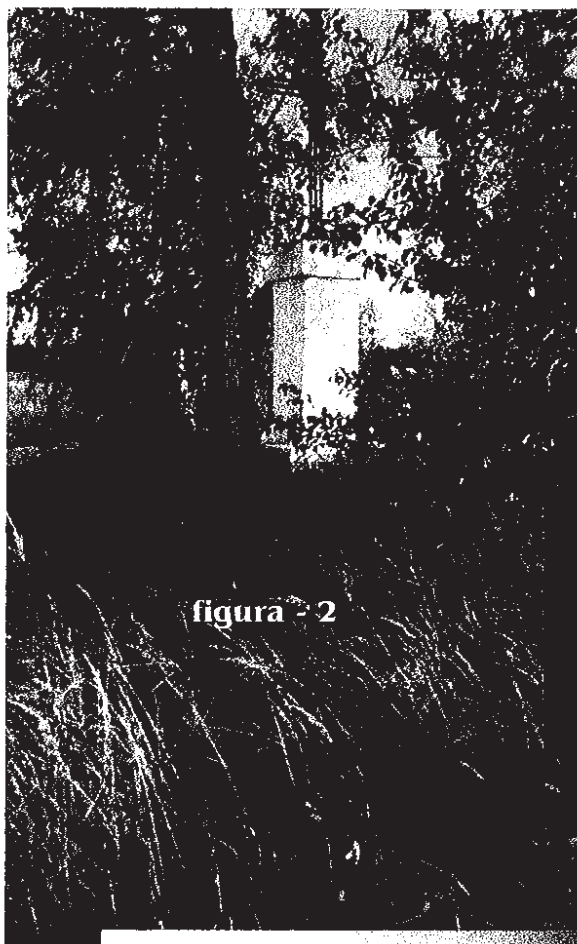

figura - 2

krzyż - 1

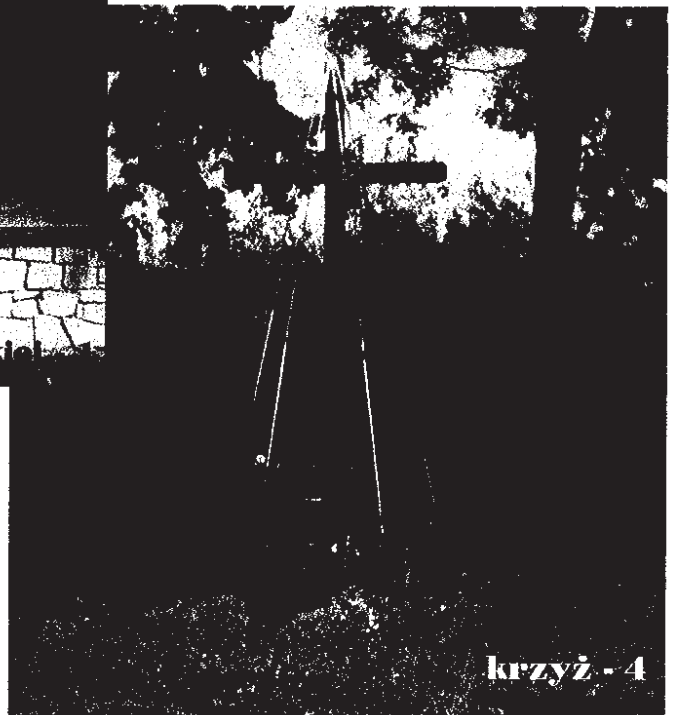
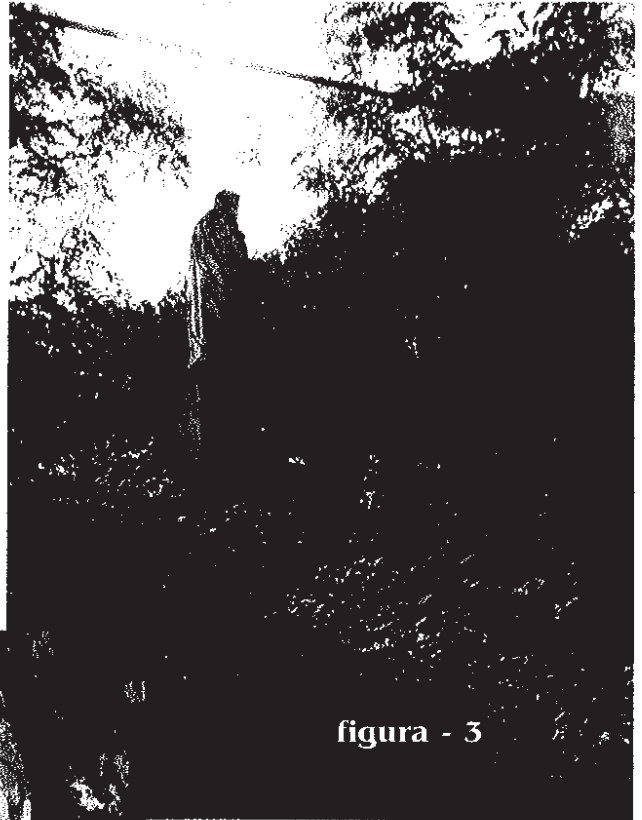
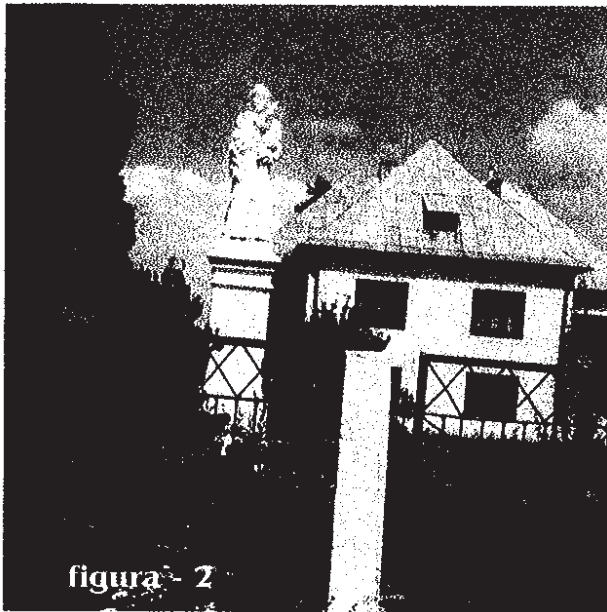

krzyż - 1

Podlesie

Obiekty kultu religijnego

Kargów

Obiekty kultu religijnego

figura Matki Boskiej - 1

Brzozówka

figura - 1

Chałup

figura - 2

Jaroslawice

kapliczka - 1

Obiekty kultu religijnego

Rzędów

figura - 1

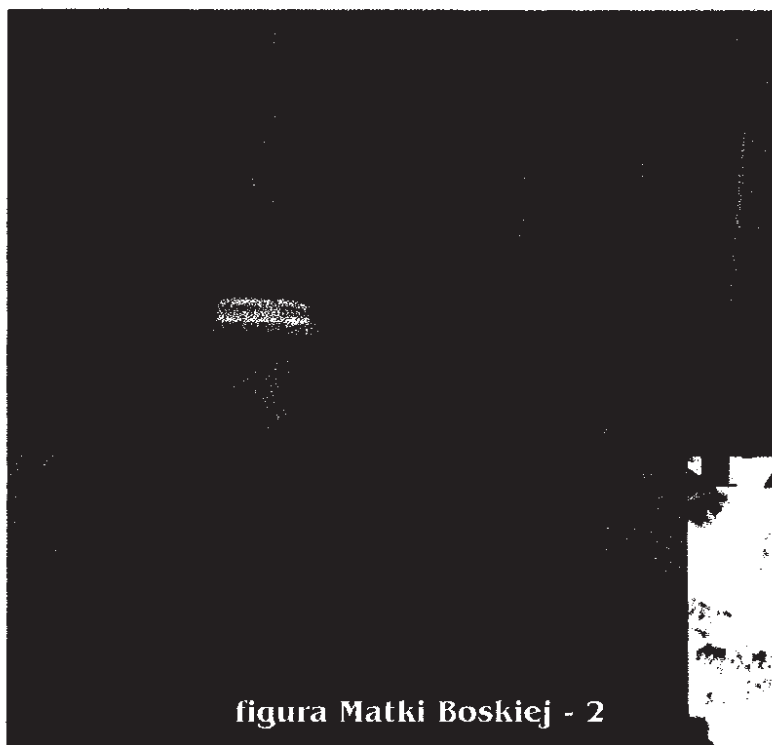
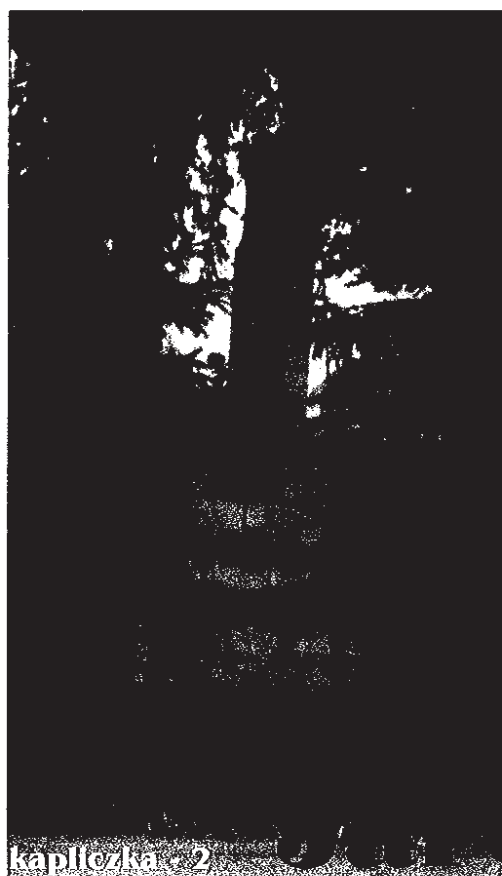

figura Matki Boskiej - 2

figura - 1

kapliczka - 2

Wesołowice

Kargów Cmentarz stary.

Cmentarnictwo Kargów

Kargów Cmentarz nowy.

Cmentarnictwo

Tuczepy

